

การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนและการทดสอบ
ความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ

นางสาวนัยฟ้าจิต อบเหลียง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

THE DEVELOPMENT OF A CULTURAL INTELLIGENCE SCALE FOR STUDENTS AND
THE TESTING OF MEASUREMENT INVARIANCE BY NATIONALITY

Miss Nailajit Obluang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research Methodology

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน
และการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ

โดย

นางสาวนัยฟ้าจิต ออบเหลื่อง

สาขาวิชา

วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวาณิช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์มัมพร เกษโกมล)

นัยฟ้าจิต อบเหลือง: การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ. (THE DEVELOPMENT OF A CULTURAL INTELLIGENCE SCALE FOR STUDENTS AND THE TESTING OF MEASUREMENT INVARIANCE BY NATIONALITY) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ดร.ศิริเดช สุชีวะ, 213 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน 2) ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน 3) ศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างนักเรียนไทยและกัมพูชา และ 4) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน ตัวอย่าง คือ นักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา รวม 1,685 คน เครื่องมือวิจัยที่พัฒนา คือ แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา Cronbach ความตรงเชิงโครงสร้าง และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน ผลการวิจัยพบว่า

1) แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถาม 64 ข้อ แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ และ 11 ตัวบ่งชี้ คือ (1) อภิปัญญา 17 ข้อ ได้แก่ การวางแผน 6 ข้อ การรับรู้ 5 ข้อ การตรวจสอบ 6 ข้อ (2) ปัญญา 15 ข้อ ได้แก่ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป 8 ข้อ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ 7 ข้อ (3) แรงจูงใจ 15 ข้อ ได้แก่ ความสนใจภายใน 5 ข้อ ความสนใจภายนอก 5 ข้อ การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว 5 ข้อ และ (4) พฤติกรรม 17 ข้อ ได้แก่ พฤติกรรมวาจา 6 ข้อ พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา 6 ข้อ วัจนกรรม 5 ข้อ

2) แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9745 มีความตรงเชิงโครงสร้าง สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square=9.98, df=17, p=0.90446, GFI=0.998, AGFI=0.993, RMR=0.006 และ RMSEA=0.000) และแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชามีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9684 มีความตรงเชิงโครงสร้าง สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square=13.61, df=17, p=0.69457, GFI=0.996, AGFI=0.985, RMR=0.008 และ RMSEA=0.000)

3) ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา พบว่า มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล

4) คะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชาอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชาเพศชายและหญิงมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน นักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยไป นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศและนักเรียนที่ไม่เคยไปมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน และนักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาควิชา.....วิจัยและจิตวิทยาการศึกษ.....ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา.....2555.....

##5483369027 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEY WORDS: CULTURAL INTELLIGENCE/ CQ/ INVARIANCE/ DEVELOPMENT/ SCALE

NAILAJIT OBLUANG: THE DEVELOPMENT OF A CULTURAL INTELLIGENCE SCALE FOR STUDENTS AND THE TESTING OF MEASUREMENT INVARIANCE BY NATIONALITY.

ADVISOR: ASSOC.PROF. SIRIDEJ SUJIVA, 213 pp.

The purposes of this study were: 1) to develop a model for evaluating the cultural intelligence of students; 2) to assess the quality of the cultural intelligence model for such an evaluation; 3) to study the invariance of the model by examining the students grouped according to their Thai and Cambodian nationalities; and 4) to study and compare the students' levels of cultural intelligence. The sample used in the study comprised 1,685 Thai and Cambodian students. However, the Cambodian one is not a representative of the entire student in Cambodia. The study developed a model for measuring cultural intelligence using descriptive statistics measures, the Cronbach Alpha-coefficient, structural validity, and invariance. The study results are as follows.

1) The model is based on 5 levels of cultural intelligence using 64 questions classified into 4 components and 11 indicators which are: (1) Metacognition (17 questions): planning – 6 questions, awareness – 5 questions, checking – 6 questions; (2) Cognition (15 questions): culture-general knowledge – 8 questions, context-specific knowledge – 7 questions; (3) Motivation (15 questions): intrinsic interest – 5 questions, extrinsic interest – 5 questions, self-efficacy to adjust – 5 questions; and (4) Behavior (17 questions): verbal behavior – 6 questions, non-verbal behavior – 6 questions, and speech acts – 5 questions.

2) The Thai version of the model has a reliability value of 0.9745 and has a structural validity corresponding to the empirical data (Chi-square=9.98, df=17, p=0.90446, GFI=0.998, AGFI=0.993, RMR=0.006, RMSEA=0.000), while the Cambodian version has a reliability value of 0.9684 and has a structural validity corresponding to the empirical data (Chi-square=13.61, df=17, p=0.69457, GFI=0.996, AGFI=0.985, RMR=0.008, RMSEA=0.000).

3) The results of the analysis of the model's invariance that assessed cultural intelligence between Thai and Cambodian students showed that the model form was invariant.

4) The average score for cultural intelligence of Thai and Cambodian students are at a medium level. Comparison of the Thai and Cambodian students' cultural intelligence scores revealed that male and female students had similar levels of cultural intelligence. Thai and Cambodian students in high school had higher scores compared to those in secondary school. Thai students with experience abroad tended to have higher cultural intelligence than those without such experiences. Cambodian students with experience abroad and those without such experiences had similar levels of cultural intelligence. Thai and Cambodian students who had studied or participated in activities with foreigners had higher cultural intelligence at the 0.05 level of statistical significance.

Department : Educational Research and Psychology Student's signature

Field of study : Educational Research Methodology Advisor's signature

Academic Years : 2012

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ด้วยความเมตตากรุณา จากรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และกรุณาสละเวลาอันมีค่า เพื่อชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ เอาใจใส่ รวมถึงให้กำลังใจและให้โอกาสที่ดีตลอดระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และท่านเป็นอาจารย์สอนในวิชาสัมมนา ที่ได้ให้ทั้งคำปรึกษา คำแนะนำ คอยสนับสนุน และให้กำลังใจที่ดี ทำให้ผู้วิจัยมีแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วง และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง ดร.ทิพย์ขัมพร เกษโกมล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนคุณอาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.โชติกา ภาษีผล รองศาสตราจารย์ ดร.จูลินี เทียนไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐฐภรณ์ หลาวทอง อาจารย์ ดร.วีรพล แสงปัญญา และอาจารย์ ดร.อุบลวรรณ หงษ์วิทยาการ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบนิยาม และตรวจพิจารณาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหาร ครู นักเรียนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งในประเทศไทยและกัมพูชาที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณพลเอกวาสิม มนัสรังษี พลอากาศตรีวิเชียร ธรรมมาธร พันเอกอนันต์ ชูยิ่งตระกูลทิพย์ และอาจารย์ฉัตรชนก สายสุวรรณ์ ที่คอยช่วยเหลือประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเทศกัมพูชา และขอกราบขอบพระคุณพี่ Bunhe Harth และพี่ Rithy Tann ที่ช่วยแปลเอกสารและตรวจสอบความถูกต้องสำหรับการแปลภาษาจากภาษาไทยเป็นภาษากัมพูชา

ขอขอบคุณพี่ ป.เอก ทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และเป็นพี่ปรึกษาจนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา และเพื่อน CPW 20 EDU CU 49 ทุกคนสำหรับคำแนะนำในการเรียนและทำวิทยานิพนธ์ คอยปลอบใจและให้กำลังใจเมื่อผู้วิจัยรู้สึกท้อ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณปู่ และญาติพี่น้องทุกคนที่ได้มอบทั้งความรัก การดูแลเอาใจใส่ คอยช่วยเหลือ ปลอบโยน ให้กำลังใจ เป็นแรงผลักดัน แรงสนับสนุนที่ดี และอยู่เคียงข้างกันตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฐ
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของวัฒนธรรม.....	7
ความเป็นมาของความฉลาดทางวัฒนธรรม.....	9
ความหมายของความฉลาดทางวัฒนธรรม.....	9
องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือและทดสอบความไม่ แปรเปลี่ยน.....	23
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	25
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31

	หน้า
บทที่ 4	
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน.....	47
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพและการตรวจสอบความตรงเชิง โครงสร้างของแบบวัด.....	57
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความ ฉลาดทางวัฒนธรรม.....	68
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทาง วัฒนธรรม.....	72
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	92
รายการอ้างอิง.....	93
ภาคผนวก.....	97
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	98
ข หนังสือขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	100
ค หนังสือขอความร่วมมือทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย.....	106
ง ตารางเปรียบเทียบการปรับแก้รายการข้อคำถาม.....	123
จ ตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม..	130
ฉ ตารางวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์.....	136
ช ตารางเปรียบเทียบการแปลภาษาไทยเป็นภาษากัมพูชา.....	141
ซ ตัวอย่างเครื่องมือแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม.....	147
ฌ ผลการวิเคราะห์จากโปรแกรม LISREL.....	159
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	213

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ตัวอย่างข้อคำถามแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Ang และคณะ (2007).....	14
2.2	องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามนักวิชาการ.....	16
2.3	การสังเคราะห์ความถี่ขององค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมตามนักวิชาการ.....	17
2.4	ตัวอย่างข้อคำถามแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Van Dyne และคณะ (2012).....	21
3.1	การสุ่มตัวอย่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา.....	28
3.2	โครงสร้างเนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน	31
3.3	ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลองจำแนกตามองค์ประกอบ.....	43
3.4	จำนวนข้อคำถามและตัวอย่างข้อคำถามในแต่ละตัวบ่งชี้.....	44
3.5	จำนวนการตอบกลับของแบบสอบถามจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น.....	45
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรข้อมูลพื้นฐาน....	48
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรข้อมูลพื้นฐานและเชื้อชาติ.....	49
4.3	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติ.....	50
4.4	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเพศ.....	50
4.5	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและเพศ.....	51
4.6	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามระดับชั้น.....	51
4.7	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและระดับชั้น.....	52

ตารางที่	หน้า
4.8	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามศาสนา..... 52
4.9	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและศาสนา..... 53
4.10	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ..... 54
4.11	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ..... 54
4.12	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ..... 55
4.13	ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ..... 56
4.14	ค่าสถิติของคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามองค์ประกอบ..... 56
4.15	ค่าสถิติของคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและองค์ประกอบ..... 57
4.16	ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทยจำแนกตามองค์ประกอบ..... 58
4.17	ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชาจำแนกตามองค์ประกอบ..... 59
4.18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย..... 60
4.19	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย..... 62

ตารางที่		หน้า
4.20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของตัวบ่งชี้องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัด ฉบับภาษากัมพูชา.....	64
4.21	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความ ฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา.....	66
4.22	ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทาง วัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างไทยกับกัมพูชา.....	69
4.23	ค่าสถิติของคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตาม เชื้อชาติและองค์ประกอบ.....	73
4.24	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบจำแนก ตามเพศ.....	74
4.25	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ.....	75
4.26	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบจำแนก ตามระดับชั้น.....	76
4.27	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ จำแนกตามระดับชั้น.....	77
4.28	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดย จำแนกตามประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ.....	78
4.29	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ โดยจำแนกตามประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ.....	79

ตารางที่		หน้า
4.30	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามประสบการณ์เรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ.....	80
4.31	การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามประสบการณ์เรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ..	81

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ		หน้า
2.1	องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม (Facets of Cultural Intelligence).....	11
2.2	องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม (Components of CQ).....	13
2.3	โมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมสี่มิติ (The Four Dimensional Model of Cultural Intelligence).....	15
2.4	โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางวัฒนธรรมของครู.....	18
2.5	โมเดลเชิงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตนเอง สร้างตัวแปร ประสบการณ์การเดินทางระหว่างประเทศ, การทำงาน, การจัดการ เพื่อการเรียนรู้ความฉลาดทางวัฒนธรรม (LCQ).....	20
2.6	โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม (CQ) จาก 4 องค์ประกอบ หลักเป็น 11 มิติย่อย.....	22
2.7	โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม (CQ).....	26
2.8	กรอบแนวคิดในการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัด ความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติ.....	26
4.1	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความ ฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย.....	63
4.2	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความ ฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา.....	67
4.3	ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทาง วัฒนธรรมแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตามเชื้อชาติไทย.....	70
4.4	ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทาง วัฒนธรรมแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตามเชื้อชาติกัมพูชา	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 ร่วมกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั่นคือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา เป้าหมายในการก่อตั้งประชาคมอาเซียนมี 3 ประการหลัก ได้แก่ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งมีแนวทางในการเตรียมความพร้อมประการหนึ่งที่สำคัญ คือ การศึกษาวัฒนธรรมของประเทศสมาชิก โดยเฉพาะประเทศที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) เพื่อเข้าใจถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมการแสดงออก ระเบียบแบบแผน ประเพณี ความเจริญในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติของผู้คนจากประเทศอื่น หรือวัฒนธรรมอื่นที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทย พร้อมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางการปฏิบัติต่อประชาชนจากวัฒนธรรมอื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สร้างความเจริญของงามแก่หมู่คณะ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542) เป็นวิถีชีวิต แบบแผนการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงออกของคนในสังคม ซึ่งสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ยอมรับ และใช้ปฏิบัติร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2535) รวมถึงเศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ เมื่อนำมาเชื่อมโยงบูรณาการ จะเกิดเป็นความสมดุล เป็นปกติ และยั่งยืน ชุมชนที่อยู่ร่วมกันด้วยวัฒนธรรม จึงมีความยั่งยืนมานับพันปี ต่างจากการพัฒนาที่เอาเศรษฐกิจเป็นตัวตั้ง มักก่อให้เกิดการแตกสลายของสังคม การพัฒนาจึงควรนำเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง เพราะวัฒนธรรมเป็นรากฐานของสังคม (ประเวศ วะสี, 2547) ดังนั้น การเรียนรู้เพื่อที่จะเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น หรือมีความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลเกิดความพึงพอใจระหว่างกัน เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน

ความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นสมรรถนะเฉพาะบุคคลในการปรับตัวอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพเมื่ออยู่ในบริบทวัฒนธรรมใหม่ (Earley, 2002; Earley & Ang, 2003) รวมถึงความเข้าใจพื้นฐานการสร้างความสัมพันธ์ การพัฒนาแนวทางในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

วัฒนธรรม การสร้างทักษะการปรับตัวและส่วนประกอบของพฤติกรรม เพื่อให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (Thomas & Inkson, 2003; Thomas et al., 2008) และเป็นสมรรถนะเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพข้ามเชื้อชาติ ข้ามประเทศ ข้ามขนบธรรมเนียม ข้ามชนชาติ และข้ามวัฒนธรรมองค์กร (Livermore, 2010) ดังนั้น การนำพาประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องศึกษาความพร้อม ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเตรียมทรัพยากรบุคคลได้อย่างเหมาะสม และพร้อมสำหรับความเป็นนานาชาติในระดับภูมิภาคต่อไป ซึ่งสิ่งสำคัญลำดับแรกๆที่มักนึกถึง คือ เรื่องของการใช้ภาษาในการสื่อสาร ทำให้ผู้คนหันมาให้ความสนใจการใช้ภาษาอังกฤษ จนอาจลืมไปได้ว่าการอยู่ร่วมกับบุคคลจากวัฒนธรรมอื่น มีบริบทที่หลากหลายมากกว่าแค่การสื่อสารการพูดจาเพียงอย่างเดียว ดังจะเห็นได้จากคำพูดประโยคเดียวกัน แต่ผู้พูดแสดงท่าทางที่ต่างกัน การตีความย่อมแตกต่างกันไปด้วย ความฉลาดทางวัฒนธรรม จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม พบว่ามีนักวิจัยแบ่งองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมไว้ 2 ลักษณะ คือ 3 องค์ประกอบ และ 4 องค์ประกอบ ซึ่งงานวิจัยที่พบมักใช้ความฉลาดทางวัฒนธรรมแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ อภิปัญญา (metacognition) คือ ระดับการรับรู้และกระบวนการปฏิบัติทางวัฒนธรรมอย่างใส่ใจ ระหว่างการปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมของแต่ละบุคคล ความรู้ความเข้าใจ (cognition) คือ โครงสร้างความรู้ของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับวัฒนธรรม บรรทัดฐาน การปฏิบัติ และขนบธรรมเนียม ประเพณีในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แรงจูงใจ (motivation) คือ สมรรถนะของแต่ละบุคคลที่ให้ความสนใจและมีพลังกำลังโดยตรงต่อการเรียนรู้และการทำงานในสถานการณ์ที่มีลักษณะแตกต่างทางวัฒนธรรม พฤติกรรม (behavior) คือ สมรรถนะของแต่ละบุคคลในการแสดงบทบาท การแสดงออกทางวาจา และท่าทางการกระทำ เมื่อได้ตอบกับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่นที่แตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมของบุคคลนั้น (Ang & Van Dyne, 2008; Van Dyne et al., 2012) นอกจากนี้ ผลการวิจัยเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมยังพบว่า องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมสามารถทำนายผลของบุคคลได้ เช่น องค์ประกอบอภิปัญญาและปัญญาทำนายการตัดสินใจทางวัฒนธรรมและการตัดสินใจของบุคคล องค์ประกอบแรงจูงใจและพฤติกรรมทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรม ทำนายผลการดำเนินงาน (Ang et al., 2007) ทำนายผลการเจรจาต่อรองระหว่างวัฒนธรรม (Imai & Gelfand, 2010) และองค์ประกอบแรงจูงใจทำนายผลอาการทางจิตของบุคคลได้ (Ward, Wilson & Fischer, 2011) เป็นต้น

การทราบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของบุคคลถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะช่วยให้ทราบถึงความสามารถ หรือสรรถนะของบุคคลในการปรับตัว การทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องใช้เครื่องมือในการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อถือได้ มีการตรวจสอบความตรง ความเที่ยง และความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด เพื่อให้ทราบผลของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมที่ถูกต้อง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า นักวิจัยจากต่างประเทศหลายท่านวัดระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมโดยใช้แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม (the cultural intelligence scale, CQS) ของ Ang และคณะ (2007) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า Likert จำนวน 20 ข้อ ทดสอบกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศอเมริกาและสิงคโปร์ โดยนักวิจัยที่นำเครื่องมือไปใช้ได้มีการปรับระดับมาตราประมาณค่าแตกต่างกันไป นักวิจัยบางท่านได้ใช้แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมอย่างสั้น เช่น งานวิจัยของ Petrović (2011) และ Ward, Wilson และ Fischer (2011) ใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ งานวิจัยของ Fischer (2011) ใช้แบบวัดอย่างสั้น จำนวน 11 ข้อ และใช้มาตราประมาณค่า 7 ระดับ เป็นต้น ต่อมา Van Dyne และคณะ (2012) ได้ศึกษาการขยายมิติทัศน์และการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจาก 4 องค์ประกอบเป็น 11 มิติย่อย สร้างเครื่องมือแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมขยาย (the expanded cultural intelligence scale, the E-CQS) โดยใช้ข้อคำถาม 37 ข้อ จาก 11 มิติย่อย ได้แก่ การวางแผน การรับรู้ การตรวจสอบ ความรู้ วัฒนธรรมทั่วไป ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ ความสนใจภายใน ความสนใจภายนอก การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว พฤติกรรมวาจา พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา และวัจนกรรม พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจาก 11 มิติย่อยวัดได้สอดคล้องกว่าแบบวัดที่วัดโดยตรงจาก 4 องค์ประกอบ

ขณะที่นักวิจัยในต่างประเทศให้ความสนใจกับความฉลาดทางวัฒนธรรม ทำการศึกษา ทำการวิจัย สร้างเครื่องมือ พัฒนาแนวคิด หาองค์ประกอบเพิ่มเติม แต่ในประเทศไทยกลับพบว่า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรมมีน้อย จะมีกล่าวถึงบ้างในวงการธุรกิจ และยังไม่มีการทำวิจัยเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมในวงการการศึกษาไทย ทั้ง ๆ ที่ ความฉลาดทางวัฒนธรรมสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้ การไม่ทราบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของประชาชนคนไทย ถือเป็นข้อเสียเปรียบอย่างหนึ่งของประเทศไทย เพราะจะไม่ทราบแนวทางในการจัดการทรัพยากรบุคคลได้อย่างเหมาะสม ไม่ทราบว่าบุคคลในประเทศมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน สามารถปรับตัวได้หรือไม่ เมื่อต้องอยู่ในวัฒนธรรมอื่นที่ไม่ใช่วัฒนธรรมของตน และเมื่อมองในแง่ของเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานในประเทศไทย พบว่า มีจำนวนผู้ว่างงานในเดือนพฤษภาคม 2555 เพิ่มขึ้น 1.55 แสนคน นั่นคือ จาก 2.04 แสน

คน เป็น 3.59 แสนคน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2554 และกลุ่มวัยเยาวชน หรือผู้มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีอัตราการว่างงานร้อยละ 4.0 ซึ่งปกติในกลุ่มนี้อัตราการว่างงานจะสูง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจนำความฉลาดทางวัฒนธรรมมาเชื่อมโยงกับการศึกษา การทำงาน เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการตรวจสอบและช่วยพัฒนาความพร้อมของนักเรียนในการเรียน การทำงานร่วมกับบุคคลที่มาจากหลากหลายวัฒนธรรม (Ang et al., 2007) อีกทั้งเป็นการขยายโอกาสในการเรียน การทำงาน และลดอัตราการว่างงาน ซึ่งระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมนี้ จะถูกใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุง แก้ไข พัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม

จากเป้าหมายการก่อตั้งกลุ่มประชาคมอาเซียน จะเห็นว่ามีคามคาดหวัง หรือมีเป้าหมายให้มีการแลกเปลี่ยนในด้านต่าง ๆ เช่น แลกเปลี่ยนทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มประชาคมอาเซียน และจากปัญหาการว่างงานที่เพิ่มขึ้นในประเทศไทย จึงเป็นโอกาสเหมาะที่คนไทยจะสามารถไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนได้ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่จะช่วยทำนายได้ว่า ประชาชนคนไทยจะมีความพร้อม และสามารถไปทำงาน หรือไปศึกษาต่อในต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การศึกษาและกำหนดแนวทางในการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจึงเป็นทางเลือกหนึ่ง ที่จะช่วยในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในประเทศไทยให้รู้เท่าทันประเทศอื่น ๆ และร่วมกันพัฒนาศักยภาพในระดับนานาชาติต่อไป

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาและพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน พร้อมทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติ โดยอาศัยแนวคิดของ Ang และคณะ (2007) เพราะ Earley และ Ang เป็นนักวิจัยในช่วงแรก ที่เริ่มใช้คำว่า “ความฉลาดทางวัฒนธรรม” หรือ Cultural Intelligence (CQ) ในปี 2003 ตั้งแต่นั้นมาได้มีการศึกษาและทำวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมอีกหลายครั้ง และมีการศึกษาขยายมโนทัศน์และการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 11 มิติย่อย ซึ่ง Ang เป็นหนึ่งในทีมผู้วิจัย (Van Dyne et al., 2012) จนทำให้มีแนวความคิดที่ชัดเจน วัดได้อย่างครอบคลุม ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดดังกล่าวเป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างเครื่องมือวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน พร้อมทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่มสมาชิกประชาคมอาเซียน

คำถามการวิจัย

1. แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. คุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างไร

3. โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมแปรเปลี่ยนระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชาหรือไม่
4. นักเรียนมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นเท่าใด แตกต่างกันตามเพศ ระดับชั้น ประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ และประสบการณ์เรียน หรือทำงานร่วมกับคนต่างชาติหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน
3. เพื่อศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างนักเรียนไทยและกัมพูชา
4. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่สร้างและพัฒนาในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์หลักเพื่อวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน และศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา โดยอาศัยแนวคิดของ Ang และคณะ (2007) เป็นองค์ประกอบหลัก และใช้ผลการวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) ซึ่งพบว่ามียุคย่อยหรือมิติย่อยอีก 11 องค์ประกอบ มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา เหตุผลที่เลือกนักเรียนเพราะผลงานวิจัยของ Ang และคณะ (2007) แสดงว่านักเรียน หรือนักศึกษาที่มีความฉลาดทางวัฒนธรรมจะมีผลการดำเนินงาน หรือทำงานได้ดี ดังนั้น การทราบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน จึงช่วยให้ทราบแนวทางในการจัดเตรียมบุคลากรได้อย่างเหมาะสม เช่น การส่งเสริมการเรียน การแลกเปลี่ยนนักเรียน การฝึกงาน หรือการทำงานในช่วงปิดภาคเรียน ระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน เป็นต้น และเหตุผลที่เลือกนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา เพราะต้องการศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มประชาคมอาเซียน เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พบมักวัดข้ามประเทศ เช่น งานของ Ang และคณะ (2007) ใช้วัดกับนักศึกษาสิงคโปร์กับอเมริกา Van Dyne และคณะ (2012) วัดกับนักศึกษามากกว่า 30 ประเทศ เป็นต้น จึงเลือกประเทศกัมพูชา เพราะชายแดนอยู่ติดประเทศไทย และสามารถติดต่อประสานขอความร่วมมือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความฉลาดทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถเฉพาะ หรือสมรรถนะเฉพาะบุคคลในการปรับตัว การตีความการแสดงออกของบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน รวมถึงทำความเข้าใจพื้นฐานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม สร้างทักษะการปรับตัว การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทวัฒนธรรมใหม่ หรือวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมของบุคคลนั้น

แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัดระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งแบ่งองค์ประกอบความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นสี่องค์ประกอบหลัก ได้แก่ อภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม โดยวัดผ่าน 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การวางแผน การรับรู้ การตรวจสอบ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ ความสนใจภายใน ความสนใจภายนอก การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว พฤติกรรมวาจา พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา และวัจนกรรม

คุณภาพของแบบวัด หมายถึง ประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน โดยตรวจสอบความตรง ความเที่ยง และความสอดคล้องขององค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ หมายถึง รูปแบบโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม และค่าพารามิเตอร์ในโมเดลมีลักษณะไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ซึ่งครูผู้สอน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้วัด เพื่อให้ได้ผลที่เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนต่อไป และประยุกต์ใช้สำหรับทำนายความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนเมื่อต้องอยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างจากเดิม
2. ได้ขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมในบริบทของสังคมไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องความฉลาดทางวัฒนธรรมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หนังสือ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบวัด โดยขอนำเสนอสาระ ออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ ความหมายของวัฒนธรรม ความเป็นมาของความฉลาดทางวัฒนธรรม ความหมายของความฉลาดทางวัฒนธรรม องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือและทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน และกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ความหมายของวัฒนธรรม

คำว่า “วัฒนธรรม” มีรากฐานมาจากหลักทางภาษาศาสตร์ ซึ่งคำว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง เจริญงอกงาม ยั่งยืน ถาวร “ธรรม” หมายถึง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ สำหรับคำว่า วัฒนธรรม จากรากศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ “Culture” หรือรากศัพท์ภาษาละตินว่า “Cultura” แปลว่า การอบรม เลี้ยงดู อบรมให้ตั้งงามคงทนถาวร โดยมีปราชญ์หลายกลุ่มได้ให้ความหมายไว้หลายกลุ่มทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น ปราชญ์ทางสังคมวิทยา Alvin L. Berrand และ Marvin R. Koller ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมว่า เป็นกระบวนการอบรม ปลูกฝัง สั่งสอน เรียนรู้ในการดำรงชีวิตให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน แล้วเก็บไว้เป็นมรดกตกทอด ส่งให้สมาชิกรุ่นใหม่ ๆ ของสังคมต่อไป ปราชญ์ทางมานุษยวิทยาได้ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมในเชิงกว้างว่า วัฒนธรรมเป็นพฤติกรรมที่กลั่นกรองมาจากความคิดที่จะหาวิธีการมาตอบสนองของความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ อันได้แก่ การหาอาหาร และการกินอาหาร เพื่อให้ร่างกายคงอยู่และเจริญเติบโตตามวัย การจัดกลุ่มอยู่ร่วมกันของมนุษย์ การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ การสื่อสารความคิดต่อกัน การมีจิตใจที่ดีที่มั่นคง ไม่หวั่นไหวหวาดกลัวภัยอันตราย และการขบถายทางเพศที่จะไม่เกิดโทษต่อตนเองและผู้อื่น เป็นต้น (ชุตินันท์ จันทรเสนานนท์, 2553) นอกจากนี้ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความ หรือความหมายของคำว่าวัฒนธรรมไว้หลายท่าน ยกตัวอย่างดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2535) ได้ให้ความหมายไว้ว่าวัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิต แบบแผนการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงออกของคนในสังคม ซึ่งสะท้อนความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ยอมรับ และใช้ปฏิบัติร่วมกัน

เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายไว้ 4 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกหมายถึงแบบอย่างพฤติกรรมที่บุคคลกำหนดใช้ หรือเคยประพฤติปฏิบัติต่อ ๆ กันมา ที่ได้มาจากสังคมและถ่ายทอดทางสังคมโดยอาศัยสัญลักษณ์ ลักษณะสองหมายถึงผลสัมฤทธิ์ทั้งหมดของกลุ่มมนุษย์ เช่น ภาษา ศาสนา กฎหมาย ศิลปกรรม ลักษณะสามหมายถึงอุปกรณ์ที่เป็นวัตถุ หรือสิ่งประดิษฐ์ซึ่งแสดงรูปแบบแห่งผลสัมฤทธิ์ทางวัฒนธรรม และให้ผลเป็นประโยชน์ได้ เช่น อาคาร เครื่องมือ เครื่องจักรกล เครื่องมือสื่อสาร ลักษณะสี่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เรารู้มาจากการคมนาคมสื่อสารระหว่างกัน รวมทั้งภาษา ธรรมเนียม ประเพณี และสถาบันต่างๆ ซึ่งราชบัณฑิตยสถานได้อธิบายความหมายของวัฒนธรรมให้กระชับขึ้นไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สร้างความเจริญงอกงามแก่หมู่คณะ

นางลักษณะ สืบสายลา (2544) ให้ความหมายว่า วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมใดสังคมหนึ่ง ได้แก่ ความรู้ ความคิด ศิลปะ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ศิลปกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี พฤติกรรมการแสดงออก ลักษณะนิสัย การสื่อสาร ทั้งที่เป็นการสื่อสารโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด รวมถึงงานฝีมือต่าง ๆ ที่มนุษย์ในสังคมคิดสร้างสรรค์ เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง และถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เป็นต้น ประเวศ วะสี (2547) กล่าวไว้ในบทความการพัฒนาต้องเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้งว่า วัฒนธรรม หมายถึงรวมถึงเศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ เมื่อนำมาเชื่อมโยงบูรณาการ จะเกิดเป็นความสมดุล เป็นปกติ และยั่งยืน ชุมชนที่อยู่ร่วมกันด้วยวัฒนธรรม จึงมีความยั่งยืนมานับพันปี ต่างจากการพัฒนาที่เอาเศรษฐกิจเป็นตัวตั้ง มักก่อให้เกิดการแตกสลายของสังคม การพัฒนาจึงควรนำเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง เพราะวัฒนธรรมเป็นรากฐานของสังคม นิยพวรรณ วรณศิริ (2550) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นการปลูกฝังความเจริญงอกงาม การอบรมเลี้ยงดู ความดีงาม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของกลุ่มชนในสังคม และชุตินันท์ จันทรเสนานนท์ (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิต การรวบรวมแบบแผนของชีวิต ผ่านมุมมองความเชื่อ ค่านิยม การปฏิบัติ สามารถนำเสนอเป็นวิถีทางในการดำเนินชีวิต รวมถึงภาษา ธรรมเนียม ประเพณี โดยมีความแตกต่างของค่านิยมภายใต้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างตะวันออกและตะวันตก

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ทำให้สามารถสรุปความหมายของวัฒนธรรมว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เช่น ภาษา ศาสนา ศิลปกรรม กฎระเบียบ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความรู้ ความคิด ศิลปะ รวมถึงสิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือที่มนุษย์ในสังคมคิดสร้างสรรค์ เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง จากรุ่นสู่รุ่น โดยวิถีชีวิตเหล่านี้ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความ

เจริญงอกงาม ความดีงาม มีแบบแผนการประพฤติปฏิบัติ การแสดงออกของคนในสังคม รวมถึง เศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ รวบรวมเป็นแบบแผนของชีวิต ผ่านมุมมองความเชื่อ ค่านิยม การปฏิบัติ โดยมีความแตกต่างกันไประหว่างกลุ่มคน ชุมชน สังคม หรือประเทศนั้น

ความเป็นมาของความฉลาดทางวัฒนธรรม

ความฉลาดทางวัฒนธรรมโดย Earley และ Ang (2003) มีแนวคิดและโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนามาจากทฤษฎีเซวอร์นีย์ปัญญาของ Sternberg (1986) นิยามของเซวอร์นีย์ปัญญาทั่วไป คือ ความสามารถในการเข้าใจและมีเหตุผลอย่างถูกต้องกับสิ่งที่เป็นนามธรรม (มโนทัศน์) และการแก้ปัญหา ในช่วงแรกของการวิจัย เซวอร์นีย์ปัญญาถูกมองว่าเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาทาง วิชาการวงการศึกษา แต่ตอนหลังได้มีการเพิ่มเติมอย่างเป็นเอกฉันท์ว่า เซวอร์นีย์ปัญญา หรือความ ฉลาดสามารถแสดงออกได้ในสถานที่อื่น ๆ นอกเหนือจากห้องเรียน (Sternberg and Detterman, 1986; Ang et al., 2007) ทำให้มีความสนใจเกี่ยวกับความฉลาดในโลกของความเป็นจริงมากขึ้น รวมถึงเน้นความฉลาดบนขอบเขตเนื้อหาเฉพาะเจาะจงขึ้น เช่น ความฉลาดทางสังคม ความฉลาด ทางอารมณ์ เป็นต้น ความฉลาดทางวัฒนธรรมเน้นขอบเขตสภาพแวดล้อมระหว่างวัฒนธรรม เป็น ความสามารถที่จะเข้าใจเหตุผลและประพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่มีลักษณะ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Ang et al., 2007)

ความหมายของความฉลาดทางวัฒนธรรม

หลังจากคำว่า “ความฉลาดทางวัฒนธรรม (cultural intelligence หรือ cultural quotient: CQ)” ปรากฏในหนังสือชื่อ “Cultural Intelligence: Individual Interactions Across Cultures” ซึ่งเขียนโดย Christopher Earley และ Soon Ang พิมพ์โดยมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดในปี 2003 ทำให้มีผู้สนใจเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการธุรกิจ ข้ามชาติ เช่น ธุรกิจการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน เป็นต้น ส่งผลให้มันักวิจัยให้คำนิยาม หรือ ความหมายของความฉลาดทางวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น

ความฉลาดทางวัฒนธรรม หมายถึง สมรรถนะของบุคคลเพื่อปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ในบริบทวัฒนธรรมใหม่ (Earley, 2002; Earley & Ang, 2003) รวมถึงความเข้าใจพื้นฐานการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม การพัฒนาแนวทางในการเอาใจใส่เพื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง วัฒนธรรม และสุดท้ายการสร้างทักษะการปรับตัวและองค์ประกอบทั้งหมดของพฤติกรรมเพื่อให้ บุคคลมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (Thomas & Inkson, 2003) ความสามารถตามธรรมชาติที่จะตีความบุคคลที่ไม่สนิทคุ้นเคย และตีความท่าทางที่ไม่ชัดเจนของ

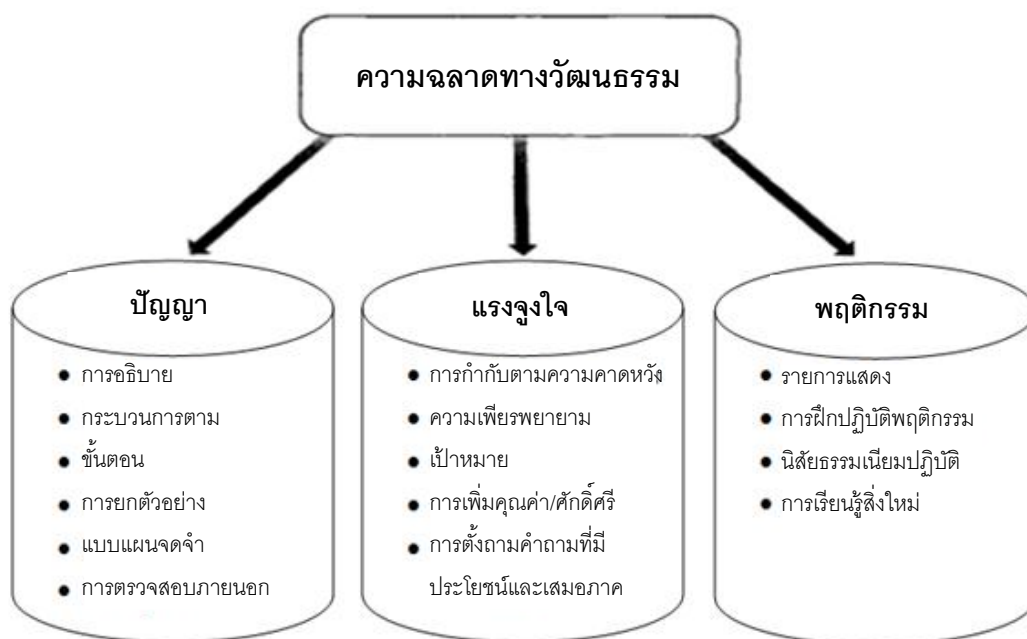
บุคคลร่วมชาติและเพื่อนร่วมงาน ยิ่งกว่านั้นเพื่อสะท้อนพวกเขา (Earley & Mosakowski, 2004) ผลความสามารถของบุคคล เพื่อรวบรวม ดีความ และการแสดงออกบนพื้นฐานที่แตกต่างกัน จะบอกเป็นแนวทางเพื่อทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมข้ามวัฒนธรรม หรือในสถานการณ์ที่มีหลากหลายวัฒนธรรม (Earley & Peterson, 2004) ทักษะและความยืดหยุ่นเกี่ยวกับการที่จะเข้าใจวัฒนธรรมและเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น จากนั้นค่อยๆ พยายามสร้างความคิดที่รู้สึกเข้าใจต่อวัฒนธรรมนั้น และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมแบบนั้น (Thomas & Inkson, 2005 อ้างถึงใน ชัยเสฏฐ์พรหมศรี, 2548) สมรรถนะของบุคคล เพื่อการปรับตัวอย่างประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมวัฒนธรรมใหม่ นั่นคือสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยในส่วนของบริบททางวัฒนธรรม (Earley, Ang & Tan, 2006) ความสามารถเพื่อปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคล ซึ่งมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน (Thomas, 2006) สมรรถนะของแต่ละบุคคลที่ใช้ประโยชน์และจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมวัฒนธรรมที่ต่างกัน (Ang et al., 2007) ระบบปฏิสัมพันธ์ความรู้และทักษะ ซึ่งถูกเชื่อมโยงโดยวัฒนธรรมอภิปัญญา (cultural metacognition) ยินยอมให้คนปรับตัว เลือกลง และกำหนดวัฒนธรรมด้านสภาพแวดล้อมของเขา (Thomas et al., 2008) สมรรถนะเพื่อทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพข้ามชาติ ขนบธรรมเนียม/ชนชาติ และวัฒนธรรมองค์กร (Livermore, 2010)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ทำให้สามารถสรุปความหมายของความฉลาดทางวัฒนธรรมว่า หมายถึง ความสามารถ หรือสมรรถนะเฉพาะบุคคลในการปรับตัว ดีความ การแสดงออกของบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน รวมถึงทำความเข้าใจพื้นฐานการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม สร้างทักษะการปรับตัว การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทวัฒนธรรมใหม่ หรือวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมของบุคคลนั้น

องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม

เนื่องจากมีนักวิชาการได้ให้ความหมายความฉลาดทางวัฒนธรรมไว้หลายท่าน ทำให้องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมแตกต่างกันตามนิยาม ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว มีทั้งส่วนคล้าย และแตกต่างกัน ดังนี้

Earley และ Ang (2003) กล่าวว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมมีทั้งกระบวนการและคุณลักษณะของเนื้อหา โครงสร้างทั่วไปประกอบด้วยสามแง่มุม คือ ปัญญา (cognitive) แรงจูงใจ (motivational) พฤติกรรม (behavioral) ปรากฏดังแผนภาพ 2.1

แผนภาพ 2.1 องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม (Facets of Cultural Intelligence)

ที่มา : Earley และ Ang (2003)

Earley และ Mosakowski (2004) กล่าวว่าความฉลาดทางวัฒนธรรมสอนกลยุทธ์ในการปรับปรุงการรับรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อแยกความแตกต่างของการแสดงพฤติกรรมด้วยวัฒนธรรมเฉพาะเจาะจงไปยังบุคคล แนะนำว่าควรมีความรู้และสังเกตเห็นถึงความแตกต่าง เพื่อเป็นแนวทางในการตอบสนองของผลการปฏิบัติทางธุรกิจที่ดีขึ้น และความฉลาดทางวัฒนธรรมถูกพัฒนาผ่านปัญญา (cognitive means: the head) หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อ การติดต่อระหว่างประเทศ ข้อห้ามของวัฒนธรรมต่างประเทศ วิธีการฝึกอบรมขององค์กร การเตรียมความพร้อมทุกสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น กายภาพ (physical means: the body) หมายถึง การกระทำและพฤติกรรม จะต้องแสดงให้เห็นหรือพิสูจน์ว่า สามารถเข้ากับผู้คน หรือเพื่อนร่วมงานจากประเทศอื่นได้ง่าย ๆ โดยการแสดงให้เห็นว่าเข้าใจวัฒนธรรมของพวกเขา แรงจูงใจ (motivational means: the emotions) หมายถึง ปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่เกี่ยวข้องกับการเอาชนะอุปสรรคและความพ่ายแพ้ ซึ่งจะทำให้เช่นนั้นได้ต้องมีความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเอง หรือมีกรกำกับตนเอง

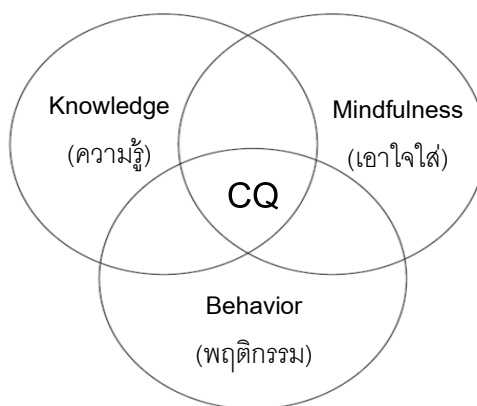
Earley และ Peterson (2004 อ้างถึงใน MacNab, Worthley, 2012: 63) กล่าวว่า สามส่วนสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพข้ามวัฒนธรรม: อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรม Earley และเพื่อนร่วมงาน ได้พัฒนาโมเดลสามส่วนของความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ปัญญา/อภิปัญญา (cognitive/metacognitive) หมายถึง การรับรู้วัฒนธรรม การรับรู้ตนเอง และการมีความรู้ รวมถึงการคิดเกี่ยวกับความคิดและกลยุทธ์ด้านวัฒนธรรม แรงจูงใจ (motivation) หมายถึง ความขยันหมั่นเพียรและการกำหนดเป้าหมายสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม และพฤติกรรม (behavior) หมายถึง ความสามารถในการรู้ตัว การปรับตัว หรือการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม

Thomas และ Inkson (2005 อ้างถึงใน ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, 2548: 59-60) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ 3 ประการ ที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของความฉลาดทางวัฒนธรรม ได้แก่ ความรู้ (knowledge) คือ ผู้บริหารต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และหลักเกณฑ์ในการมีปฏิสัมพันธ์แบบข้ามวัฒนธรรมกันของประเทศที่ตนเองติดต่อด้วย ซึ่งผู้บริหารต้องทราบ ว่า วัฒนธรรมในประเทศนั้น คืออะไร มีการผันแปรไปได้มากน้อยอย่างไร และมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนในประเทศ องค์การ หรือชุมชนนั้นอย่างไรบ้าง ความสามารถในการสังเกต และวิเคราะห์สถานการณ์ (mindfulness) คือ ความสามารถที่จะจดจ่อในวิธีการที่สร้างสรรค์และสะท้อนกลับของบุคคลในวัฒนธรรมนั้น เพื่อจะได้ทราบถึงการเผชิญหน้าของการข้ามกันทางวัฒนธรรมของสถานการณ์นั้น ทักษะทางพฤติกรรม (behavioral skills) คือ การนำคุณลักษณะ 2 ประการเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อที่จะพัฒนาการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อบุคคล หรือกลุ่มคนในองค์การ หรือประเทศนั้นได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์

Earley, Ang และ Tan (2006) กล่าวว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมประกอบด้วยสามส่วน รวมถึงการคิดและแก้ไขปัญหาอย่างไร (การคิดเชิงกลยุทธ์ทางวัฒนธรรม - cultural strategic thinking) มีพลังงานและความแน่วแน่ในการกระทำหรือไม่ (แรงจูงใจ - motivation) และสามารถแสดงการกระทำในวิธีต่างๆ หรือไม่ (พฤติกรรม - behavior)

Thomas (2006) กล่าวว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมประกอบด้วยความรู้ (knowledge) คือ ครอบคลุมองค์ประกอบของเนื้อหาและกระบวนการ โดยรู้ว่าวัฒนธรรมคืออะไร แตกต่างกันอย่างใด และมีผลต่อพฤติกรรมอย่างไร เอาใจใส่ใจ (mindfulness) คือ ความตระหนักและความสนใจจะปรับปรุงเพื่อประสบการณ์ที่พบเจอจริงหรือประสบการณ์ในปัจจุบัน เป็นกระบวนการอภิปัญญาโดยเฉพาะการแสวงหาจากหลายมุมมองและการสร้างสภาพจิตใจใหม่ให้เหมาะสมกับพฤติกรรม (behavior) คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสม ขึ้นอยู่กับ

สถานการณ์และความคาดหวังจากคนอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม เมื่อทั้งสามองค์ประกอบนี้รวมกัน เพื่อก่อให้เกิดความสามารถในการโต้ตอบ/ปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพดังแผนภาพ 2.2

แผนภาพ 2.2 องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม (Components of CQ)

ที่มา : Thomas (2006)

Ang และคณะ (2007) ศึกษาความถูกต้องแม่นยำของความฉลาดทางวัฒนธรรม พัฒนาและทดสอบโมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างสี่องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมกับสามผลลัพธ์ของวัฒนธรรมนานาชาติที่มีประสิทธิภาพ (cultural judgment and decision making, cultural adaptation, task performance in culturally diverse settings) โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และมีการตรวจสอบข้ามกลุ่ม (cross-validation; samples, time, countries) พบว่า องค์ประกอบทั้งสี่สามารถทำนายผลลัพธ์ทั้งสามส่วนของวัฒนธรรมนานาชาติที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นการยืนยันว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรม ควรจำแนกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ ปัญญา (cognition) อภิปัญญา (metacognition) แรงจูงใจ (motivation) และพฤติกรรม (behavior) ซึ่งข้อคำถามในแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Ang และคณะ (2007) มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ และเป็นแบบมาตราประมาณค่า 7 ระดับ โดยแบ่งเป็นองค์ประกอบปัญญา 4 ข้อ เช่น ฉันทระหนักรู้วัฒนธรรมที่ฉันใช้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับคนที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน องค์ประกอบอภิปัญญา 6 ข้อ เช่น ฉันทู้ระบบกฎหมายและเศรษฐกิจของวัฒนธรรมอื่น ๆ องค์ประกอบแรงจูงใจ 5 ข้อ เช่น ฉันทสนุกกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และองค์ประกอบพฤติกรรม 5 ข้อ เช่น ฉันทเปลี่ยนพฤติกรรมทางวาจาของฉัน (เช่น สำเนียงเสียง) เมื่อปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งนำเสนอตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Ang และคณะ (2007) ดังตาราง 2.1

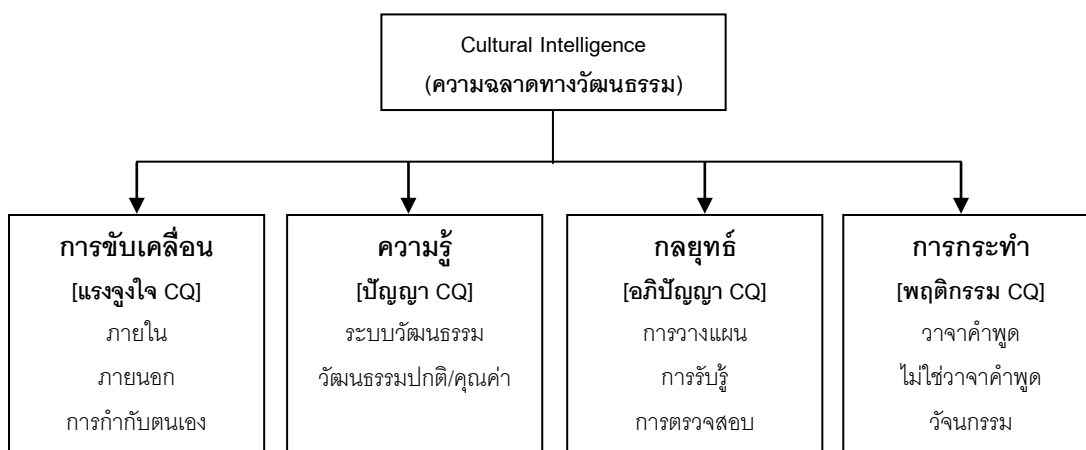
ตาราง 2.1 ตัวอย่างข้อคำถามแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Ang และคณะ (2007)

องค์ประกอบ	ตัวอย่างข้อคำถาม
CQ	
อภิปัญญา	ฉันตระหนักรู้วัฒนธรรมที่ฉันใช้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับคนที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ฉันปรับความรู้ทางวัฒนธรรมของฉันเมื่อฉันมีปฏิสัมพันธ์กับคนจากวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย ฉันตระหนักรู้วัฒนธรรมที่นำไปใช้ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
ปัญญา	ฉันรู้ระบบกฎหมายและเศรษฐกิจของวัฒนธรรมอื่น ๆ ฉันรู้กฎ (เช่น คำศัพท์ไวยากรณ์) ของภาษาอื่น ๆ ฉันรู้คุณค่าทางวัฒนธรรมและความเชื่อทางศาสนาของวัฒนธรรมอื่น ๆ
แรงจูงใจ	ฉันสนุกกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคยกับฉัน ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถจัดการกับความเครียดในการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่
พฤติกรรม	ฉันเปลี่ยนพฤติกรรมทางวาจาของฉัน (เช่น สำเนียงเสียง) เมื่อปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม ฉันใช้วิธีการหยุดและเงียบแตกต่างกัน เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์ข้ามวัฒนธรรม ฉันปรับอัตราพูดของฉันแตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์ข้ามวัฒนธรรม

ลิขสิทธิ์ของ © Cultural Intelligence Center 2005 รายละเอียดเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ cquery@culturalq.com

Thomas และคณะ (2008) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับขอบเขตและการประเมินความฉลาดทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนามโนทัศน์ของความฉลาดทางวัฒนธรรม สร้างนิยามใหม่และจำแนกองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้วัฒนธรรม (cultural knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ค่านิยม ทัศนคติ และการปฏิบัติที่ทำให้คาดการณ์ในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้มากขึ้น ถูกต้องมากขึ้น และในที่สุดจะเพิ่มการทำงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างวัฒนธรรม ทักษะข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural skills) หมายถึง ทักษะการปรับตัวที่แสดงให้เห็นถึงความฉลาดทางวัฒนธรรม ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและอภิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้ที่เฉพาะเจาะจง และเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมใหม่ อภิปัญญา (metacognition) หมายถึง ความคิดที่กว้างขึ้นและมีความสัมพันธ์กับทักษะการวิเคราะห์ ในขอบเขตเฉพาะจากประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านวัฒนธรรม

Livermore (2010) เขียนอธิบายในหนังสือ Leading with cultural intelligence ว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นกรอบความคิดที่มีรากฐานมาจากการพัฒนางานวิจัยในหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งเกี่ยวกับความฉลาด (intelligence) และปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural interaction) โมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมสี่มิตินี้ จำแนกองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ แรงจูงใจ (motivational) คือ ระดับความสนใจของผู้บริหาร การขับเคลื่อน และพลังในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม ปัญญา (cognitive) คือ ความรู้ของผู้บริหารเกี่ยวกับวัฒนธรรม และบทบาทของวัฒนธรรมที่จะช่วยในการสร้างธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ อภิปัญญา (metacognitive) คือ ความสามารถของผู้บริหาร เพื่อกลยุทธ์ข้ามวัฒนธรรม และพฤติกรรม (behavioral) คือ ความสามารถของผู้บริหารในการแสดงท่าทีอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ข้ามวัฒนธรรมดังแผนภาพ 2.3

แผนภาพ 2.3 โมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมสี่มิติ (The Four Dimensional Model of Cultural Intelligence)

ที่มา : Livermore (2010)

จากการศึกษาองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม ทำให้เห็นองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) ความฉลาดทางวัฒนธรรมแบบ 3 องค์ประกอบ และ 2) ความฉลาดทางวัฒนธรรมแบบ 4 องค์ประกอบ ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์และรวบรวมไว้ดังตาราง 2.2 ซึ่งจะทำให้เห็นภาพองค์ประกอบได้ชัดเจนขึ้น และทำให้พบว่า องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมที่มีความถี่สูงสุดจากการสังเคราะห์งานวิจัย ได้แก่ องค์ประกอบพฤติกรรมมีความถี่ 7 ครั้ง องค์ประกอบแรงจูงใจมีความถี่ 6 ครั้ง องค์ประกอบปัญญามีความถี่ 5 ครั้ง และองค์ประกอบอภิปัญญา 4 ครั้ง ดังตาราง 2.3

ตาราง 2.2 องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามนักวิชาการ

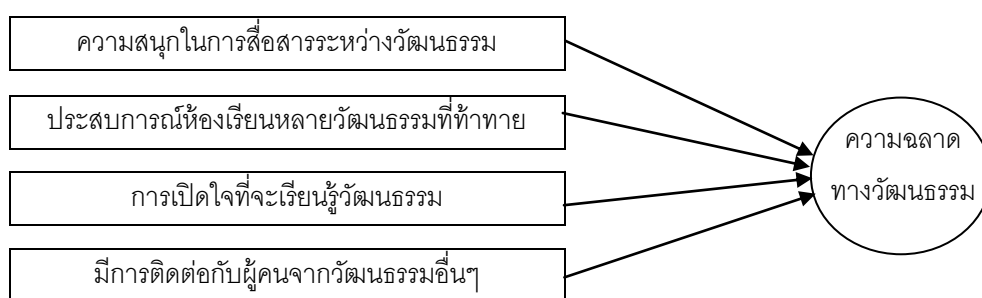
นักวิชาการ	องค์ประกอบ
Earley, Ang (2003)	ปัญญา (Cognitive)
	แรงจูงใจ (Motivational)
	พฤติกรรม (Behavioral)
Earley, Mosakowski (2004)	ปัญญา (Cognitive)
	กายภาพ (Physical)
	แรงจูงใจ (Motivational)
Earley, Peterson (2004)	อภิปัญญา/ปัญญา (Cognitive/Metacognitive)
	แรงจูงใจ (Motivation)
	พฤติกรรม (Behavior)
Thomas, Inkson (2005)	ความรู้ (Knowledge)
	ความสามารถในการสังเกต และวิเคราะห์สถานการณ์ (Mindfulness)
	ทักษะทางพฤติกรรม (Behavioral Skills)
Earley, Ang และ Tan (2006)	การคิดเชิงกลยุทธ์ทางวัฒนธรรม (Cultural strategic thinking)
	แรงจูงใจ (Motivation)
	พฤติกรรม (Behavior)
Thomas (2006)	ความรู้ (Knowledge)
	เอาใส่ใจ (Mindfulness)
	พฤติกรรม (Behavior)
Ang และคณะ (2007)	ปัญญา (Cognition)
	อภิปัญญา (Metacognition)
	แรงจูงใจ (Motivation)
Thomas และคณะ (2008)	พฤติกรรม (Behavior)
	ความรู้วัฒนธรรม (Cultural Knowledge)
	ทักษะข้ามวัฒนธรรม (Cross-Cultural Skills)
Livermore (2010)	อภิปัญญา (Metacognition)
	แรงจูงใจ (Motivational)
	ปัญญา (Cognitive)
	อภิปัญญา (Metacognitive)
	พฤติกรรม (Behavioral)

ตาราง 2.3 การสังเคราะห์ความถี่ขององค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมตามนักวิชาการ

นักวิชาการ	อภิปัญญา	ปัญญา	แรงจูงใจ	พฤติกรรม	กายภาพ	ความรู้	ความสามารถในการสังเกต และวิเคราะห์สถานการณ์	การคิดเชิงกลยุทธ์ทาง วัฒนธรรม	เอาใจใส่	ทักษะข้ามวัฒนธรรม
Earley, Ang (2003)		✓	✓	✓						
Earley, Mosakowski (2004)		✓	✓		✓					
Earley, Peterson (2004)	✓	✓	✓	✓						
Thomas, Inkson (2005)				✓		✓	✓			
Earley, Ang และ Tan (2006)			✓	✓				✓		
Thomas (2006)				✓		✓			✓	
Ang และคณะ (2007)	✓	✓	✓	✓						
Thomas และ คณะ (2008)	✓					✓				✓
Livermore (2010)	✓	✓	✓	✓						
รวมความถี่	4	5	6	7	1	3	1	1	1	1

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม

Petrović (2011) ได้ศึกษาระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของครู และตรวจสอบตัวแปรที่เป็นตัวทำนายความฉลาดทางวัฒนธรรม โดยใช้เครื่องมือ หรือแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมแบบ 4 องค์ประกอบ จำนวน 20 ข้อ แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Ang และคณะ (2007) พบว่า มีความเที่ยง หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบวัดเท่ากับ 0.85 และผลการวิจัยแสดงว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมของครูจาก 4 เมืองในประเทศเซอร์เบียอยู่ในระดับสูง และตัวแปรที่เป็นตัวทำนาย หรือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางวัฒนธรรมมี 4 ปัจจัย คือ 1) ความสนุกในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม 2) ประสบการณ์ห้องเรียนหลายวัฒนธรรมที่ทำนาย 3) การเปิดใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม 4) มีการติดต่อกับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่นๆ ดังแผนภาพ 2.4

แผนภาพ 2.4 โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางวัฒนธรรมของครู

Fischer (2011) ได้ศึกษาผลการฝึกข้ามวัฒนธรรมโดยมีการแทรกแซงการฝึกในชั้นเรียนของมหาวิทยาลัย ทำการวัด 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังจากการฝึก โดยมีการนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมแบบสั้น 11 ข้อของ Ang และ Van Dyne (2008) ซึ่งพบแบบวัดแบบสั้นนี้ได้จากงานของ Ward และคณะ (2009) และนำมาใช้เป็นแบบมาตราประมาณค่า 7 ระดับ พบว่า มีความเที่ยง หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสี่อยู่ในช่วง 0.67- 0.86 และผลการวิจัยแสดงว่า วัฒนธรรมที่จำเป็น (cultural essentialism) เพิ่มสูงขึ้น แต่คะแนนความรู้ความเข้าใจและคะแนนอภิปัญญาลดลง บุคลิกภาพชะลอประสิทธิภาพของการฝึกลง นักศึกษาที่เปิดใจกว้างในการวัดครั้งที่ 1 มีแนวโน้มว่าจะมีคะแนนแรงจูงใจในการวัดครั้งที่ 2 สูงขึ้น และวัฒนธรรมที่จำเป็น (cultural essentialism) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดใจกว้าง (open-mindedness) และปัญญา (cognitive CQ) เมื่อเวลาผ่านไป

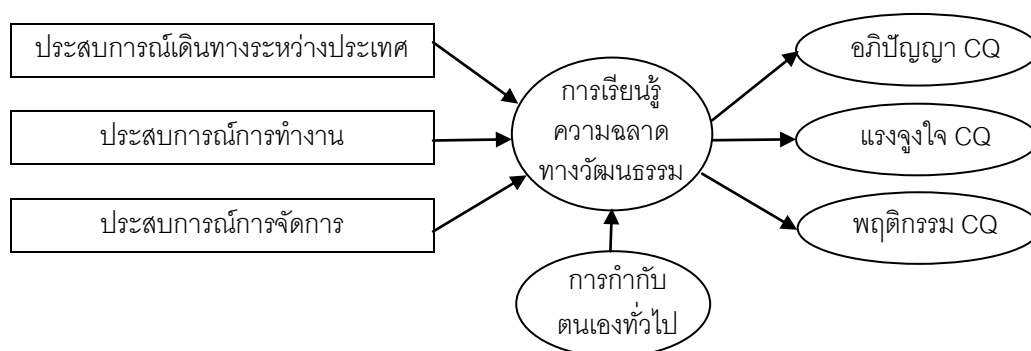
Ward, Wilson และ Fischer (2011) ได้ศึกษาตัวแปรทำนายปัญหาการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมในการศึกษาระยะยาวของนักศึกษานานาชาติในประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีการวัด 2 ครั้ง ครั้งแรกวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมก่อนเข้าโปรแกรมการปรับตัว ครั้งที่ 2 ประเมินอาการทางจิต

และการปรับตัวทางวัฒนธรรมสังคมหลังจากนั้น 3 เดือน และทดสอบสมมติฐานที่ว่า องค์ประกอบแรงจูงใจของความฉลาดทางวัฒนธรรม (motivational CQ) เป็นตัวทำนายผลอาการทางจิตและการปรับตัวทางวัฒนธรรมสังคมเมื่อเวลาผ่านไปได้ดีกว่าองค์ประกอบอื่นของ CQ โดยนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมแบบสี่องค์ประกอบ จำนวน 20 ข้อของ Ang และคณะ (2004) มาใช้เป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ พบว่า มีความเที่ยง หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสี่อยู่ในช่วง 0.76- 0.82 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของความฉลาดทางวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์น้อยมากกับผลจากแบบวัดอาการทางจิต ($r = -.30, p < .01$) และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรมสังคม ($r = -.27, p < .01$) จากการวิเคราะห์สมการถดถอย hierarchical พบว่า องค์ประกอบแรงจูงใจของความฉลาดทางวัฒนธรรมสามารถทำนายผลอาการทางจิตได้อย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = -.36, p < .01$) และถิ่นฐานที่อยู่อาศัยเดิม (region of origin) สามารถทำนายผลการปรับตัวทางวัฒนธรรมสังคมได้อย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = .37, p < .01$) กล่าวคือ นักศึกษานานาชาติจากประเทศตะวันตกจะปรับตัวได้ง่ายกว่านักศึกษาที่มาจากถิ่นฐานอื่น

Engle, Dimitriadi และ Sadrieh (2012) ได้ทำงานวิจัยโดยนำเสนอโมเดลและตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพ (การเปิดกว้าง) พฤติกรรมหลายวัฒนธรรม (multicultural behavior) ความฉลาดทางวัฒนธรรม และผลกระทบต่อความน่าจะเป็นของแต่ละบุคคลที่ยอมรับงานในประเทศที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยใช้เครื่องมือวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม คือ แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม จำนวน 20 ข้อของ Ang, Van Dyne และ Koh (2006) ซึ่งมีผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ามีความตรงและความเที่ยงสูง และงานวิจัยของ Shannon และ Begley (2008) ยืนยันว่าเครื่องมือนี้มีลักษณะของแบบวัดทางจิตที่เข้มแข็งและคงที่กับโครงสร้างปัจจัย เก็บตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจในประเทศประเทศฝรั่งเศสและสหรัฐอเมริกา จำนวน 279 คน พบว่า ความน่าจะเป็นในการยอมรับงานถูกอธิบายด้วยตัวแปร ซึ่งมีความสัมพันธ์ของตัวแปรแตกต่างกันระหว่างทั้งสองประเทศ โดยพฤติกรรมหลายวัฒนธรรมส่งผลต่อความน่าจะเป็นในการยอมรับงานทั้งสองประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนความฉลาดทางวัฒนธรรมส่งผลต่อความน่าจะเป็นในการยอมรับงานในประเทศสหรัฐอเมริกาเพียงประเทศเดียวเท่านั้น

MacNab และ Worthley (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ความฉลาดทางวัฒนธรรม โดยมีโมเดลสมการเชิงโครงสร้างตั้งแผนภาพ 2.5 โดยใช้เครื่องมือวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมแบบสามองค์ประกอบ ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย Ang และคณะ (2004) และ Ang, Van Dyne และ Koh (2006) พบว่ามีความเที่ยง หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบวัดเท่ากับ 0.81 เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างหลายเชื้อชาติ เช่น จีน ออสเตรเลีย

ฮ่องกง เยอรมนี เป็นต้น ผลการวิจัยพบว่า โมเดลสมการเชิงโครงสร้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ CFI = 0.96, IFI = 0.96, TLI = 0.95, RMSEA = 0.033, PCLOSE = 1.00, และ $\chi^2/df = 1.40$ และปัจจัยที่เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ความฉลาดทางวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญมีเพียงตัวแปรเดียว คือ ตัวแปรการกำกับตนเอง (self-efficacy)

แผนภาพ 2.5 โมเดลเชิงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตนเอง สร้างตัวแปรประสบการณ์การเดินทางระหว่างประเทศ, การทำงาน, การจัดการ เพื่อการเรียนรู้ความฉลาดทางวัฒนธรรม (LCQ)

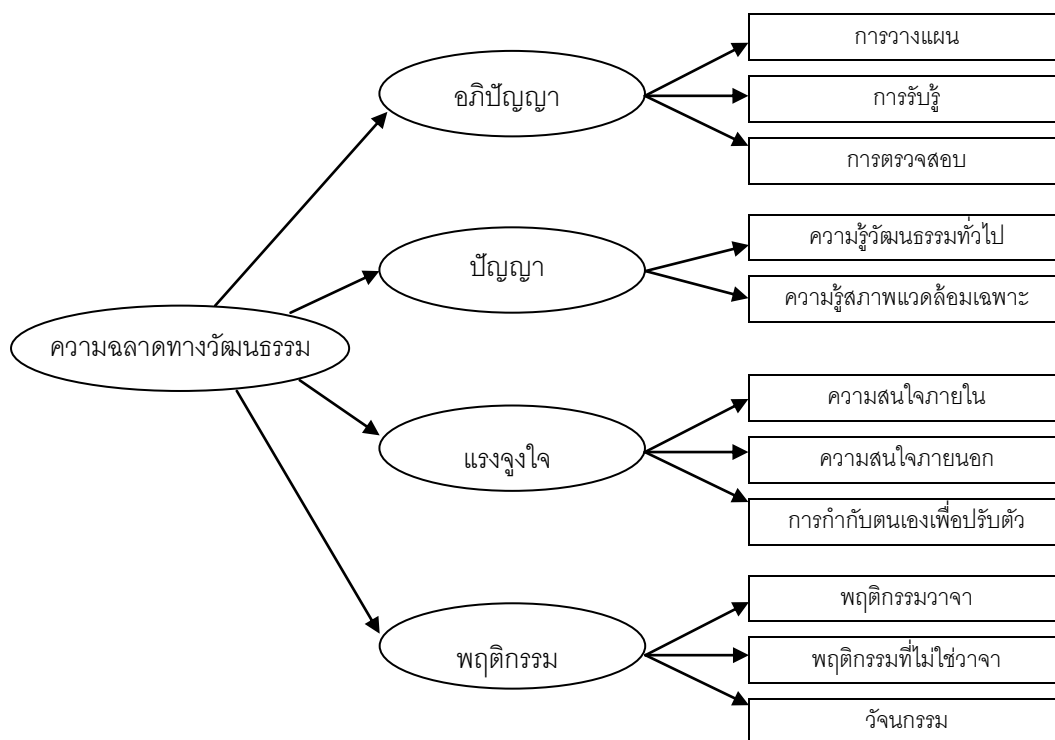
ที่มา : MacNab และ Worthley (2012)

Van Dyne และคณะ (2012) ได้ศึกษาการขยายมโนทัศน์และการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจาก 4 องค์ประกอบเป็นมิติย่อยในแต่ละองค์ประกอบ และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) จากตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีและกำลังทำงานเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ จำนวน 286 คน จากมากกว่า 30 ประเทศทั่วโลก เช่น เบลเยียม แคนาดา อินเดีย นอร์เวย์ เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่มีมิติย่อย 11 ปัจจัยดีกว่าโมเดลดั้งเดิมที่มี 4 ปัจจัยหลักอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ 1) อภิปัญญา (meta cognitive) แยกเป็น 3 มิติย่อย คือ การวางแผน (planning) การรับรู้ (awareness) การตรวจสอบ (checking) 2) ปัญญา (cognitive) แยกเป็น 2 มิติย่อย คือ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (culture-general knowledge) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (context-specific knowledge) 3) แรงจูงใจ (motivational) แยกเป็น 3 มิติย่อย คือ ความสนใจภายใน (intrinsic interest) ความสนใจภายนอก (extrinsic interest) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (self-efficacy to adjust) และ 4) พฤติกรรม (behavioral) แยกเป็น 3 มิติ คือ พฤติกรรมวาจา (verbal behavior) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (non-verbal behavior) วัจนกรรม (speech acts) ดังแผนภาพ 2.6 ซึ่งข้อความถามในแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Van Dyne

และคณะ (2012) มีจำนวนทั้งหมด 37 ข้อ และเป็นแบบมาตราประมาณค่า 7 ระดับ โดยแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ 11 ตัวบ่งชี้ ยกตัวอย่างข้อคำถาม เช่น ฉันพัฒนาแผนการดำเนินงานก่อนปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ฉันสามารถอธิบายคุณค่าทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในกรอบของการอธิบายพฤติกรรมทั่วโลก ฉันสนุกอย่างแท้จริงกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะหยุดและเงียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เป็นต้น ซึ่งนำเสนอตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Van Dyne และคณะ (2012) ดังตาราง 2.3

ตาราง 2.4 ตัวอย่างข้อคำถามแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของ Van Dyne และคณะ (2012)

ตัวบ่งชี้	รายการข้อคำถาม
การวางแผน	1.1 ฉันพัฒนาแผนการดำเนินงานก่อนปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
ความตระหนักรู้	1.2 ฉันตระหนักว่าวัฒนธรรมของฉันมีอิทธิพลต่อการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
การตรวจสอบ	1.3 ฉันปรับความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของฉัน ขณะที่ฉันปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมนั้น
ความรู้ วัฒนธรรมทั่วไป	2.1 ฉันสามารถอธิบายคุณค่าทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในกรอบของการอธิบายพฤติกรรมทั่วโลก
ความรู้ สภาพแวดล้อมเฉพาะ	2.2 ฉันสามารถอธิบายวิธีการของลักษณะผู้นำที่แตกต่างกันในสภาพแวดล้อมข้ามวัฒนธรรม
ความสนใจภายใน	3.1 ฉันสนุกอย่างแท้จริงกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
ความสนใจภายนอก	3.2 ฉันให้ความสำคัญกับสถานะที่ฉันได้รับจากการอาศัยอยู่ หรือการทำงานในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
การกำกับตนเอง เพื่อปรับตัว	3.3 ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
พฤติกรรมวาจา	4.1 ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะหยุดและเงียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา	4.2 ฉันปรับเปลี่ยนระยะการยืนใกล้หรือไกล เมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง
วัจนกรรม	4.3 ฉันปรับวิธีการปฏิเสธผู้อื่นให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม

แผนภาพ 2.6 โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม (CQ) จาก 4 องค์ประกอบหลัก เป็น 11 มิติย่อย

แนวคิดจาก : Van Dyne และคณะ (2012)

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรมข้างต้น ทำให้เห็นแนวทางในการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม ว่ามีการวัดโดยใช้มาตราประมาณค่าหลายระดับ และองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมก็มีหลายลักษณะ ทั้งสามองค์ประกอบ และสี่องค์ประกอบ ซึ่งขึ้นอยู่กับนักวิจัยแต่ละท่านจะเลือกใช้ในงานวิจัยของตน สำหรับงานวิจัยล่าสุดของ Van Dyne และคณะ (2012) แสดงให้เห็นว่า โมเดลย่อย 11 มิติ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่าโมเดล 4 องค์ประกอบ และทำให้เห็นโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดนี้มาเป็นแนวทางหนึ่ง เพื่อช่วยในการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม และจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยข้างต้น จะพบว่าการศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรม หรือนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมไปใช้ จะเก็บตัวอย่างจากหลากหลายเชื้อชาติ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเก็บตัวอย่างข้ามชาติ พร้อมทั้งทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือและทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน

ศิริพร พูลรักษ์ (2547) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลการวัดและโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการใช้ครูและการศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างสังกัด พบว่า โมเดลการวัดและโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการใช้ครูสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และมีความไม่แปรเปลี่ยนด้านรูปแบบและน้ำหนักขององค์ประกอบระหว่างกลุ่มประชากรครูสองสังกัดทั้งสองโมเดล ซึ่งการศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของทั้งสองโมเดลนี้ ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยโปรแกรม LISREL

บุรทิน ขำภีรัฐ (2548) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนา การตรวจสอบความตรง และความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลสมการโครงสร้างพระระดับประสิทธิผลความเป็นคนบดี พบว่า โมเดลสมการโครงสร้างพระระดับประสิทธิผลความเป็นคนบดีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่อนข้างมาก และผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนแสดงให้เห็นว่า โมเดลมีความแปรเปลี่ยนด้านรูปแบบและมีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ซึ่งการพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างพระระดับตามกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้อาจประยุกต์ได้ไม่ติดนักกับกลุ่มบุคลากรสายสนับสนุน โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม LISREL วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพระระดับและวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพระระดับด้วยโปรแกรม Mplus

กัญญ์สินี วิเศษสิงห์ (2550) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุของทักษะการปฏิบัติงานทางการพยาบาลของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุของทักษะการปฏิบัติงานทางการพยาบาลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลระหว่างนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 แต่มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลด้วยโปรแกรม LISREL

Schmitt, Kuljanin (2008) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวัดความไม่แปรเปลี่ยน: ทบทวนการปฏิบัติและความเกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัย 88 เรื่อง พบว่า 75 เรื่องวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนโดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ซึ่งในงานวิจัยส่วนใหญ่จะรายงานการทดสอบขนาดของความไม่แปรเปลี่ยน การทดสอบสำหรับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรแฝงและความไม่แปรเปลี่ยนแบบแบ่งส่วน

คณิตพันธุ์ ทองสีบสาย (2552) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคม สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยวิเคราะห์หาค่าความสามารถในการจำแนก ค่าความเที่ยง วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า แบบวัดความฉลาดทางสังคมชนิดมาตรฐาน ค่ามี 59 ข้อ และชนิดสถานการณ์มี 43 ข้อ คุณภาพของแบบวัดทั้งสองชนิด คือ ค่าความสามารถในการจำแนก ค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี และแบบวัดมีความตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

นันทนา แซ่ลี, องอาจ นัยพัฒน์ และสุนันท์ ศลโกสุม (2554) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่ม พบว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 10 องค์ประกอบ มีความเชื่อมั่นและอำนาจจำแนกอยู่ในระดับดี โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี โมเดลการประเมินการสอนทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีรูปแบบโมเดลไม่แปรเปลี่ยนทุกกลุ่ม แต่ค่าพารามิเตอร์มีความแปรเปลี่ยนไปตามกลุ่มสาขาวิชา โมเดลจึงมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงข้ามกลุ่ม

White, Campbell, Kacmar (2012) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและตรวจสอบการวัดการบริหารจัดการอย่างมีไม่ตรีจิตของผู้นำ (leader rapport management: LRM scale) โดยศึกษาทบทวนเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้าง ทฤษฎี และปรากฏการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับโครงสร้าง พัฒนานิยามโครงสร้าง และข้อคำถามสำหรับการวัด ซึ่งแบบวัดนี้จะถูกประเมินโดยใช้การศึกษารวบรวมกลุ่ม ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ 2 ครั้ง ครั้งแรกได้ข้อคำถาม 23 ข้อ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 251 คน ครั้งที่ 2 จำนวนข้อคำถามเหลือ 12 ข้อ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสำรวจทางอีเมล จำนวน 122 คน จากนั้นนำข้อคำถามที่ใช้ได้ จำนวน 8 ข้อที่เหลือ มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันกับกลุ่มตัวอย่าง 503 คน พร้อมทั้งตรวจสอบความเที่ยง และความตรงเชิงโครงสร้าง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือและทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน พบว่ามีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากหลายด้าน ทั้งความตรง ความเที่ยง อำนาจจำแนก และการวิเคราะห์ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาเครื่องมือและทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ทั้งองค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน สำหรับการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบทั้งความตรง ความเที่ยงของแบบวัด เพื่อให้ได้แบบวัดที่มีประสิทธิภาพ ถูกต้องและแม่นยำ และใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อพัฒนาเครื่องมือและทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดตามเชื้อชาติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างไทยและลาว โดยอาศัยแนวคิดของ Ang และคณะ (2007) ซึ่งได้เสนอการแนวคิดแบ่งความฉลาดทางวัฒนธรรมออกเป็น 4 องค์ประกอบ โดย Van Dyne และคณะ (2012) ได้ศึกษามิติย่อยดังต่อไปนี้

ความฉลาดทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถเฉพาะ หรือสมรรถนะเฉพาะบุคคลในการปรับตัว การตีความการแสดงออกของบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน รวมถึงทำความเข้าใจพื้นฐานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม สร้างทักษะการปรับตัว การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทวัฒนธรรมใหม่ หรือวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมของบุคคลนั้น แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

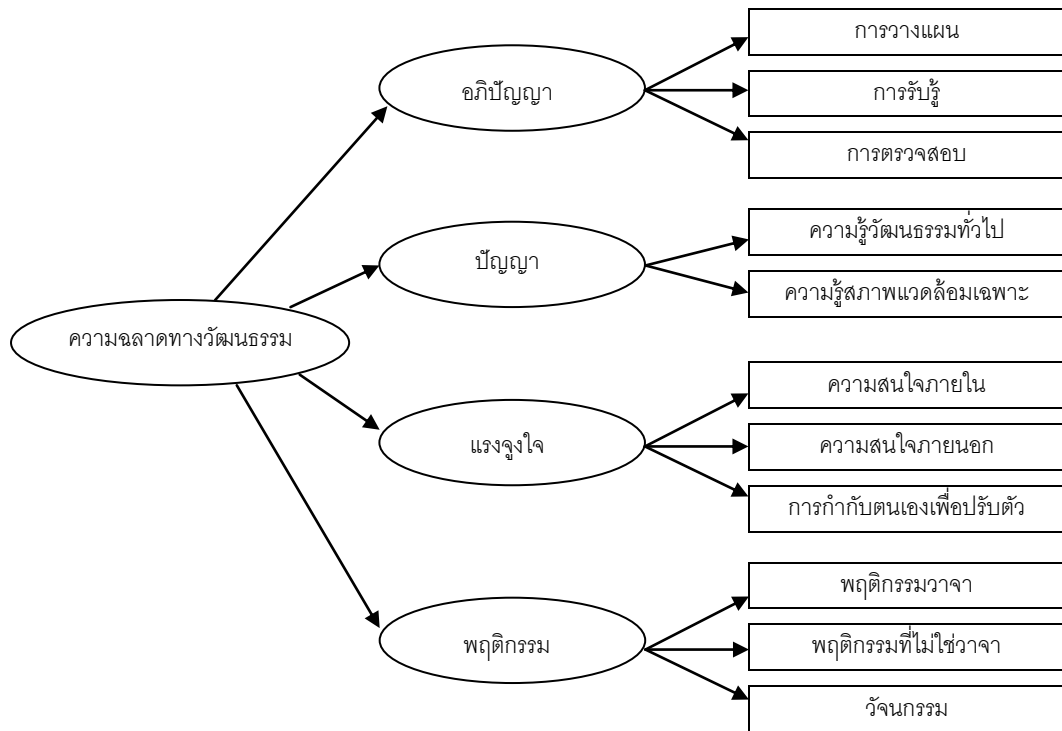
องค์ประกอบที่ 1 อภิปัญญา (metacognition) หมายถึง ระดับการรับรู้ทางวัฒนธรรมและกระบวนการปฏิบัติอย่างใส่ใจของแต่ละบุคคลระหว่างการปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม มี 3 องค์ประกอบย่อย คือ การวางแผน (planning) การรับรู้ (awareness) การตรวจสอบ (checking)

องค์ประกอบที่ 2 ปัญญา (cognition) หมายถึง โครงสร้างความรู้ของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับวัฒนธรรมของหน่วยงาน บรรทัดฐาน การปฏิบัติ และขนบธรรมเนียมประเพณีในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มี 2 องค์ประกอบย่อย คือ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (culture-general knowledge) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (context-specific knowledge)

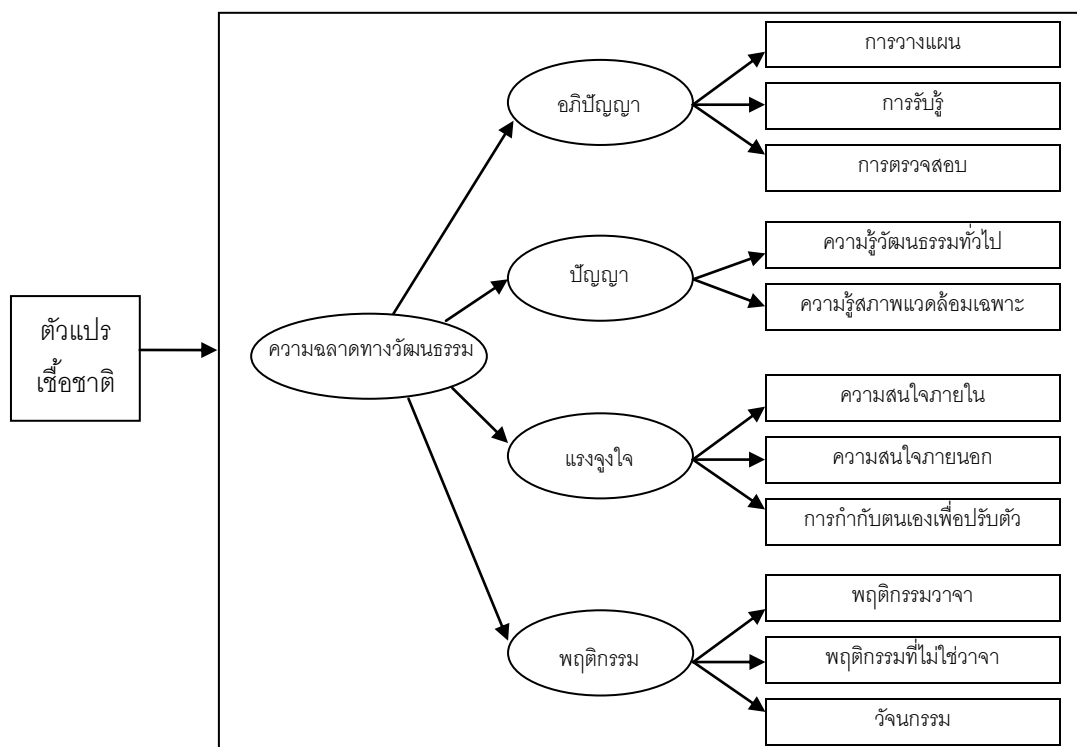
องค์ประกอบที่ 3 แรงจูงใจ (motivation) หมายถึง สมรรถนะของแต่ละบุคคลที่ให้ความสนใจและมีพลังโดยตรงต่อการเรียนรู้และการทำงานในสถานการณ์ที่มีลักษณะแตกต่างทางวัฒนธรรม มี 3 องค์ประกอบย่อย คือ ความสนใจภายใน (intrinsic interest) ความสนใจภายนอก (extrinsic interest) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (self-efficacy to adjust)

องค์ประกอบที่ 4 พฤติกรรม (behavior) หมายถึง สมรรถนะของแต่ละบุคคลที่แสดงบทบาททางวาจาและท่าทางการกระทำเมื่อโต้ตอบกับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง มี 3 องค์ประกอบย่อย คือ พฤติกรรมวาจา (verbal behavior) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (non-verbal behavior) วัจนกรรม (speech acts)

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบเหล่านี้มาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนดังแผนภาพ 2.7 และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชาดังแผนภาพ 2.8 เพื่อให้ได้แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่มีคุณภาพ และไม่แปรเปลี่ยนตามเชื้อชาติ

แผนภาพ 2.7 โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม (CQ)

แผนภาพ 2.8 กรอบแนวคิดในการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาและพัฒนาเครื่องมือวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามเชื้อชาติระหว่างไทยกับกัมพูชา

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนเชื้อชาติไทย และนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างด้วยโปรแกรม G* power 3.1.3 โดยกำหนดการวิเคราะห์สถิติ t test แบบ independent two groups ขนาดอิทธิพลปานกลาง 0.5 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ค่าความเชื่อมั่น 0.95 ขนาดตัวอย่างไม่เท่ากัน ในการทดสอบพบว่า ขนาดตัวอย่างรวม จำนวน 236 คน และในการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล โดยวิเคราะห์หอคัพประกอบเชิงยืนยัน กำหนดขนาดตัวอย่างจากการใช้กฎแห่งการชัดเจน คือ จำนวนตัวอย่างอาจจะเป็น 10 - 20 เท่าของจำนวนตัวแปร หรือจำนวนพารามิเตอร์ในการวิจัย (Hair, et al., 1998 อ้างถึงใน นางลักษณ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งโมเดลการวัดความไม่แปรเปลี่ยนในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนพารามิเตอร์ทั้งหมด 30 ตัว เมื่อคูณด้วย 20 เท่า ทำให้ตัวอย่างมีขนาดเท่ากับ $30 \times 20 = 600$ คน จากขนาดตัวอย่างทั้งสอง ผู้วิจัยเลือกขนาดตัวอย่างที่มากกว่า คือ 600 คน เพราะจะได้ครอบคลุมการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วน และเนื่องจากในขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูล อาจมีการสูญหายของข้อมูล หรือมีอัตราการตอบกลับไม่ครบทั้งหมด จึงควรกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่า คือ แบ่งเป็นนักเรียนตามเชื้อชาติละ 1,200 คน ดังนั้น ใช้ตัวอย่างนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา โดยใช้วิธีการสุ่มตามสะดวก จำนวนทั้งสิ้น 900 คน จำเป็นต้องลดจำนวนจาก 1,200 ลง เนื่องจากการไปเก็บข้อมูลในประเทศกัมพูชา ทำได้ลำบากกว่าประเทศไทย จึงต้องเลือกโรงเรียนที่ผู้วิจัยสามารถติดต่อประสานงานได้ง่าย และสำหรับนักเรียนเชื้อชาติไทย จะเก็บตัวอย่างเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้องการให้ครอบคลุมทั้งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงใช้จำนวนทั้งสิ้น 1,440 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

การสุ่มตัวอย่างนักเรียนในประเทศไทย จะสุ่มแบบหลายขั้นตอนดังนี้

1. ประเทศไทยแบ่งเป็น 6 ภาค ตามราชบัณฑิตยสถานและคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (เข้าถึงออนไลน์, 26 สิงหาคม 2555) ได้แก่ ภาคเหนือ 9 จังหวัด ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด (รวมจังหวัดใหม่ คือ บึงกาฬ) ภาคตะวันออก 7 จังหวัด ภาคกลาง 22 จังหวัด (รวมกรุงเทพมหานครที่เป็นเขตการปกครองพิเศษด้วย) ภาคตะวันตก 5 จังหวัด และภาคใต้ 14 จังหวัด รวมทั้งประเทศ 77 จังหวัด

2. จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มจังหวัดในแต่ละภาค มาภาคละ 2 จังหวัด

3. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มโรงเรียนจากจังหวัดที่เลือกมา จังหวัดละ 1 โรงเรียน โรงเรียนละ 120 คน โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนระดับชั้นละเท่ากัน คือ ระดับชั้นละ 20 คน ดังสรุปเป็นตาราง 3.1

ตาราง 3.1 การสุ่มตัวอย่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา

ภาค (จำนวนจังหวัดทั้งหมด)	จำนวน								
	จังหวัด	โรงเรียน	นักเรียน						รวม
			ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	
นักเรียนเชื้อชาติไทย	12	12	240	240	240	240	240	240	1440
เหนือ (9)	2	1	20	20	20	20	20	20	120
		2	20	20	20	20	20	20	120
ตะวันออกเฉียงเหนือ (20)	2	1	20	20	20	20	20	20	120
		2	20	20	20	20	20	20	120
ตะวันออก (7)	2	1	20	20	20	20	20	20	120
		2	20	20	20	20	20	20	120
กลาง (22)	2	1	20	20	20	20	20	20	120
		2	20	20	20	20	20	20	120
ตะวันตก (5)	2	1	20	20	20	20	20	20	120
		2	20	20	20	20	20	20	120
ใต้ (14)	2	1	20	20	20	20	20	20	120
		2	20	20	20	20	20	20	120
นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา	1	2	150	150	150	150	150	150	900
	1	1	150	150	150	-	-	-	450
		2	-	-	-	150	150	150	450
รวม	13	14	390	390	390	390	390	390	2340

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม ทำให้ได้กรอบแนวคิดและนิยามเชิงปฏิบัติการของความฉลาดทางวัฒนธรรม ตามแนวคิดการจำแนก

องค์ประกอบของ Ang และคณะ (2007) ซึ่งจำแนกความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) อภิปัญญา 2) ปัญญา 3) แรงจูงใจ 4) พฤติกรรม และใช้แนวคิดย่อย หรือตัวบ่งชี้ของ Van Dyne และคณะ (2012) ทำให้ได้นิยามเชิงปฏิบัติการดังนี้

ความฉลาดทางวัฒนธรรม (cultural intelligence) หมายถึง ความสามารถเฉพาะ หรือ สมรรถนะเฉพาะของนักเรียนในการปรับตัว การตีความการแสดงออกของนักเรียนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน รวมถึงทำความเข้าใจพื้นฐานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม สร้างทักษะการปรับตัว การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทวัฒนธรรมใหม่ หรือการเรียน ทำงาน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม ซึ่งมี ภาษา ศาสนา ความเชื่อ ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบหลักดังนี้

1. อภิปัญญา (metacognition) หมายถึง ความตระหนักรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรม และขั้นตอนการปฏิบัติตนในสถานการณ์ที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน วัดผ่าน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1) การวางแผน (planning) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการจัดเตรียมกลยุทธ์ วิธีการ หรือเตรียมแผนการก่อนเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน

2) การรับรู้ (awareness) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับการคิดด้านวัฒนธรรม และความรู้ในวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่นในสถานการณ์จริงที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน

3) การตรวจสอบ (checking) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการทบทวนประสบการณ์ และปรับตัวของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์/ข้อตกลงที่พบเจอ โดยมีการปรับใจ ปรับแผนการเมื่อประสบการณ์ที่พบแตกต่างไปจากความคาดหมาย

2. ปัญญา (cognition) หมายถึง ความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่น มาตรฐานที่ใช้ในกลุ่มนั้น การปฏิบัติ และชนบธรรมเนียมประเพณีในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หรือสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่หลากหลายวัดผ่าน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (culture-general knowledge) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั่วไป เป็นความรู้เบื้องต้นที่ควรทราบเกี่ยวกับภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติทั่วไป สถานที่สำคัญในประเทศของตนเองและประเทศอื่น ทำให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน

2) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (context-specific knowledge) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิผล เกิดความสำเร็จในด้านการเรียน การทำกิจกรรมกับคนร่วมกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม

3. แรงจูงใจ (motivation) หมายถึง พลังผลักดัน หรือพลังขับเคลื่อนของนักเรียนในการให้ความสนใจและใช้ความสามารถในการเรียนรู้และการทำหน้าที่ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมวัดผ่าน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1) ความสนใจภายใน (intrinsic interest) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการให้คุณค่าของนักเรียนกับประสบการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จากประสบการณ์ภายในตัวเอง ซึ่งอาจมีความพอใจมาตั้งแต่เกิด หรือมีมาแต่เดิม

2) ความสนใจภายนอก (extrinsic interest) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการให้คุณค่าของนักเรียนกับผลประโยชน์ส่วนตนที่ได้จากการมีประสบการณ์ที่หลากหลายทางวัฒนธรรม

3) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (self-efficacy to adjust) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการมีความมั่นใจของนักเรียนในงานที่เฉพาะเจาะจงในสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

4. พฤติกรรม (behavior) หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาท หรือการกระทำทั้งที่ใช้และไม่ใช้คำพูดที่หลากหลาย เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่น ๆ วัดผ่าน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1) พฤติกรรมวาจา (verbal behavior) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความยืดหยุ่นในการใช้วาจา หรือการพูด เช่น สำเนียง น้ำเสียง

2) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (non-verbal behavior) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความยืดหยุ่นในการติดต่อสื่อสารที่กระทำผ่านการแสดงอากัปกริยา สีหน้า และภาษากาย แทนที่จะกระทำโดยใช้คำพูด

3) วัจนกรรม (speech acts) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม โดยมีความยืดหยุ่นในกริยาท่าทางของการติดต่อสื่อสารข้อความที่มีความมุ่งหมายเฉพาะเจาะจง เช่น การร้องขอ การเชิญ การขอโทษ การแสดงความขอบคุณ การแสดงความไม่เห็นด้วย และการกล่าวปฏิเสธว่า “ไม่” ซึ่งแสดงออกอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานของท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาพัฒนาในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Ang และคณะ (2007) และผลการวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) โดยมีขั้นตอนการสร้าง ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชาดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการสร้างแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม

การเตรียมการสร้างแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยทำการศึกษา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และพัฒนากกรอบแนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกแนวคิด Ang และคณะ (2007) และผลการวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ และดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของนิยาม ซึ่งแปลความหมายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเป็นผู้แปลเอกสาร ซึ่งได้ให้ทางสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้แปล จากนั้นกำหนดรูปแบบของเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เนื่องจากงานวิจัยที่พบบ่งชี้ว่าแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่าไปใช้ กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบวัด เพื่อใช้เป็นคำชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงจุดประสงค์ในการวัด และทราบรายละเอียด และจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมดังตาราง 3.2 เพื่อให้ทราบจำนวนข้อเบื้องต้นในแต่ละองค์ประกอบ และเห็นภาพโครงสร้างของแบบวัดได้ชัดเจนขึ้น

ตาราง 3.2 โครงสร้างเนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน

องค์ประกอบการวัด	ตัวบ่งชี้	จำนวนข้อ	รวม (ข้อ)
อภิปัญญา	การวางแผน	6	18
	การรับรู้	6	
	การตรวจสอบ	6	
ความรู้ความเข้าใจ	ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป	8	16
	ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ	8	
แรงจูงใจ	ความสนใจภายใน	6	18
	ความสนใจภายนอก	6	
	การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว	6	
พฤติกรรม	พฤติกรรมวาจา	6	18
	พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา	6	
	วัจนกรรม	6	
รวม		70	70

ขั้นที่ 2 การดำเนินการสร้าง

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) คำชี้แจง เพื่ออธิบายรายละเอียดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจเกี่ยวกับแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม 2) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จัดทำข้อรายการสำหรับเก็บข้อมูลพื้นฐานตามที่ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์หรือต้องการทราบ เช่น เพศ เชื้อชาติ ระดับชั้น เป็นต้น 3) ข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยข้อคำถามถูกสร้างขึ้นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม หรือมีประสบการณ์โดยตรงจากการเรียนหรือทำงานในที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกสัมภาษณ์นักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ จำนวน 4 คน ซึ่งจะได้ตัวอย่างข้อคำถามในแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา และทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำ หรือตัดข้อคำถามที่ไม่ตรงประเด็นออกได้ หลังจากปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบวัดไปตรวจสอบคุณภาพ และพัฒนาแบบวัดให้เหมาะสมต่อไป

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในประเทศต่าง ๆ จำนวน 4 คน ผู้วิจัยมีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ โดยดำเนินการติดต่อขอสัมภาษณ์ด้วยตนเอง จากนั้นจึงขอให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ช่วยแนะนำนักเรียนแลกเปลี่ยนคนอื่นอีก คล้ายการเก็บข้อมูลด้วยวิธีแบบลูกโซ่ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่า การสัมภาษณ์ครั้งนี้จะปกป้องสิทธิของนักเรียน ด้วยการไม่เปิดเผยชื่อนามสกุลของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ ไม่มีคำตอบใดถูกต้องหรือผิด จากนั้นผู้วิจัยได้ขออนุญาตบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นอย่างดี และนำมาถอดบทสัมภาษณ์ สรุปประเด็น เพื่อสร้างรายการข้อคำถาม ได้ประเด็นต่างๆ ดังนี้

ประวัติของผู้ถูกสัมภาษณ์

นักเรียน 1 เพศชาย อายุ 19 ปี นักเรียนแลกเปลี่ยนประเทศเยอรมัน ตอนอายุ 17 ปี รวมประสบการณ์ในต่างแดนประมาณ 11 เดือน พูดได้ 3 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ เยอรมัน

นักเรียน 2 เพศชาย อายุ 18 ปี ปัจจุบันกำลังเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนอยู่ที่ประเทศเบลเยียม พูดได้ 3 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ เนเธอร์แลนด์

นักเรียน 3 เพศชาย อายุ 18 ปี นักเรียนแลกเปลี่ยนประเทศปานามา ตอนอายุ 17 ปี รวมประสบการณ์ในต่างแดนประมาณ 11 เดือน พูดได้ 3 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ สเปน

นักเรียน 4 เพศหญิง อายุ 20 ปี นักเรียนแลกเปลี่ยนประเทศอาร์เจนตินา ตอนอายุ 17 ปี และเคยไปเรียนซัมเมอร์ที่อเมริกาตอน 14 ปี รวมประสบการณ์ในต่างแดนประมาณ 1 ปีครึ่ง พูดได้ 3 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ สเปน

ประเด็นที่ 1 การวางแผน (ลักษณะที่แสดงถึงการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการจัดเตรียมกลยุทธ์ วิธีการ หรือเตรียมแผนการก่อนเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน) ก่อนเดินทางไปเรียน มีการเตรียมตัวอย่างไบบ้าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนมีการเตรียมตัวหลายอย่างที่คล้ายกัน กล่าวคือ การศึกษาหาข้อมูลของประเทศที่จะไปล่วงหน้า เช่น หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ซื้อหนังสือมาอ่าน ถามคนอื่นที่เคยไปมาก่อน ขอคำแนะนำ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเรียนเพิ่มเติมตามสถาบัน และเข้าค่ายกับโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนดังกล่าวคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ลงเรียนภาษาที่สถาบันที่คล้ายๆ กับเป็นตัวแทนสถานทูตแบบมีวัฒนธรรมทุกอย่าง มีลงเรียนภาษาเยอรมัน เพราะว่าประเทศเยอรมันไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ เราจึงต้องให้พอสื่อสารได้ เรียนภาษาไปล่วงหน้า 3 เดือน และก็มีเข้าค่ายก่อนไปด้วย”

(นักเรียน 1 / 22 พ.ย. 55)

“มีการเข้าค่ายเตรียมความพร้อมไปกับโครงการที่เป็นตัวแทนของนักเรียนแลกเปลี่ยน มีการปรึกษารุ่นพี่ที่เคยไปประเทศเบลเยียมมาก่อน หาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต และหนังสือ”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“ไม่ได้เตรียมตัวอะไรเรื่องภาษาเลย แต่มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศปานามา ยกตัวอย่างเช่น ที่หาเจอจะเป็นข่าวจากกูกูเกิลเป็นเกี่ยวกับด้านยาเสพติด มันก็ทำให้เรากลัว แต่พอลองหาอีกรอบเรื่องการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนด้วย ก็รู้สึกว่าการค่อนข้าง safe ในระดับหนึ่ง ทำให้ไม่กลัว และมีการเข้าค่ายกับโครงการ จะมีหนังสือแนะนำให้”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“การเตรียมตัวชีวิต ไม่ได้เตรียม เดียวขอไปเริ่มใหม่ได้หมดเลย ก็มีรู้เรื่องวัฒนธรรมบ้าง ก็คือคิดว่าไม่มีปัญหาอะไรกับตัวเอง แล้วก็ส่วนเรื่องภาษาก็โดยจริงๆ ส่วนตัว ไม่ได้เตรียมตัวอะไรเลย ก็รู้คำว่าฉันหิว เป็นเรื่องที่จำเป็น แรกๆ ใช้ดิ๊กชันนารี เปิดแบบพกดิกไทยดิกสเปน อยากรู้คำไหนก็เปิด”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 2 การรับรู้ (ลักษณะที่แสดงถึงความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับการคิดด้านวัฒนธรรม และความรู้ในวัฒนธรรมของตนเองและผู้คนอื่นในสถานการณ์จริงที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน) ก่อนไปมีคิดไว้ก่อนไหมว่าประเทศ เมืองเขาเป็นอย่างไร และเมื่อไปอยู่ในต่างแดนแล้ว นึกถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมใหม่ มีอะไรบ้าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนมีการรู้ การคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมของต่างประเทศหลาย อย่าง กล่าวคือ การคิดเกี่ยวกับนิสัยใจคอของคนประเทศนั้น การเรียนการสอนในโรงเรียน อาหาร ธรรมเนียมการปฏิบัติ เช่น อาหารประจำชาติคืออะไร หรือคนที่นี่เขาทานอาหารรสชาติอย่างไร มี ธรรมเนียมการทักทายอย่างไร เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“คิดว่าประเทศเยอรมันเจริญมาก แล้วก็ไฮเทค รวย มีเบียร์กับไส้กรอกเป็นอาหารประจำชาติ
คิดว่าเราเป็นต่างชาติ ถ้าเราไปอยู่ เขาน่าจะสนใจ ช่วงแรกๆ มันก็ต้องปรับตัวให้ได้
เช่น ที่นั่นเขาจะกินข้าวตอนประมาณ 2 ทุ่ม เราก็จะทำกับข้าวกินเอง ไฮสก็ก็จะถามว่า ทำไมไม่กินข้าว
เราก็จะบอกว่ากินแล้ว รอไม่ไหวหรอก 2 ทุ่ม ก็ไม่ได้ทะเลาะกัน คนเยอรมันจะเป็นคนตรงๆ”

(นักเรียน 1 / 22 พ.ย. 55)

“มีคิดไปก่อนคิดว่าประเทศเบลเยียมจะเป็นยังไง ทั้งเรื่องโฮสแฟมมิลี การใช้ชีวิต เรื่องภาษา
วัฒนธรรมการทักทายที่จะจูบแก้ม 3 ที และกอด เด็กนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน การเป็นแฟน
ของวัยรุ่นนุกอด จูบกั้นเป็นเรื่องธรรมดา กฎของโรงเรียนที่ไม่เข้มงวด เช่น ผม แต่งตัวแบบไหนก็ได้ การสั่งน้ำมูก
ออกมาแรงๆ เป็นเรื่องปกติ เด็กไม่เครียดมากไปกับเรื่องเรียน และทุกคนมีกิจกรรมหรือกีฬาทำในวันหยุด”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“จากที่คิดและกังวลเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อไป เราไม่ได้ไปอยู่ในที่แบบนั้น จึงไม่ได้เจอในสิ่งที่เราคิดว่า
มันไม่ตื่นละครับ ช่วงแรกสิ่งที่เป็นปัญหามาก คือเรื่องภาษา แต่พอเราสื่อสารกับเขาได้แล้วเนี่ย
ต้องยอมรับว่าวัฒนธรรมของเขากับเราไม่ได้แตกต่างกันมากครับ คือเป็นคนทีค่อนข้างอึดอัดดี ชอบพูดคุย
กับคนที่เข้ามาติดต่อด้วย แล้วก็คอยช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่ชำนาญ คือ เขาค่อนข้างวัฒนธรรมเหมือนเรา”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“ก็รู้สึกว่ามีเรื่องกับคนไทยมันไม่เหมือนกัน ระบบอาวุโสหรือเปล่า คนไทยจะเคารพระบบพ่อแม่
ส่วนโฮสต์พ่อแม่เราเหมือนเราเล่นกันได้ เรื่องเรียน เพราะก่อนไป จะเป็นคนที่ปล่อยผ่านเรื่องเรียน
รู้สึกตอนแรกเป็นคนเกลียดอาจารย์ไม่ยอมเข้าชั้น ไม่กล้าถามเยอะๆ ไม่กล้าขวนขวาย แต่พอไปอยู่นั่น
เห็นเพื่อนเค้าถามจริงๆ เราเป็นนักเรียนเราก็น่าจะถามเขาได้ เหมือนถามเยอะขึ้น ก็เป็นคนละแบบ”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 3 การตรวจสอบ (ลักษณะที่แสดงถึงการทบทวนประสบการณ์ และปรับตัวของ
นักเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์/ข้อตกลงที่พบเจอ โดยมีการปรับใจ ปรับแผนการเมื่อประสบการณ์ที่
พบแตกต่างไปจากความคาดหมาย) เมื่อไปอยู่แล้ว สามารถปรับตัวได้ไหม ปรับตัวอย่างไร หรือ
เมื่อมีปัญหา กังวลใจ เครียดทำอย่างไร

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ ต้องปรับตัว
ให้เข้ากับประเทศเขา คนของเขา คือ ปรับตัว ปรับใจของนักเรียนเอง เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับคน

ต่างวัฒนธรรมได้ และด้วยนิสัยของคนไทยเอง ทำให้ปรับตัวได้ไม่ยากนัก เช่น ปรับเรื่องภาษา ปรับเวลาทานข้าว ปรับตัวเข้าหาโฮสต์ เข้าหาเพื่อน เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนในห้อง เราก็ไม่ได้ปรับอะไร นิสัยแบบไทยๆ คือ จะเป็นคนไม่เรื่องมาก อะไรก็ได้ เราก็พยายามทำตัวให้เหมือนเขา เพราะว่าวัฒนธรรมไม่เหมือนกัน แต่ถือเป็นปกติของที่นั่น เราก็ต้องทำตาม เช่น โฮสต์ทักเรื่องทำไมไม่กินข้าวตอน 2 ทุ่ม ตอนหลังเราก็กินอาหารว่างก่อน แล้วค่อยกินข้าวพร้อมโฮสต์”

(นักเรียน 1 / 22 พ.ย. 55)

“เรื่องการเรียนปรับไม่ได้เท่าไร แต่เป็นเรื่องการใช้ชีวิตมากกว่าที่ได้ ผมสามารถปรับตัวได้กับวัฒนธรรมประเทศนี้ เรียนรู้ที่เค้าทำ และทำตามอย่างที่เขาทำ มีปัญหาหนักใจก็ปรึกษาโฮสแฟมมิลี่ เค้าคอยให้ความช่วยเหลือทุกเรื่องจริงๆ เช่น ตอนไปวันแรกๆ ของโรงเรียนก็ไม่ค่อยมีเพื่อน ผมเอามาปรึกษาโฮส เค้าบอกว่าเป็นเรื่องปกติที่ไม่ มีเพื่อนเพราะเราเพิ่งมา และความแตกต่างหลายๆอย่าง แต่เวลาและความพยายามจะเป็นสิ่งที่ช่วยเราเอง”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“ปรับเรื่องของภาษาคับ ช่วงแรกเราเหมือนต้องเรียนรู้นิสัยของโฮสต์ก่อน พอรู้นิสัยแล้ว เราก็มาปรับตัวเราเอง ว่ามีสิ่งไหนที่เราพอจะปรับได้ เพื่อให้เข้ากับชีวิตของเขามากขึ้น ผมว่ามันดูเป็นเรื่องที่ปกติสำหรับคนไทย คือ ความอ่อนน้อม เพราะเราเข้าไปด้วยท่าทางแบบเด็กที่จะมาขอความช่วยเหลือเขาจริงๆ เขาก็พร้อมที่จะช่วย”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“คงเป็นการปรับตัว ปรับตัวแบบเปิดใจ ไปอยู่ประเทศอื่นก็ไม่เหมือนบ้านเรา ต้องรับให้ได้กับสิ่งที่เราได้เจอ มันเหนียวบ้าง คือ อาย่อยอมแพ้ อยู่เมืองนอก มันก็ไม่เหมือนอยู่เมืองไทยอยู่แล้ว ต้องยอมรับสถานการณ์ ว่าคนที่นี่เค้าเป็นกันอย่างไร เอะซังมันเถอะ เหมือนเราไปปรับสถานการณ์นั้นไม่ได้ เราอยู่ในวัฒนธรรมเค้า เหมือนเข้าเมืองตาหลิวต้องหลิวตาตาม เราต้องปรับตัวเราเองไม่ใช่ที่เค้า”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 4 ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั่วไป เป็นความรู้เบื้องต้นที่ควรทราบเกี่ยวกับภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติทั่วไป สถานที่สำคัญในประเทศของตนเองและประเทศอื่น ทำให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน) การใช้ชีวิตทั่วไปในต่างแดน ต้องมีความรู้เกี่ยวกับอะไรบ้าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องมีความรู้อะไรมากนัก แต่เน้นให้ไปศึกษาหาความรู้จากประเทศที่ไปอยู่แทน และความรู้ที่ควรจะมีไปบ้าง เช่น ภาษา สภาพภูมิอากาศ วัฒนธรรมการทักทาย เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“รู้ภาษาของเขานิดหน่อย สภาพภูมิอากาศ อาหารการกิน ก็พอรู้ว่ากินอะไรกัน แล้วก็รู้แค่นั้นจริง ๆ นะ โฮสต์ก็เคยถามว่าคุณไม่รู้อะไรเลยหรือ ก็ตอบไปว่าฉันก็ไม่รู้ ถ้าฉันรู้ ฉันจะมาแลกเปลี่ยนทำไม คนเขอรจะมีความตรงไปตรงมาเหมือนกัน เราต้องมาใช้ชีวิตอยู่กับเขา เราถึงจะรู้”

(นักเรียน 1 / 22 พ.ย. 55)

“เรื่องภาษา วัฒนธรรมการทักทาย ความตั้งใจ และความจริงใจ
ไม่จำเป็นต้องรู้มาก แต่ถ้าเราใจกับเขา เขาก็ใจกับเรา”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“คือต้องบอกว่าตัวผมเองที่ไป คือ ก็ไม่ได้มีความรู้อะไรเลยเหมือนกัน เพราะเราไม่เคยศึกษาเส้นทาง
ไม่หาข้อมูลเท่าไรว่า เอ๊ะตรงนั้นมีอะไร ตรงนั้นเป็นเส้นทางอะไร ต้องศึกษาใหม่ แต่ก็ต้องบอกว่า
มันไม่ได้ใช้การเตรียมตัวขนาดนั้นครับ คือแค่เราอาจจะได้รับคำแนะนำจากคนที่
หรือว่าตรงนี้ควรจะไปอย่างนั้น ก็คือสามารถอาศัยอยู่ที่นั่นได้แล้ว”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“ก็มีรู้เรื่องวัฒนธรรมบ้าง สำหรับคนที่จะไปแลกเปลี่ยน ถึงจะไปเมืองนอกแล้ว เราก็ต้องรู้ระดับตัวเอง
สู่ความเป็นสากล แล้วเราอย่าลืมว่าเราเป็นคนไทย และวัฒนธรรมไทย ซึ่งเรื่องบ้างเรื่อง และสังคมไทยยังไม่
ยอมรับเท่าไร เช่น เรื่องเที่ยว เรื่องเพื่อน เรื่องคนกันเอง เราก็คิดแบบว่าข้อดีของคนไทยที่เคยมาม คนที่คุ้นมา
อย่างเนี่ย เหมือนเราเป็นคนซีเกรงใจ ไม่เถียงเขาทันที อารมณ์คนไทย อ้อได้ค่ะ ซึ่งมันน่ารักอยู่แล้ว”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 5 ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ของนักเรียนเกี่ยว
การเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้
เกิดประสิทธิผล เกิดความสำเร็จในด้านการเรียน การทำกิจกรรมกับคนร่วมกับคนต่างชาติ/ต่าง
วัฒนธรรม) การเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับผู้คนในต่างแดน ต้องมีความรู้เกี่ยวกับอะไรบ้าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างหลากหลาย กล่าวคือ ความรู้ที่
จำเป็นต้องใช้ในการเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ เช่น ต้องรู้ภาษา ลักษณะนิสัยของ
เพื่อน รูปแบบการเรียนการสอนในห้อง พฤติกรรมการเรียนที่นักเรียนต่างชาติแสดงออก กฎของ
โรงเรียน หลักสูตร การประเมินเกรด กิจกรรมที่สามารถเข้าร่วม หรือมีส่วนร่วม การเลือกเรียนใน
วิชาที่สนใจ หรือเลือกเข้าร่วมกิจกรรมที่ชอบ เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ก็ต้องรู้ภาษาแหละ ไม่งั้นก็จะไม่รู้เรื่องเลยว่าเขาให้ทำอะไรอะ ตอนนั้นที่ไปเรียนม.4 ที่นั่น
มันเป็นวิชาบังคับ ไม่ต้องเลือกอะไรเลย ม.5-6 ถึงจะได้เลือกเรียน เราเป็นนักเรียนต่างชาติไปอยู่ในใหม่ ๆ
ภาษาก็ไม่ค่อยได้ เอาแค่พูดให้รอดขี้ขากเลย มีเพื่อนที่นั่นเรียนข้างๆ ก็ถามว่าทำไมไม่จด ก็ตอบไป
ไม่รู้เรื่อง ภาษาไม่ได้ เวลาเรียนในห้อง คนเยอรมันเวลาเรียนจะไม่ค่อยหลับกัน คือตั้งใจเรียนมาก
พออาจารย์สอนปั๊บ ในห้องจะเงียบมากเลยนะ วิธีการเรียนของเขาจะต่างจากเราเลย”

(นักเรียน 1 / 22 พ.ย. 55)

“เรื่องวัฒนธรรมทั่วไป ลักษณะนิสัยใจคอของเพื่อน กฎของโรงเรียน กิจกรรมหรือกีฬาที่ทำกัน เด็กนักเรียนที่กล้า
แสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนกับอาจารย์ สามารถคุยเล่นได้ แต่ก็ไม่ถึงกับลามปาม
อย่างกิจกรรม เบลเยี่ยมเค้าไปปาร์ตี้เป็นเรื่องปกติ เรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เบลเยี่ยมโดดเด่นเรื่องนี้มาก แล้ว
เค้าก็อนุญาตให้เด็กดื่มได้ เด็กดื่มกันปกติ แต่ผมยังไม่ดื่มเท่าไร แค่มัมนให้รู้รสเพราะมันไม่อร่อยเลย”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“อืม ถ้าในเรื่องของการเรียนหรือครับ ก็คือ หลักสูตรนะครับ เพราะว่าตอนไปเนี่ยจะงกับหลักสูตรเขามาก อย่างประเทศไทยจะคั่นกับการเรียน 1 ปี มี 2 ภาคการศึกษาใช่ไหมครับ ที่นั่นจะเป็น 4 ภาคการศึกษาต่อปี และการประเมินแบบเกรด คนไทยจะเป็น 0-4 ใช่ไหมครับ แต่ที่นั่นเป็น 0-5 นอกนั้นก็ค่อนข้างคล้ายกันครับ”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“ในฐานะที่เราเป็นเด็กนักเรียนแลกเปลี่ยน เราไปใช้ชีวิตอยู่ 1 ปี เรื่องเรียนไม่ค่อยสำคัญเท่าไร คือเขาสอนอะไร ก็เรียน ไม่ถึงขนาดว่าเตรียมเนื้อหาไป ตอนครั้งแรกที่เลือกเรียน โรงเรียนเขาก็จะให้เลือก เราก็เลือกเรียนที่ น่าสนใจ แล้วเราก็เรียน ในเรื่องกิจกรรม สมมติว่ากิจกรรมในโรงเรียน หรือ out door ทั่วไป คือ เพื่อนชวนไปไหนเราไม่เคยปฏิเสธ ไปหมด เออ เราชอบหรือไม่ชอบก็ได้รู้ กิจกรรมก็หลากหลาย”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 6 ความสนใจภายใน (ลักษณะที่แสดงถึงการให้คุณค่าของนักเรียนกับ ประสบการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จากประสบการณ์ภายในตัวเอง ซึ่งอาจมีความ พอใจมาตั้งแต่เกิด หรือมีมาแต่เดิม) ปกติมีความสนใจเกี่ยวกับต่างประเทศ หรือวัฒนธรรมอื่นใหม่

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ นักเรียนมีความชอบด้วยตนเอง มีความต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือสิ่งที่ต่างไปจากตนเอง เช่น อยากร เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน อยากรเจอสิ่งใหม่ ๆ ได้ดูสารคดีแล้วอยากรไปเห็นของจริงที่ต่างจากประเทศ ของตนเอง เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ใช่ มีความสนใจครับ เวลาดูสารคดีต่างประเทศอะ

มันมีความแตกต่างจากสภาพเป็นอยู่อยู่แล้ว ก็เลยสนใจอยากรเห็นของจริง”

(นักเรียน 1 / 11 ธ.ค. 55)

“อยากรเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนมาก อยากรเจออะไรใหม่ๆ”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“คือ ตอนช่วงม.3 เป็นช่วงที่เริ่มรู้สึกว่าเราอยากรเจอวัฒนธรรมใหม่ ๆ

รู้สึกว่าเราอยากรไปใช้ชีวิตอยู่ที่ที่เราไม่เคยไปอะครับ คือเป็นความสนใจด้วยส่วนหนึ่ง

แล้วอีกส่วนหนึ่งเป็นความรักในการเรียนภาษามั้งครับ”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“อยากรไปตั้งแต่ประถมแล้วอะ ในช่วงประถมมีนักเรียนแลกเปลี่ยน แล้วก็ได้เรียนภาษาอังกฤษ

รู้สึกว่าถ้าไปเมืองนอก ได้พูดภาษาอังกฤษเยอะๆ ก็เลยแบบอยากรไป เป็นแรงบันดาลใจ”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 7 ความสนใจภายนอก (ลักษณะที่แสดงถึงการให้คุณค่าของนักเรียนกับผลประโยชน์ส่วนตนที่ได้จากการมีประสบการณ์ที่หลากหลายทางวัฒนธรรม) นอกจากความสนใจที่เกิดจากตนเอง มีความต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่แล้ว ยังมีปัจจัยอะไรที่ทำให้รู้สึกสนใจในต่างประเทศ หรือวัฒนธรรมอื่น

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ นักเรียนเห็นว่าการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนมีประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น สามารถพัฒนาตนเองได้ เช่น ทำให้กล้ามากขึ้น กล้าพูด กล้าถาม ได้เรียนรู้ชีวิต ใจเย็นมากขึ้น เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การไปแลกเปลี่ยนต่างประเทศ มีประโยชน์มากมาย เช่น การเรียนการสอนแบบไฮโครติสไป ที่ให้นักเรียนยกมือถามอาจารย์ได้ทุกอย่างอะ เพราะถ้าไม่รู้อะไร มันจะกระจ่างมาก ซึ่งทำให้เรากล้ามากขึ้น”

(นักเรียน 1 / 11 ธ.ค. 55)

“จากปัจจัยภายนอก โดยอาหาทุน มีทุนให้อะอย่างเงี้ยครับ และพี่สนับสนุนเนื่องจากที่เคยไปเรียนต่างประเทศมาก่อน แต่ไปกับทุนมหาวิทยาลัย ว่าไปแลกเปลี่ยนไม่ได้แค่ไปเที่ยว แต่ไปใช้ชีวิต และเรียนรู้ชีวิตจริงๆ ไม่ได้มีพ่อแม่คอยช่วยเหลืออีกต่อไป คุณพ่อก็สนับสนุน”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“แบบเราอยากรู้ว่า ถ้าเราได้รู้ภาษาใหม่ ๆ แล้ว มันจะทำให้เราเปิดทัศนคติที่มี หรือแบบเปลี่ยนแปลงชีวิตเราไปยังไง ก็เลยเริ่มหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอบชิงทุนไปแลกเปลี่ยนอะอย่างเงี้ยครับ พอตอนกลับมา คำพูดของนักเรียนแลกเปลี่ยนทุกคนก็คือ เรารู้สึกเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ได้พัฒนาตัวเอง”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“แม่สนับสนุน อยากให้ไปอยู่เมืองนอก เราต้องทนกับสถานการณ์นู่นนี่นั่น กลับมาใจเย็นมากขึ้น มันยึดความอดทนของเรา เหมือนกับมีสมาธิมากขึ้น สำหรับการเรียน พอกลับมาแล้วเหมือนกับเราเป็นคนไว้วางใจ อาจารย์หนูไม่เข้าใจอะ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เหมือนถามเยอะขึ้น”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 8 การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (ลักษณะที่แสดงถึงการมีความมั่นใจของนักเรียนในงานที่เฉพาะเจาะจงในสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม) การเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม มีการเสริมสร้างความมั่นใจให้ตนเองอย่างไร

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ การจะมีความมั่นใจได้นั้น ต้องไม่กลัวที่จะทำสิ่งต่างๆ และค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อช่วยเสริมสร้างความมั่นใจมากยิ่งขึ้น เช่น สอบถามจากผู้รู้ หาข้อมูลในเรื่องนั้นๆ เพิ่มเติม พยายามคิดบวก เพื่อขจัดความกลัวและทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ก็ไม่ค่อยมีความมั่นใจเท่าไรในตอนแรก แต่ก็ต้องทำ เช่น อย่างให้ออกมาพูดเรื่องสงครามโลกครั้งที่ 2
เป็นภาษาเยอรมัน อยู่ไปแค่ 4 เดือนแรกเอง มันยังไม่ได้หรอก แต่ก็พยายามจะ
คิดว่าข้อมูล ให้อุ่นพีที่ไทยช่วยแปลให้ส่งมาทางเมล ฝึกพูด มันก็ค่อนข้างมั่นใจนะ”

(นักเรียน 1 / 11 ธ.ค. 55)

“ให้ความมั่นใจกับตัวเอง คิดในแง่บวก ว่าเราไม่ได้ทำผิด แล้วเราจะกลัว จะอายทำไม”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“หลังจากที่ได้เข้าค่ายก่อนไปปานามา สิ่งที่ได้เพิ่มมากขึ้น ก็คือ การกล้าแสดงออก แล้วสิ่งที่สำคัญที่สุด
ผมต้องเป็นตัวแทนประเทศไทยไปเผยแพร่วัฒนธรรมด้วย ถ้าเรายังอาย หรือว่าไม่กล้า
ที่จะเผยแพร่วัฒนธรรมของเรา ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการที่เราจะรู้ว่าความเป็นไทยคืออะไร
ส่วนมากจะศึกษามากกว่าว่าประเทศไทยมีสิ่งไหนน่าสนใจอะครับ แล้วนำไปเผยแพร่ให้เขา”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“คิดว่าคือคนที่ไปอยู่แบบนั้นก็ต้องกลัว กลัวจะแบบว่าจะไหวไหม กลัว แต่เราก็ต้องทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด
ทำตัวกลัวไม่ได้ ก็คิดว่าความกลัวก็ทำหน้าที่ของมันต่อไป แล้วเราก็ทำหน้าที่ของเราต่อไป ก็ใช้ชีวิต
เราต้องกินข้าว อาบน้ำ และอยู่กับเพื่อน ก็ใช้ชีวิตของเราต่อไป เผอิญหน้ากับมัน”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 9 พฤติกรรมวาจา (ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคน
ต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความ
ยึดหยุ่นในการใช้วาจา หรือการพูด เช่น สำเนียง น้ำเสียง) มีวิธีการพูดกับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่น
อย่างไร

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ พยายามฟัง
พูด และสื่อสารกับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่น มีการเปลี่ยนภาษาที่ใช้ เช่น เมื่อพูดภาษาหนึ่งกับเขา แต่
เขาต้องการจะสื่อสารอีกภาษาหนึ่ง ต้องเปลี่ยนตามเขา เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“คนเยอรมันพูดภาษาอังกฤษเก่ง ขนาดของเขาเพิ่งเรียนตอนป.5 นะ

เด็กบางคนม.3 พูดภาษาอังกฤษกับเรา เขาชอบพูด

เราพูดเยอรมันกับเขา เขาบอกพูดอังกฤษกับก็ได้”

(นักเรียน 1 / 11 ธ.ค. 55)

“ทักทายตามแบบวัฒนธรรมเค้า พูดคุยตามปกติ”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“ตอนช่วงแรกทีไปอย่างแรก ก็คือ ปัญหาของภาษา แล้วไฮสคูลเองก็พูดภาษาอังกฤษไม่ได้

ต้องหาเครื่องมือช่วย ตอนอยู่กับไฮสคูลอะครับ ก็ใช้ google translation ช่วย

ตอนหลังเรากล้าไปนั่งกับไฮสคูล มันก็เหมือนเราสามารถปรับการฟังอะครับ รู้จักการออกเสียง

คุณแม่อะจะสอนว่าอันนี้แปลว่าอะไร ทำให้ได้ศัพท์มากขึ้น ฟังออก สื่อสารได้”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“แรกๆ ใช้ดิ๊กชันนารี เปิดแบบพกดิกไทยดิกสเปน อยากรู้คำไหนก็เปิด
แล้วก็พูดในกลุ่มเพื่อนไปโรงเรียนอย่างนี้ เหมือนกับเราฟัง พูด แล้วก็จำมาพูด”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 10 พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียน
เกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน
โดยมีความยืดหยุ่นในการติดต่อสื่อสารที่กระทำผ่านการแสดงออกกิริยา สีหน้า และภาษากาย
แทนที่จะกระทำโดยใช้คำพูด) ถ้าไม่สื่อสารด้วยคำพูด จะมีวิธีการสื่อสารอย่างไรกับผู้คนจากต่าง
วัฒนธรรม

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ การใช้ท่าทาง
ช่วยในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น เช่น แสดงท่าทางเพื่อบอก นอกจากนี้ยังมีการใช้
โปรแกรมภาษาช่วยในการสื่อสาร และแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนรู้กัน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ก็คงใช้ท่าทางอะครับ แต่ผมไม่ค่อยมีปัญหา เพราะคนเยอรมันพูดภาษาอังกฤษเก่ง”

(นักเรียน 1 / 11 ธ.ค. 55)

“ใช้ท่าทางแทนครับ ถือเป็นภาษาสากล เช่น
แบบถามทางเพื่อนว่าห้องเรียนไปทางไหนก็ทำมือชี้ๆ”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“ตอนไปช่วงแรกเราไม่มีอะไรของที่นั่นเลย เช่น แบบเราคิดถึงเพื่อนที่เป็นคนไทยมาก อยากได้โทรศัพท์
แต่เราก็ไปไม่ถูก ทำอะไรไม่ถูกเลย ก็พยายามพิมพ์บอกเขาใน google translation ไปก่อน
เขาก็งงว่าโทรศัพท์หรือ ไม่มีหรือ ก็เลยต้องไปแบบทำท่าบ้าง หรือพิมพ์บอกเขาไปถึงความจำเป็น
ถ้าคำง่าย ๆ ก็ทำท่าบอกได้ เช่น ทิวแล้วก็ทำท่าดูท้องบอกโฮสต์ย่า เป็นต้น”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“เราก็เหมือนแบบจะต้องคุยแลกเปลี่ยน แบบว่าเออ
ลองเล่าว่าอยู่ที่ประเทศเขาเป็นอย่างไร ส่วนเราอาจจะเล่าเรื่องเมืองไทย
คือ พยายามแลกเปลี่ยน เรียนรู้กัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันค่ะ”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ประเด็นที่ 11 วัจนกรรม (ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคน
ต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม โดยมีความยืดหยุ่นในกิริยาท่าทางการติดต่อสื่อสารข้อความที่มีความ
มุ่งหมายเฉพาะเจาะจง เช่น การร้องขอ การเชิญ การขอโทษ การแสดงความขอบคุณ การแสดง
ความไม่เห็นด้วย และการกล่าวปฏิเสธว่า “ไม่” ซึ่งแสดงออกอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานของ
ท้องถิ่น) มีวิธีปฏิเสธ หรือชักจูงเพื่อนอย่างไร ให้เพื่อนไม่รู้สึกรังเกียจ หรือยอมทำตามที่ขอ

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนจะให้คำตอบที่ค่อนข้างคล้ายกัน กล่าวคือ การพูดไปตรงๆ เลย เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน เช่น บอกปฏิเสธกับเพื่อนไปตรงๆ พูดกับเพื่อนให้เข้าใจ เรียนรู้กันและกัน และตัวเองต้องยอมรับความตรงไปตรงมานั้นให้ได้ด้วย แต่ก็มีที่พูดไปแล้วเพื่อนไม่เข้าใจ จึงต้องขอให้คนอื่นช่วยโกหกให้ เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ก็พูดไปตรงๆ เลย เพราะคนเยอรมันจะเป็นคนตรงไปตรงมาอยู่แล้ว ตอนแรกๆ รับไม่ค่อยได้หรือพูดตรงๆ เพราะสังคมไทยจะเป็นอะไรที่บิดพลิ้วมากกว่า พอไปเจอตรงไปตรงมาบางครั้งก็รับยากเหมือนกัน มันไม่ชินเวลามีคนพูดอะไรตรงๆ ใส เหมือนว่าเขาคิดไม่ดีกับเรา แต่จริงๆ แล้วเขาก็พูดแบบนี้”

(นักเรียน 1 / 11 ธ.ค. 55)

“บอกไปตรงๆ เพราะเค้าจะได้รู้ว่าเราต้องการ หรือไม่ต้องต้องการจริงๆ แล้วเค้าจะไม่โกรธ แตกต่างกับคนไทยที่ต้องไว้หน้าใจคนอื่น”

(นักเรียน 2 / 3 ธ.ค. 55)

“ผมเป็นคนค่อนข้างพูดตรงๆ อะครับ เหมือนมีเพื่อนชวนไปเที่ยวกลางคืน เราก็จะบอกเขาว่า เอ้ย เราไม่ไป ตอนแรกเขาก็จะตีด้วยความที่นิสัยคนละตินจะเป็นคนขี้ต้อมาก ก็จะต้อไปเรื่อยๆ แต่ถ้าเรายังแบบยืนยัน เอ้ย เราไม่ไปจริงๆ เขาก็จะไปตามยังงี้ครับ แต่ถ้าแบบซักจุง คือ ส่วนมากจะแบบพูดให้เขาเห็นข้อดีนะครับ”

(นักเรียน 3 / 4 ธ.ค. 55)

“เคยทะเลาะกับเพื่อนครั้งหนึ่ง แล้วเพื่อนตอกกลับด้วยคำพูด เพราะเราอยู่ไกลบ้านไกลเมืองไซ้ใหม่ เลยทำตัวอย่างนี้ ไม่ใช่เนะ มันทะเลาะกันเหมือนกับว่า เราก็เหมือนกับอยู่บ้าน แล้วเพื่อนก็อแง ก็เลยบอกคนที่บ้านให้โกหกว่าเราไม่อยู่บ้าน ก็เหมือนเราโกหก ก็เนี่ยตอนแรกบอกไปแล้วไซ้ใหม่ว่าไม่อยากไป”

(นักเรียน 4 / 4 ธ.ค. 55)

ผู้วิจัยนำประเด็นที่ได้มาสร้างข้อคำถามในแต่ละตัวบ่งชี้ ทำให้ได้ข้อคำถาม จำนวน 70 ข้อ ตามโครงสร้างเนื้อหาดังตาราง 3.2 คือ องค์ประกอบที่ 1 อภิปัญญา จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ การวางแผน 6 ข้อ การรับรู้ 6 ข้อ การตรวจสอบ 6 ข้อ องค์ประกอบที่ 2 ปัญญา จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป 8 ข้อ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ 8 ข้อ องค์ประกอบที่ 3 แรงจูงใจ จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ ความสนใจภายใน 6 ข้อ ความสนใจภายนอก 6 ข้อ การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว 6 ข้อ และองค์ประกอบที่ 4 พฤติกรรม จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ พฤติกรรมวาจา 6 ข้อ พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา 6 ข้อ วัจนกรรม 6 ข้อ จากนั้น ได้นำรายการข้อคำถามที่สร้างขึ้นมาทั้งหมด 70 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ทำให้มีการปรับปรุงรายการข้อคำถาม ดังแสดงในภาคผนวก ก ก่อนจะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้ง พร้อมทั้งให้คะแนนในแบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม (IOC) ต่อไป

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 5 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องชัดเจนของข้อคำถาม สำนวนภาษาที่ใช้ จากนั้นนำข้อมูลที่ผู้ทรงคุณวุฒิตอบกลับ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านจาก 5 ท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมไว้ หรือข้อที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่า 0.6 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปไม่มีความสอดคล้อง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) โดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม เช่น มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เคยทำวิจัย หรือศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

หลังจากปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งหาค่าดัชนี IOC พบว่า ค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.6 -1 และมีเพียง 1 ข้อที่มีค่าดัชนี IOC เท่ากับ 0.2 ถือว่าใช้ไม่ได้ จึงตัดข้อคำถามนั้นออก เหลือ 69 ข้อ ซึ่งแสดงค่าดัชนี IOC ดังภาคผนวก จ ผู้วิจัยนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลอง จำนวน 69 ข้อ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 115 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดโดยหาความเที่ยง(reliability) ด้วยการวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน (สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค) และสุดท้ายจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และทดสอบการไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลอง จากนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 115 คน พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้งฉบับ 69 ข้อ มีความเที่ยงเท่ากับ 0.9626 ซึ่งแสดงว่าแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลองนี้ มีคุณภาพอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ด้านพฤติกรรม 17 ข้อ มีค่าความเที่ยงสูงสุดเท่ากับ 0.9199 รองลงมา คือ ด้านปัญญา 16 ข้อ แรงจูงใจ 18 ข้อ อภิปัญญา 18 ข้อ เท่ากับ 0.8872, 0.8810 และ 0.8721 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงทุกองค์ประกอบ ดังตาราง 3.3 นอกจากพิจารณาค่าความเที่ยงแล้ว ยังพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบของแบบวัด (ค่า CITC) พบว่า ข้อคำถามมีค่า CITC ไม่ถึง 0.2 จำนวน 5 ข้อ ทำให้ต้องพิจารณาตัดทิ้งดังแสดงในภาคผนวก ฉ จึงเหลือข้อคำถามทั้งหมด 64 ข้อ ที่นำมาจัดทำเป็นแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับสมบูรณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับภาษาไทยกับภาษากัมพูชา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าใจทั้งภาษาไทยและภาษากัมพูชาเป็นผู้แปล

ตาราง 3.3 ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับ
ทดลองจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้ (จำนวนข้อ)	จำนวนข้อรวม	ความเที่ยง
1. อภิปัญญา	การวางแผน (6) การรับรู้ (6) การตรวจสอบ (6)	18	0.8721
2. ปัญญา	ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (8) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (8)	16	0.8872
3. แรงจูงใจ	ความสนใจภายใน (6) ความสนใจภายนอก (6) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (6)	18	0.8810
4. พฤติกรรม	พฤติกรรมวาจา (6) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (6) วินัยกรรม (5)	17	0.9199
รวม		69	0.9626

แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับสมบูรณ์ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 64 ข้อ แบ่งเป็นองค์ประกอบที่ 1 อภิปัญญา จำนวน 17 ข้อ ประกอบด้วยการวางแผน 6 ข้อ การรับรู้ 5 ข้อ การตรวจสอบ 6 ข้อ องค์ประกอบที่ 2 ปัญญา จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยความรู้วัฒนธรรมทั่วไป 8 ข้อ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ 7 ข้อ องค์ประกอบที่ 3 แรงจูงใจ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยความสนใจภายใน 5 ข้อ ความสนใจภายนอก 5 ข้อ การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว 5 ข้อ และองค์ประกอบที่ 4 พฤติกรรม จำนวน 17 ข้อ ประกอบด้วยพฤติกรรมวาจา 6 ข้อ พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา 6 ข้อ วินัยกรรม 5 ข้อ โดยยกตัวอย่างข้อคำถามทั้งภาษาไทยและภาษากัมพูชา เช่น “ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อให้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น หรือ อู๋ ฉะนั้นฉันจึงรู้เรื่องต่าง ๆ มากขึ้น” “ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา หรือ อู๋ ฉันชอบเรียนรู้อะไรใหม่ๆ ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน หรือ อู๋ ฉันใช้คำพูด/คำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ หรือ อู๋ ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมที่ฉันอยู่” เป็นต้น เพื่อให้เห็นภาพและเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอตัวอย่างข้อคำถามตามตัวบ่งชี้ดังตาราง 3.4 และตารางเปรียบเทียบการแปลภาษาไทยเป็นภาษากัมพูชาดังภาคผนวก ข

ตาราง 3.4 จำนวนข้อคำถามและตัวอย่างข้อคำถามในแต่ละตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	ตัวอย่างข้อคำถาม
การวางแผน (6)	ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อ ใช้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น อยู่เฉยๆหรือมีเรื่องคุยกันบ้างหรือสนใจเรื่องอื่นที่ประเทศนั้นๆมีอยู่บ้างหรือไม่
การรับรู้ (5)	ฉันเข้าใจว่า วัฒนธรรมของฉันกับชาติอื่น เช่น ภาษา ศาสนา การปฏิบัติตนนั้นแตกต่างกัน อยู่อย่างชัดเจนหรือไม่
การตรวจสอบ (6)	ฉันพร้อมเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อพบว่า คนต่างชาติที่ได้เจอ ไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ อยู่หรือไม่
ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (8)	ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา อยู่หรือไม่
ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (7)	ฉันสามารถบอกวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับคนต่างชาติ เพื่อให้ทำกิจกรรมต่างๆสำเร็จ อยู่หรือไม่
ความสนใจภายใน (5)	ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน อยู่หรือไม่
ความสนใจภายนอก (5)	ฉันสนใจเรียนรู้ประเทศอื่น ถ้ามีทุนสนับสนุนการศึกษาต่อในประเทศนั้น อยู่หรือไม่
การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (5)	ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอื่นได้ อยู่หรือไม่
พฤติกรรมว้าวา (6)	ฉันใช้คำพูด/คำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ อยู่หรือไม่
พฤติกรรมที่ไม่ใช่ว้าวา (6)	ฉันมักใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ อยู่หรือไม่
วัจนกรรม (5)	ฉันเปลี่ยนวิธีการขอบคุณคนต่างชาติให้เหมาะสมตามสถานการณ์ เช่น พูดขอบคุณ ให้ ของตอบแทน อยู่หรือไม่

หมายเหตุ ตัวเลขภายใน () หมายถึง จำนวนข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ หรือตัวบ่งชี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อประสานกับทางโรงเรียน เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะจัดส่งแบบสอบถามไปให้ทางโรงเรียน 2 ทาง คือ จัดส่งทางไปรษณีย์ และเดินทางไปส่งด้วยตนเอง ในกรณีที่โรงเรียนอยู่ใกล้ เดินทางสะดวก สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อชาติกัมพูชา จะติดต่อประสานทางสถานทูตไทยประจำประเทศกัมพูชา หรือติดต่อบริษัทที่เกี่ยวของ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูลต่อไป และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยจึงจัดส่งคำชี้แจงแนบไปกับซองจดหมาย เพื่อขอความกรุณาให้ทางโรงเรียน

ช่วยจัดเก็บข้อมูล แยกตามระดับชั้นเท่า ๆ กัน ในประเทศไทยขอให้เก็บระดับชั้นละ 20 คน ส่วนประเทศกัมพูชาเก็บระดับชั้นละ 150 คน ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายตามระดับชั้น

สำหรับเทคนิคที่นำมาใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ คือ เทคนิคการติดตามการเก็บข้อมูล เช่น โทรศัพท์ หรือส่งอีเมลล์ตาม เป็นต้น และจัดทำแบบวัดแบบครึ่งหน้ากระดาษ A4 ออกแบบหน้าปกให้เกิดความสวยงาม ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากตอบ หรือตั้งใจทำแบบสอบถาม เพื่อให้อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามสูง และทำให้ได้ตัวอย่างมาจำนวน 1,685 คน หรือได้รับแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมกลับมาทั้งหมด 1,685 ชุด จากทั้งหมด 2,340 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 72.01 ดังตาราง 3.5 ซึ่งแสดงถึงรายละเอียดจำนวนการตอบกลับของแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น

ตาราง 3.5 จำนวนการตอบกลับของแบบสอบถามจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น

ภาค (จำนวนจังหวัดทั้งหมด)	จำนวน								
	จังหวัด	โรงเรียน	นักเรียน						รวม
			ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	
นักเรียนเชื้อชาติไทย	12	12	193	183	151	210	179	139	1056
เหนือ (9)	2	1	32	24	1	20	13	18	108
		2	0	0	0	0	0	0	0
ตะวันออกเฉียงเหนือ (20)	2	1	0	19	17	32	37	0	105
		2	20	19	17	15	17	18	106
ตะวันออก (7)	2	1	16	20	15	20	20	20	111
		2	13	17	15	32	16	5	98
กลาง (22)	2	1	31	20	20	14	0	20	105
		2	0	0	0	0	0	0	0
ตะวันตก (5)	2	1	20	20	20	18	20	19	117
		2	22	19	20	19	20	19	119
ใต้ (14)	2	1	19	19	19	20	17	20	114
		2	20	7	7	20	19	0	73
นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา	1	2	155	1	113	109	116	135	629
	1	1	155	1	113	-	-	-	269
		2	-	-	-	109	116	135	360
รวม	13	14	348	184	264	319	295	274	1685

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน จะวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบหาค่าดัชนี IOC วิเคราะห์ความเที่ยงโดยใช้การวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน หรือหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคด้วยโปรแกรม SPSS และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. เพื่อศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา จะวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบว่า โมเดลการวัดของตัวอย่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา มีความสอดคล้องของโมเดลการวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละเชื้อชาติหรือไม่ และมีรูปแบบโมเดล ค่าพารามิเตอร์ เส้นทางการอิทธิพลเหมือนกัน ใกล้เคียงกันหรือไม่ อย่างไร

3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความฉลาดทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับใด มีเกณฑ์ในการประเมิน โดยดูจากคะแนนเฉลี่ยว่าอยู่ในช่วงใด โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินตามประคอง กรรณสูต (2528) ซึ่งได้ให้เกณฑ์ไว้ดังนี้ 1.00-1.49 อยู่ในระดับต่ำมาก 1.50-2.49 อยู่ในระดับต่ำ 2.50-3.49 อยู่ในระดับปานกลาง 3.50-4.49 อยู่ในระดับสูง และ 4.50-5.00 อยู่ในระดับสูงมาก และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สถิติ t test แบบ independent sample เพื่อเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนระหว่างเพศ ระดับชั้น ประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ และประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา และศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ได้แก่ 1) ค่าสถิติพื้นฐาน 2) ผลการวิเคราะห์คุณภาพและการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) 3) ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา และ 4) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 1,685 คน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,150 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 และเพศชาย จำนวน 531 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ส่วนใหญ่เป็นเชื้อชาติไทย จำนวน 1,056 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 และเชื้อชาติกัมพูชา จำนวน 629 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และเมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า จำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใกล้เคียงกัน โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนนักเรียนสูงสุด จำนวน 888 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 797 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 นักเรียนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 1,592 คน คิดเป็นร้อยละ 94.5 รองลงมา คือ ศาสนาคริสต์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ จำนวน 1,335 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และส่วนใหญ่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ จำนวน 964 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรข้อมูลพื้นฐาน

ตัวแปรข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน	ร้อยละ	รวม
เพศ	ชาย	531	31.5	1681
	หญิง	1150	68.2	
เชื้อชาติ	ไทย	1056	62.7	1685
	กัมพูชา	629	37.3	
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาตอนต้น	797	47.3	1685
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	888	52.7	
ศาสนา	พุทธ	1592	94.5	1659
	คริสต์	46	2.7	
	อิสลาม	20	1.2	
	อื่นๆ	1	0.1	
เคยเดินทางไปต่างประเทศ	เคย	317	18.8	1652
	ไม่เคย	1335	79.2	
เคยเรียน/ทำกิจกรรม	เคย	964	57.2	1636
ร่วมกับคนต่างชาติ	ไม่เคย	672	39.9	
รวมทั้งหมด			1685	

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเชื้อชาติไทยและกัมพูชา พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 805 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 และเพศชาย จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และเมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า จำนวนนักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเท่ากัน คือ มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นละ 528 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักเรียนเชื้อชาติไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 1,006 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 นักเรียนเชื้อชาติไทยส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ จำนวน 751 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 และนักเรียนเชื้อชาติไทยส่วนใหญ่เคยเรียนหรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ จำนวน 764 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 ดังตาราง 4.2

สำหรับนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเป็นเพศหญิงและเพศชายจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เพศหญิง จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 และเพศชาย จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 และเมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า จำนวนนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใกล้เคียงกัน คือ มีจำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 และนักเรียนใน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 586 คน คิดเป็นร้อยละ 95.6 นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ จำนวน 584 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 และนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาส่วนใหญ่ไม่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ จำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรข้อมูลพื้นฐานและเชื้อชาติ

ตัวแปรข้อมูลพื้นฐาน		เชื้อชาติไทย			เชื้อชาติกัมพูชา		
		จำนวน	ร้อยละ	รวม	จำนวน	ร้อยละ	รวม
เพศ	ชาย	248	23.6	1053	283	45.1	628
	หญิง	805	76.4		345	54.9	
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาตอนต้น	528	50.0	1056	269	42.8	629
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	528	50.0		360	57.2	
ศาสนา	พุทธ	1006	96.2	1046	586	95.6	613
	คริสต์	20	1.9		26	4.2	
	อิสลาม	20	1.9		-	-	
	อื่นๆ	-	-		1	0.2	
เคยเดินทางไปต่างประเทศ	เคย	294	28.1	1045	23	3.8	607
	ไม่เคย	751	71.9		584	96.2	
เคยเรียน/ทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ	เคย	764	73.1	1045	200	33.8	591
	ไม่เคย	281	26.9		391	66.2	

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 2.999 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.035 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.225 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย เชื้อชาติที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เชื้อชาติไทย เท่ากับ 3.155 คะแนน ดังตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	1056	3.155	0.608	0.062	0.251	1.06	5.00
กัมพูชา	629	2.738	0.604	-0.186	-0.037	1.03	4.44
รวม	1685	2.999	0.639	-0.035	0.225	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเพศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 2.999 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.046 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.216 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย และเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.018 คะแนน ดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเพศ

เพศ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ชาย	531	2.957	0.674	-0.009	0.120	1.03	5.00
หญิง	1150	3.018	0.620	-0.050	0.257	1.06	4.84
รวม	1681	2.999	0.638	-0.046	0.216	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติและเพศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติไทยเท่ากับ 3.154 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.06 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ 0.050 คือ มีความเบ้ขวาเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.245 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย และนักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.190 คะแนน เมื่อพิจารณาจากนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.738 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.44 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.187 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ -0.040 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายน้อยกว่าโค้งปกติเล็กน้อย และนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.754 คะแนน ดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและเพศ

เชื้อชาติ	เพศ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	ชาย	248	3.190	0.668	0.101	-0.190	1.50	5.00
	หญิง	805	3.143	0.586	0.010	0.402	1.06	4.84
รวม	รวม	1053	3.154	0.606	0.050	0.245	1.06	5.00
กัมพูชา	ชาย	283	2.754	0.612	-0.342	-0.058	1.03	4.09
	หญิง	345	2.726	0.598	-0.056	0.018	1.06	4.44
รวม	รวม	628	2.738	0.604	-0.187	-0.040	1.03	4.44

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 2.999 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.035 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.225 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.057 คะแนน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.935 คะแนน ดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
มัธยมศึกษาตอนต้น	797	2.935	0.599	0.018	-0.045	1.06	4.71
มัธยมศึกษาตอนปลาย	888	3.057	0.667	-0.121	0.385	1.03	5.00
รวม	1685	2.999	0.639	-0.035	0.225	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติและระดับชั้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติไทยเท่ากับ 3.155 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.06 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ 0.062 คือ มีความเบ้ขวาเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.251 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.239 คะแนน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.071 คะแนน เมื่อพิจารณาจากนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.738 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.44 คะแนน คะแนน

ต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.186 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ -0.037 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายน้อยกว่าโค้งปกติเล็กน้อย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.790 คะแนน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 2.668 คะแนน ดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและระดับชั้น

เชื้อชาติ	ระดับชั้น	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	มัธยมศึกษาตอนต้น	528	3.071	0.577	-0.093	0.107	1.06	4.71
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	528	3.239	0.626	0.126	0.240	1.08	5.00
รวม	รวม	1056	3.155	0.608	0.062	0.251	1.06	5.00
กัมพูชา	มัธยมศึกษาตอนต้น	269	2.668	0.551	0.218	0.328	1.26	4.44
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	360	2.790	0.636	-0.445	-0.062	1.03	4.30
รวม	รวม	629	2.738	0.604	-0.186	-0.037	1.03	4.44

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามศาสนา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน เท่ากับ 3.001 คะแนน มีคะแนนสูงสุด เท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.036 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.235 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนที่นับถือแต่ละศาสนามีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ศาสนาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ศาสนาอิสลาม เท่ากับ 3.129 คะแนน และศาสนาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ศาสนาพุทธ เท่ากับ 2.999 คะแนน ดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
พุทธ	1592	2.999	0.636	-0.024	0.230	1.03	5.00
คริสต์	46	3.025	0.716	-0.243	0.287	1.18	4.42
อิสลาม	20	3.129	0.570	-0.400	1.471	1.64	4.21
รวม	1658	3.001	0.637	-0.036	0.235	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติและศาสนา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติไทยเท่ากับ 3.154 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.06 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ 0.058 คือ มีความเบ้ขวาเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.249 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย ศาสนาของนักเรียนเชื้อชาติไทยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ศาสนาคริสต์ เท่ากับ 3.311 คะแนน และศาสนาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ศาสนาอิสลาม เท่ากับ 3.129 คะแนน เมื่อพิจารณาจากนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.740 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.44 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.196 คือ มีความเบ้ซ้าย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ -0.009 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายน้อยกว่าโค้งปกติเล็กน้อย ศาสนาของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ศาสนาอื่น เท่ากับ 3.029 คะแนน รองลงมา คือ ศาสนาคริสต์ เท่ากับ 2.805 คะแนน และศาสนาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ศาสนาพุทธ เท่ากับ 2.736 คะแนน ดังตาราง 4.9

ตาราง 4.9 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและศาสนา

เชื้อชาติ	ศาสนา	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	พุทธ	1006	3.151	0.608	0.068	0.233	1.06	5.00
	คริสต์	20	3.311	0.653	-0.221	1.237	1.65	4.42
	อิสลาม	20	3.129	0.570	-0.400	1.471	1.64	4.21
รวม	รวม	1046	3.154	0.608	0.058	0.249	1.06	5.00
กัมพูชา	พุทธ	586	2.736	0.597	-0.195	-0.012	1.03	4.44
	คริสต์	26	2.805	0.695	-0.252	0.091	1.18	3.94
	อื่นๆ	1	3.029	.	.	.	3.03	3.03
รวม	รวม	613	2.740	0.601	-0.196	-0.009	1.03	4.44

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน เท่ากับ 3.005 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.032 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่า

คะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.234 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.267 คะแนน ดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตาม

ประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ

เคยเดินทางไปต่างประเทศ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
เคย	317	3.267	0.655	-0.255	0.474	1.14	5.00
ไม่เคย	1335	2.943	0.618	-0.026	0.273	1.03	4.84
รวม	1652	3.005	0.638	-0.032	0.234	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติและประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติไทยเท่ากับ 3.157 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.06 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ 0.059 คือ มีความเบ้ขวาเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.244 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.304 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.745 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.44 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.190 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.004 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.795 คะแนน ดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติ

และประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ

เชื้อชาติ	เคยเดินทางไปต่างประเทศ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	เคย	294	3.304	0.637	-0.137	0.214	1.15	5.00
	ไม่เคย	751	3.099	0.588	0.104	0.357	1.06	4.84
รวม	รวม	1045	3.157	0.609	0.059	0.244	1.06	5.00
กัมพูชา	เคย	23	2.795	0.711	-1.007	0.596	1.14	3.88
	ไม่เคย	584	2.743	0.598	-0.146	-0.009	1.03	4.44
รวม	รวม	607	2.745	0.602	-0.190	0.004	1.03	4.44

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 3.010 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 ต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.027 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.240 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.163 คะแนน ดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ

เคยการเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
เคย	964	3.163	0.579	-0.041	0.304	1.06	5.00
ไม่เคย	672	2.790	0.649	0.207	0.506	1.03	4.84
รวม	1636	3.010	0.635	-0.027	0.240	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติและประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติไทยเท่ากับ 3.160 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.06 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ 0.050 คือ มีความเบ้ขวาเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.254 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.222 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.745 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.44 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.191 คือ มีความเบ้ซ้ายเล็กน้อย หมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.026 นั่นคือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.939 คะแนน ดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ค่าสถิติของคะแนนรวมจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติ และประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ

เชื้อชาติ	เคยการเรียนรู้ หรือทำ กิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	เคย	764	3.222	0.581	-0.079	0.396	1.06	5.00
	ไม่เคย	281	2.991	0.647	0.480	0.497	1.50	4.84
รวม	รวม	1045	3.160	0.608	0.050	0.254	1.06	5.00
กัมพูชา	เคย	200	2.939	0.510	-0.168	-0.146	1.38	4.02
	ไม่เคย	391	2.645	0.611	-0.080	0.048	1.03	4.44
รวม	รวม	591	2.745	0.594	-0.191	0.026	1.03	4.44

ผลการวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 2.999 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.035 คือ นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.225 คือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจสูงสุด เท่ากับ 3.266 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบปัญญาต่ำสุด เท่ากับ 2.708 คะแนน ดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ค่าสถิติของคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
1. อภิปัญญา	1685	3.009	0.651	0.033	0.204	1.11	5.00
2. ปัญญา	1685	2.708	0.695	0.130	0.224	1.00	5.00
3. แรงจูงใจ	1685	3.266	0.761	-0.141	-0.228	1.00	5.00
4. พฤติกรรม	1685	3.014	0.729	-0.082	0.037	1.00	5.00
รวม	1685	2.999	0.639	-0.035	0.225	1.03	5.00

ผลการวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติและองค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติไทยเท่ากับ 3.155 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 ต่ำสุดเท่ากับ 1.06 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ 0.062 คือ นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ 0.251 คือ คะแนนมีการกระจายมากกว่าโค้งปกติเล็กน้อย และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.738 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ

4.44 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.03 คะแนน และมีค่าความเบ้เท่ากับ -0.186 คือ นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย มีค่าความโด่งเท่ากับ -0.037 คือ คะแนนมีการกระจายน้อยกว่าโค้งปกติเล็กน้อย นักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชามีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจสูงสุดเท่ากับ 3.370, 3.091 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบปัญญาต่ำสุด เท่ากับ 2.871, 2.434 คะแนนตามลำดับ ดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 ค่าสถิติของคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและองค์ประกอบ

เชื้อชาติ	องค์ประกอบ	N	Mean	SD	Sk	Ku	Min	Max
ไทย	1. อภิปัญญา	1056	3.204	0.606	0.185	0.152	1.19	5.00
	2. ปัญญา	1056	2.871	0.678	0.168	0.347	1.00	5.00
	3. แรงจูงใจ	1056	3.370	0.743	-0.113	-0.230	1.00	5.00
	4. พฤติกรรม	1056	3.176	0.688	-0.078	0.251	1.00	5.00
	รวม	รวม	1056	3.155	0.608	0.062	0.251	1.06
กัมพูชา	1. อภิปัญญา	629	2.683	0.591	-0.199	-0.162	1.11	4.19
	2. ปัญญา	629	2.434	0.635	-0.016	-0.185	1.00	4.41
	3. แรงจูงใจ	629	3.091	0.759	-0.167	-0.315	1.00	4.73
	4. พฤติกรรม	629	2.743	0.715	0.001	-0.143	1.00	4.89
	รวม	รวม	629	2.738	0.604	-0.186	-0.037	1.03

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพและการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน โดยได้ขอคำถามของแบบวัดจากการสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดของ Ang และคณะ (2007) ซึ่งจำแนกความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็น 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) อภิปัญญา 2) ปัญญา 3) แรงจูงใจ 4) พฤติกรรม และใช้แนวคิดย่อย หรือตัวบ่งชี้ของ Van Dyne และคณะ (2012) กล่าวคือ องค์ประกอบที่ 1 อภิปัญญา วัดได้จาก 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย การวางแผน การวางแผน การตรวจสอบ องค์ประกอบที่ 2 ปัญญา วัดได้จาก 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ องค์ประกอบที่ 3 แรงจูงใจ วัดได้จาก 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ความสนใจภายใน ความสนใจภายนอก การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว และองค์ประกอบที่ 4 พฤติกรรม วัดได้จาก 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย พฤติกรรมวาจา พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา วัจนกรรม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม จากนักเรียนตัวอย่างเชื้อชาติไทย จำนวน 1,056 คน พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้งฉบับ 64 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9745 เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ความเที่ยงแต่ละด้านใกล้เคียงกัน โดยที่ด้านแรงจูงใจ 18 ข้อ มีค่าความเที่ยงสูงสุดเท่ากับ 0.9389 รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรม 18 ข้อ ปัญญา 16 ข้อ และอภิปัญญา 18 ข้อ เท่ากับ 0.9380, 0.9247 และ 0.9044 ตามลำดับ ดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทยจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้ (จำนวนข้อ)	จำนวนข้อรวม	จำนวนผู้ตอบ	ความเที่ยง
1. อภิปัญญา	การวางแผน (6)	17	1056	0.9044
	การรับรู้ (5)			
	การตรวจสอบ (6)			
2. ปัญญา	ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (8)	15	1056	0.9247
	ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (7)			
3. แรงจูงใจ	ความสนใจภายใน (5)	15	1056	0.9389
	ความสนใจภายนอก (5)			
	การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (5)			
4. พฤติกรรม	พฤติกรรมวาจา (6)	17	1056	0.9380
	พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (6)			
	วัจนกรรม (5)			
รวม		64	1056	0.9745

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม จากนักเรียนตัวอย่างเชื้อชาติกัมพูชา จำนวน 629 คน พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้งฉบับ 64 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9684 เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ความเที่ยงแต่ละด้านใกล้เคียงกัน โดยที่ด้านพฤติกรรม 18 ข้อ มีค่าความเที่ยงสูงสุดเท่ากับ 0.9298 รองลงมา คือ ด้านแรงจูงใจ 18 ข้อ ปัญญา 16 ข้อ และอภิปัญญา 18 ข้อ เท่ากับ 0.9256, 0.8922 และ 0.8714 ตามลำดับ ดังตาราง 4.17

ตาราง 4.17 ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับ
ภาษากัมพูชาจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้ (จำนวนข้อ)	จำนวนข้อรวม	จำนวนผู้ตอบ	ความเที่ยง
1. อภิปัญญา	การวางแผน (6) การรับรู้ (5) การตรวจสอบ (6)	17	629	0.8714
2. ปัญญา	ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (8) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (7)	15	629	0.8922
3. แรงจูงใจ	ความสนใจภายใน (5) ความสนใจภายนอก (5) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (5)	15	629	0.9256
4. พฤติกรรม	พฤติกรรมวาจา (6) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (6) วัจนกรรม (5)	17	629	0.9298
รวม		64	629	0.9684

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้ 11 ตัวจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทย ได้แก่ การวางแผน (PLAN) การรับรู้ (AWARE) การตรวจสอบ (CHECK) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) ความสนใจภายใน (INTI) ความสนใจภายนอก (EXTI) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF) พฤติกรรมวาจา (VERB) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (NOVB) วัจนกรรม (SPEA) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.47 - 0.79 มีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 8,975.94 ($p = 0.00$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.942 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันและมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) กับความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.79 ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) กับการรับรู้ (AWARE) และความสนใจภายนอก (EXTI) กับความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.47 ดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้ องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย

ตัวแปร	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
PLAN	1.00										
AWARE	0.50**	1.00									
CHECK	0.59**	0.70**	1.00								
CGK	0.64**	0.47**	0.59**	1.00							
CSK	0.64**	0.50**	0.63**	0.79**	1.00						
INTI	0.55**	0.53**	0.60**	0.51**	0.60**	1.00					
EXTI	0.55**	0.58**	0.64**	0.47**	0.55**	0.78**	1.00				
SELF	0.56**	0.50**	0.63**	0.65**	0.70**	0.66**	0.66**	1.00			
VERB	0.57**	0.51**	0.64**	0.68**	0.70**	0.62**	0.60**	0.72**	1.00		
NOVB	0.51**	0.55**	0.64**	0.53**	0.59**	0.64**	0.67**	0.65**	0.68**	1.00	
SPEA	0.50**	0.49**	0.61**	0.58**	0.63**	0.57**	0.57**	0.65**	0.69**	0.71**	1.00
Mean	2.89	3.48	3.24	2.83	2.92	3.43	3.50	3.19	3.08	3.29	3.16
SD	0.70	0.72	0.71	0.70	0.74	0.83	0.88	0.78	0.76	0.77	0.78

Bartlett's Test of Sphericity = 8975.94, p = 0.00, df = 55

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) = 0.942

** p < 0.05

ความตรงเชิงโครงสร้าง จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดล การวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย พบว่า แบบวัดความฉลาดทาง วัฒนธรรมฉบับภาษาไทยมีโมเดลการวัดองค์ประกอบ 4 ด้าน และ 11 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Chi-square = 9.98, df = 17, p = 0.90446) โดยค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.998 ค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.993 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.006 และค่าดัชนี รากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสอดคล้องกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรในโมเดล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมี นัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) ดังตาราง 4.19 และแผนภาพ 4.1

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของความฉลาดทาง วัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐานตั้งแต่ 0.680-0.979 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว สำหรับองค์ประกอบ อภิปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การตรวจสอบ (CHECK) การวางแผน

(PLAN) การรับรู้ (AWARE) เท่ากับ 0.850, 0.743 และ 0.680 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบอภิปัญญาประมาณร้อยละ 46.2-72.3 องค์ประกอบปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) เท่ากับ 0.918, 0.856 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบปัญญาประมาณร้อยละ 73.3-84.3 องค์ประกอบแรงจูงใจ ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การทำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF) ความสนใจภายใน (INTI) ความสนใจภายนอก(EXTI) เท่ากับ 0.880, 0.751 และ 0.745 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบแรงจูงใจประมาณร้อยละ 55.6-77.4 และองค์ประกอบพฤติกรรม ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ พฤติกรรมวาจา (VERB) วัจนกรรม(SPEA) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (NOVB) เท่ากับ 0.869, 0.793, 0.790 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบพฤติกรรมประมาณร้อยละ 62.4-75.5 ดังตาราง 4.18 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทุกตัว โดยทุกตัวบ่งชี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก นั้นหมายความว่า ถ้านักเรียนมีคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ดังกล่าวสูง จะทำให้มีความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทุกองค์ประกอบ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.894-0.979 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้เป็นตัวบ่งชี้ของความฉลาดทางวัฒนธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย องค์ประกอบพฤติกรรม (BEH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบแรงจูงใจ (MOTV) ปัญญา (COG) และอภิปัญญา (META) ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความแปรปรวนร่วมกันกับความฉลาดทางวัฒนธรรมประมาณร้อยละ 95.9, 91.9, 80.5 และ 79.9 ตามลำดับ และสามารถสร้างสเกลองค์ประกอบความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทยในรูปสมการดังนี้

$$\text{อภิปัญญา (META)} = 0.370^{**}(\text{PLAN}) + 0.123^{**}(\text{AWARE}) + 0.583^{**}(\text{CHECK})$$

$$\text{ปัญญา (COG)} = 0.487^{**}(\text{CGK}) + 0.725^{**}(\text{CSK})$$

$$\text{แรงจูงใจ (MOTV)} = 0.123^{**}(\text{INTI}) + 0.133^{**}(\text{EXTI}) + 0.472^{**}(\text{SELF})$$

$$\text{พฤติกรรม (BEH)} = 0.378^{**}(\text{VERB}) + 0.192^{**}(\text{NOVB}) + 0.191^{**}(\text{SPEA})$$

$$\begin{aligned} \text{ความฉลาดทางวัฒนธรรม (cultural intelligence: CQ)} = & 0.370^{**}(\text{PLAN}) + 0.123^{**}(\text{AWARE}) + \\ & 0.583^{**}(\text{CHECK}) + 0.487^{**}(\text{CGK}) + 0.725^{**}(\text{CSK}) + 0.123^{**}(\text{INTI}) + 0.133^{**}(\text{EXTI}) + 0.472^{**}(\text{SELF}) + \\ & 0.378^{**}(\text{VERB}) + 0.192^{**}(\text{NOVB}) + 0.191^{**}(\text{SPEA}) \end{aligned}$$

ตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความฉลาดทาง
วัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย

ตัวแปร	น.น.องค์ประกอบ		t	R ²	สปีด คะแนน องค์ประกอบ
	b (SE)	B			
<u>การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับแรก</u>					
องค์ประกอบอภิปัญญา					
การวางแผน (PLAN)	0.520	0.743	-	0.552	0.370
การรับรู้ (AWARE)	0.487(0.025)	0.680	19.351**	0.462	0.123
การตรวจสอบ (CHECK)	0.603(0.026)	0.850	23.532**	0.723	0.583

องค์ประกอบปัญญา					
ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK)	0.599	0.856	-	0.733	0.487
ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK)	0.675(0.019)	0.918	36.168**	0.843	0.725

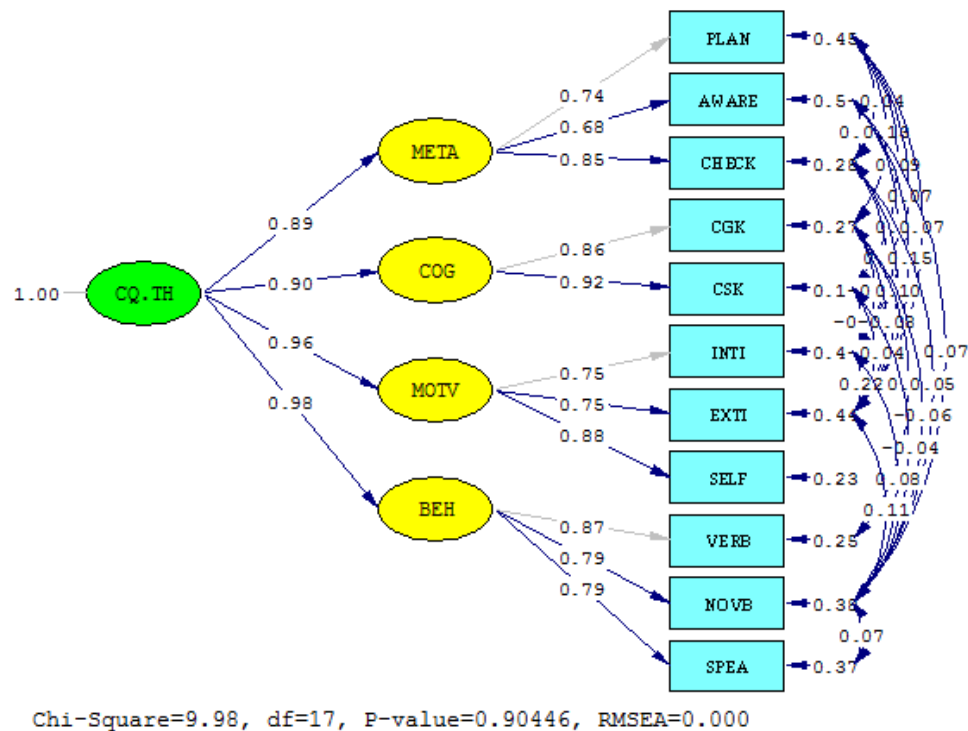
องค์ประกอบแรงจูงใจ					
ความสนใจภายใน (INTI)	0.624	0.751	-	0.565	0.123
ความสนใจภายนอก (EXTI)	0.656(0.019)	0.745	34.277**	0.556	0.133
การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF)	0.689(0.025)	0.880	27.508**	0.774	0.472

องค์ประกอบพฤติกรรม					
พฤติกรรมวาทา (VERB)	0.662	0.869	-	0.755	0.378
พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาทา (NOVB)	0.611(0.020)	0.790	30.322**	0.624	0.192
วจนกรรม (SPEA)	0.618(0.020)	0.793	31.230**	0.629	0.191

<u>การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง</u>					
อภิปัญญา (META)	0.894(0.038)	0.894	23.216**	0.799	
ปัญญา (COG)	0.897(0.032)	0.897	28.211**	0.805	
แรงจูงใจ (MOTV)	0.959(0.038)	0.959	25.267**	0.919	
พฤติกรรม (BEH)	0.979(0.030)	0.979	33.109**	0.959	

Chi-square = 9.98 df = 17 P = 0.90446 GFI = 0.998 AGFI = 0.993 RMR = 0.006 RMSEA = 0.000					

** p < 0.05

แผนภาพ 4.1 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้ 11 ตัวจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชา ได้แก่ การวางแผน (PLAN) การรับรู้ (AWARE) การตรวจสอบ (CHECK) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) ความสนใจภายใน (INTI) ความสนใจภายนอก (EXTI) การทำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF) พฤติกรรมวาจ (VERB) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วจา (NOVB) วัจนกรรม (SPEA) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.35 - 0.81 มีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 5,618.48 ($p = 0.00$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.942 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันและมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์หองค์ประกอบ เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ วัจนกรรม (SPEA) กับพฤติกรรมที่ไม่ใช่

วาจา (NOVB) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.81 ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความสนใจภายนอก (EXTI) กับการวางแผน (PLAN) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.35 ดังตาราง 4.20

ตาราง 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา

ตัวแปร	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
PLAN	1.00										
AWARE	0.50**	1.00									
CHECK	0.55**	0.62**	1.00								
CGK	0.54**	0.46**	0.57**	1.00							
CSK	0.55**	0.53**	0.62**	0.76**	1.00						
INTI	0.42**	0.58**	0.60**	0.47**	0.63**	1.00					
EXTI	0.35**	0.58**	0.56**	0.41**	0.56**	0.78**	1.00				
SELF	0.54**	0.57**	0.64**	0.61**	0.68**	0.71**	0.69**	1.00			
VERB	0.54**	0.54**	0.61**	0.63**	0.70**	0.64**	0.63**	0.80**	1.00		
NOVB	0.50**	0.57**	0.63**	0.60**	0.69**	0.66**	0.66**	0.78**	0.78**	1.00	
SPEA	0.50**	0.57**	0.63**	0.58**	0.69**	0.64**	0.65**	0.73**	0.74**	0.81**	1.00
Mean	2.38	2.92	2.75	2.31	2.55	3.10	3.33	2.84	2.71	2.75	2.78
SD	0.65	0.73	0.73	0.67	0.69	0.84	0.88	0.80	0.78	0.75	0.80

Bartlett's Test of Sphericity = 5618.48, p = 0.00, df = 55
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) = 0.942

** p < 0.05

ความตรงเชิงโครงสร้าง จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชามีโมเดลการวัดองค์ประกอบ 4 ด้าน และ 11 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Chi-square = 13.61, df = 17, p = 0.69457) โดยค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.996 ค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.985 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.004 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรในโมเดล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) ดังตาราง 4.21 และแผนภาพ 4.2

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของความฉลาดทาง วัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐานตั้งแต่ 0.667-0.976 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว สำหรับองค์ประกอบ อภิปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การตรวจสอบ (CHECK) การรับรู้ (AWARE) การวางแผน (PLAN) เท่ากับ 0.835, 0.743 และ 0.667 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความ แปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบอภิปัญญาประมาณร้อยละ 44.5-69.7 องค์ประกอบ ปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) ความรู้ วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) เท่ากับ 0.922, 0.821 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบาย ได้ด้วยองค์ประกอบปัญญาประมาณร้อยละ 67.4-85.0 องค์ประกอบแรงจูงใจ ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนัก ความสำคัญมากที่สุด คือ การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF) ความสนใจภายใน (INTI) ความ สนใจภายนอก(EXTI) เท่ากับ 0.876, 0.810 และ 0.788 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่ อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบแรงจูงใจประมาณร้อยละ 62.1-76.7 และองค์ประกอบพฤติกรรม ตัว บ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ พฤติกรรมวาจา (VERB) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (NOVB) วัจนกรรม(SPEA) เท่ากับ 0.879, 0.862, 0.840 ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบาย ได้ด้วยองค์ประกอบพฤติกรรมประมาณร้อยละ 70.6-75.3 ดังตาราง 4.20 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทุกตัว โดยทุกตัวบ่งชี้มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก นั่นหมายความว่า ถ้านักเรียนมีคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ดังกล่าวสูง จะทำให้มีความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทุกองค์ประกอบ และมี ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.880-0.976 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้ของความฉลาดทางวัฒนธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยองค์ประกอบ พฤติกรรม (BEH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบแรงจูงใจ (MOTV) อภิปัญญา (META) และปัญญา (COG) ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความแปรปรวนร่วมกันกับ ความฉลาดทางวัฒนธรรมประมาณร้อยละ 95.3, 90.7, 84.4 และ 77.4 ตามลำดับ และสามารถ สร้างสเกลองค์ประกอบความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชาในรูปแบบการดังนี้

$$\text{อภิปัญญา (META)} = 0.218^{**}(\text{PLAN}) + 0.261^{**}(\text{AWARE}) + 0.460^{**}(\text{CHECK})$$

$$\text{ปัญญา (COG)} = 0.407^{**}(\text{CGK}) + 0.807^{**}(\text{CSK})$$

$$\text{แรงจูงใจ (MOTV)} = 0.207^{**}(\text{INTI}) + 0.211^{**}(\text{EXTI}) + 0.367^{**}(\text{SELF})$$

$$\text{พฤติกรรม (BEH)} = 0.413^{**}(\text{VERB}) + 0.231^{**}(\text{NOVB}) + 0.191^{**}(\text{SPEA})$$

ความฉลาดทางวัฒนธรรม (cultural intelligence: CQ) = 0.218**(PLAN)+0.261**(AWARE)+
0.460**(CHECK)+0.407**(CGK)+0.807**(CSK)+0.207**(INTI)+0.211**(EXTI)+0.367**(SELF)+
0.413**(VERB)+0.231**(NOVB)+0.191**(SPEA)

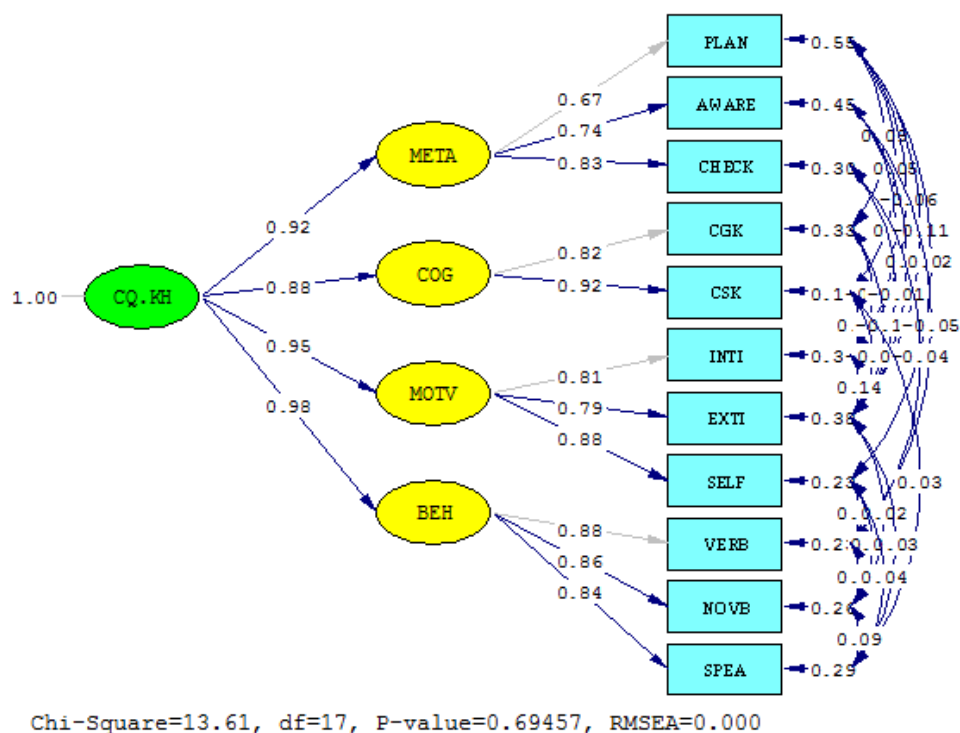
ตาราง 4.21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความฉลาดทาง

วัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา

ตัวแปร	น.น.องค์ประกอบ		t	R ²	สปลส คะแนน องค์ประกอบ
	b (SE)	B			
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับแรก					
องค์ประกอบอภิปัญญา					
การวางแผน (PLAN)	0.432	0.667	-	0.445	0.218
การรับรู้ (AWARE)	0.541(0.034)	0.743	15.964**	0.552	0.261
การตรวจสอบ (CHECK)	0.612(0.035)	0.835	17.294**	0.697	0.460
องค์ประกอบปัญญา					
ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK)	0.547	0.821	-	0.674	0.407
ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK)	0.637(0.025)	0.922	25.552**	0.850	0.807
องค์ประกอบแรงจูงใจ					
ความสนใจภายใน (INTI)	0.681	0.810	-	0.656	0.207
ความสนใจภายนอก (EXTI)	0.693(0.026)	0.788	26.895**	0.621	0.211
การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF)	0.699(0.031)	0.876	22.463**	0.767	0.367
องค์ประกอบพฤติกรรม					
พฤติกรรมวาจา (VERB)	0.681	0.879	-	0.753	0.413
พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (NOVB)	0.644(0.022)	0.862	29.510**	0.742	0.231
วจนกรรม (SPEA)	0.674(0.026)	0.840	26.380**	0.706	0.191
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง					
อภิปัญญา (META)	0.919(0.055)	0.919	16.558**	0.844	
ปัญญา (COG)	0.880(0.044)	0.880	20.025**	0.774	
แรงจูงใจ (MOTV)	0.953(0.044)	0.953	21.766**	0.907	
พฤติกรรม (BEH)	0.976(0.039)	0.976	25.024**	0.953	

Chi-square = 13.61 df = 17 P = 0.69457 GFI = 0.996 AGFI = 0.985 RMR = 0.004 RMSEA = 0.000

** p < 0.05

แผนภาพ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา โดยทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล (form) และความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ในโมเดล ซึ่งค่าพารามิเตอร์ในโมเดลที่ทำการทดสอบประกอบด้วย 4 เมทริกซ์ คือ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรแฝงภายใน (LY) สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรแฝงภายในบนตัวแปรแฝงภายนอก (GA) ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรสังเกตได้ (TE) และความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรแฝงภายใน (PS) รวมสมมติฐานที่ต้องทดสอบทั้งหมด 5 สมมติฐาน

การวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดครั้งนี้ จะทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลก่อน จากนั้นจึงทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของพารามิเตอร์ที่มีความเข้มงวดน้อยที่สุดไปจนถึงพารามิเตอร์ที่มีความเข้มงวดมากที่สุด โดยครั้งแรกทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของ

ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ LY เพื่อทดสอบว่ามีความแปรเปลี่ยนหรือไม่ หากผลที่ได้พบว่ามีความไม่แปรเปลี่ยนแล้ว จึงทดสอบค่าพารามิเตอร์อื่น ๆ ในขั้นต่อไปตามสมมติฐานดังนี้

1. H_{form} : รูปแบบโมเดลไม่แปรเปลี่ยน (ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ค่าพารามิเตอร์เท่ากันระหว่างกลุ่ม)
2. H_{LY} : $LY^{(1TH)} = LY^{(2KH)}$
3. $H_{LY,GA}$: $LY, GA^{(1TH)} = LY, GA^{(2KH)}$
4. $H_{LY,GA,TE}$: $LY, GA, TE^{(1TH)} = LY, GA, TE^{(2KH)}$
5. $H_{LY,GA,TE,PS}$: $LY, GA, TE, PS^{(1TH)} = LY, GA, TE, PS^{(2KH)}$

ก่อนเริ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา ต้องทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดแยกตามเชื้อชาติก่อน ซึ่งการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลไปแล้ว ดังผลการวิเคราะห์ตอนที่ 2 กล่าวคือ โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทย มีค่า Chi-square = 9.98, df = 17, p = 0.90446, GFI = 0.998, AGFI = 0.993, RMR = 0.006 และ RMSEA = 0.000 และโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนกัมพูชา มีค่า Chi-square = 13.61, df = 17, p = 0.69457, GFI = 0.996, AGFI = 0.985, RMR = 0.004 และ RMSEA = 0.000 ดังนั้น ค่าสถิติแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้งสองโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 4.18 และ 4.20

ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการปรับคำสั่ง โดยกำหนดค่าตั้งต้นก่อนการวิเคราะห์ เนื่องจากครั้งแรกที่ทดสอบ พบว่า โปรแกรมไม่สามารถวิเคราะห์ได้ และเตือนให้มีการกำหนดค่าตั้งต้นของ PS ใหม่ ผู้วิจัยจึงเพิ่มเติมคำสั่ง FI PS(4,4) VA 0.01 PS(4,4) และ VA 1.00 LY(1,1) LY(4,2) LY(6,3) LY(9,4) ทำให้โปรแกรมสามารถวิเคราะห์ได้ตามปกติ และได้ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานในขั้นต่าง ๆ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่กำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มเท่ากัน ผลการทดสอบตามสมมติฐานที่ 1 นี้ พบว่า มีค่า Chi-square (χ^2) = 25.18, df = 36, χ^2/df = 0.699, p = 0.91164, CFI = 1.000, NFI = 0.999, RFI = 0.998 และ RMSEA = 0.000 จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญ ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 2 ค่า CFI, NFI, RFI มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า RMSEA เข้าใกล้ 0 โดยทุกค่าให้ผลสอดคล้องกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 คือ โมเดลการวัดความฉลาดทาง

วัฒนธรรมตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นการยืนยันว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชา ไม่มีความแปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล ดังตาราง 4.22

ผลการทดสอบตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรแฝงภายใน (LY) และสมมติฐานข้อที่ 1 โดยกำหนดให้เมทริกซ์ LY มีค่าเท่ากันระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา พบว่า มีค่า Chi-square (χ^2) = 41.48, df = 43, χ^2/df = 0.965, p = 0.53737, CFI=1.000, NFI=0.999, RFI=0.997, RMSEA=0.000 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าไคสแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 กับสมมติฐานที่ 1 ($\Delta \chi^2_{2-1}$) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 16.30** ที่ $\Delta df_{2-1} = 7$ p<0.05 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ค่ามากกว่า 14.0671 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตที่ได้จากการเปิดตารางไคสแควร์ที่ df=7, p=0.05) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดนี้มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรแฝงภายใน (LY) ระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชา จึงหยุดการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนที่สมมติฐานขั้นนี้ เนื่องจากการทดสอบต่อไปย่อมมีความแปรเปลี่ยนเช่นกัน และผู้วิจัยทำการทดสอบเพิ่มเติมอีกวิธี คือ กำหนดให้เมทริกซ์ GA มีค่าเท่ากัน พบว่า ให้ผลการวิเคราะห์เช่นเดียวกัน คือ มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรแฝงภายในบนตัวแปรแฝงภายนอก (GA) ดังตาราง 4.22

ตาราง 4.22 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างไทยกับกัมพูชา

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2/df	p	CFI	NFI	RFI	RMSEA
1. H _{form}	25.18	36	0.699	0.91164	1.000	0.999	0.998	0.000
2. H _{LY}	41.48	43	0.965	0.53737	1.000	0.999	0.997	0.000
3. H _{GA}	37.11	40	0.928	0.60095	1.000	0.999	0.997	0.000
$\Delta \chi^2_{2-1} = 16.30^{**}$, $\Delta df_{2-1} = 7$, ค่าวิกฤต = 14.0671								
$\Delta \chi^2_{3-1} = 11.93^{**}$, $\Delta df_{3-1} = 4$, ค่าวิกฤต = 9.4877								

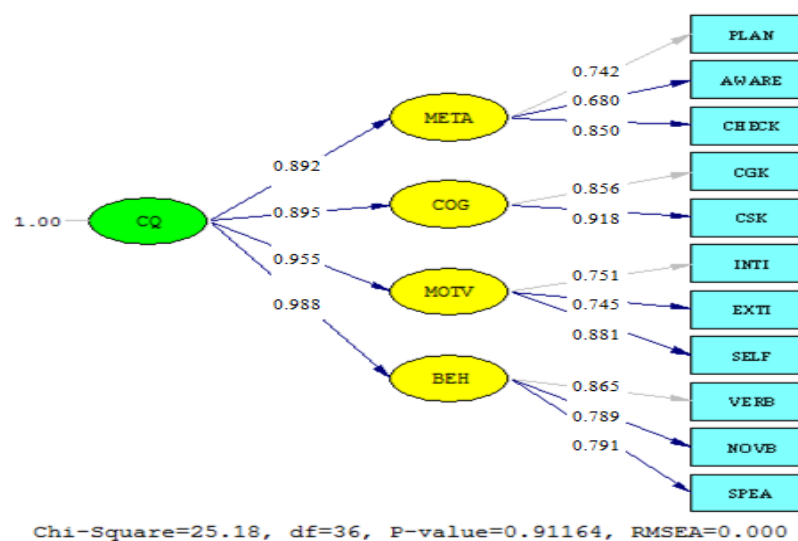
หมายเหตุ ค่าวิกฤตเทียบจากตารางค่าวิกฤตการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบไคสแควร์ที่ p < 0.05**

$\Delta \chi^2_{a-b}$ หมายถึง ผลต่างค่าไค-สแควร์ที่ได้จากการวิเคราะห์โมเดลตามสมมติฐานที่ a และ b

Δdf_{a-b} หมายถึง ผลต่างค่าองศาอิสระที่ได้จากการวิเคราะห์โมเดลตามสมมติฐานที่ a และ b

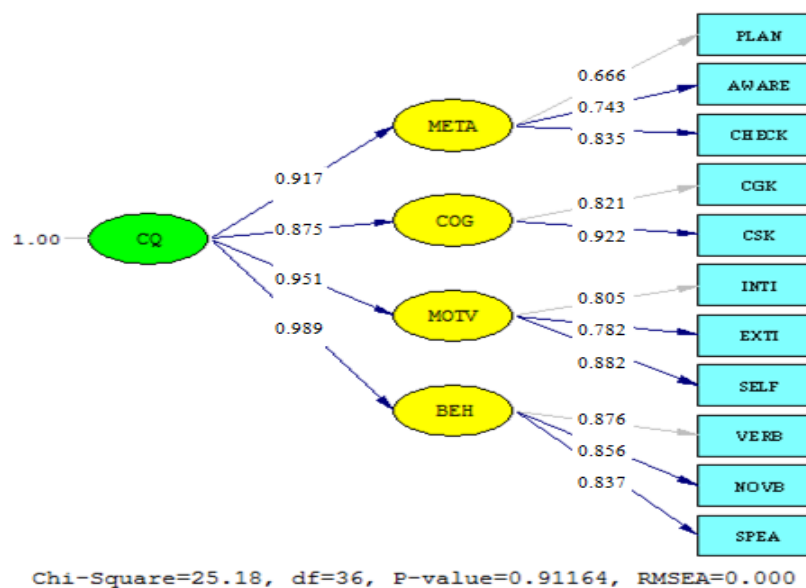
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ของการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัด ผู้วิจัยนำเสนอเฉพาะโมเดลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ซึ่งมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยที่โมเดลสมมติฐานนี้ มีค่า $\chi^2=25.18$, $df=36$, $\chi^2/df =0.699$, $p=0.91164$, $CFI=1.000$, $NFI=0.999$, $RFI=0.998$ และ $RMSEA=0.000$ กล่าวคือ ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญ ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 2 ค่า CFI, NFI, RFI มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า RMSEA เข้าใกล้ 0 ซึ่งให้ผลสอดคล้องกัน โมเดลสมมติฐานนี้จึงมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความฉลาดทางวัฒนธรรม จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า เชื้อชาติไทย มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ อภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม เท่ากับ 0.892, 0.895, 0.955 และ 0.988 ตามลำดับ ซึ่งแต่ละตัวบ่งชี้มีน้ำหนักความสำคัญแยกตามองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบอภิปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การตรวจสอบ (CHECK) การวางแผน (PLAN) การรับรู้ (AWARE) เท่ากับ 0.850, 0.742 และ 0.680 ตามลำดับ องค์ประกอบปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) เท่ากับ 0.918, 0.856 ตามลำดับ องค์ประกอบแรงจูงใจ ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว (SELF) ความสนใจภายใน (INTI) ความสนใจภายนอก (EXTI) เท่ากับ 0.881, 0.751 และ 0.745 ตามลำดับ และองค์ประกอบพฤติกรรม ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ พฤติกรรมวาจา (VERB) วจนกรรม(SPEA) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (NOVB) เท่ากับ 0.865, 0.791, 0.789 ตามลำดับ ดังแผนภาพ 4.3

แผนภาพ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตามเชื้อชาติไทย

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความฉลาดทางวัฒนธรรมตาม เชื้อชาติก็ัมพูชา พบว่า มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ อภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม เท่ากับ 0.917, 0.875, 0.951 และ 0.989 ตามลำดับ ซึ่งแต่ละตัวบ่งชี้มี น้ำหนักความสำคัญแยกตามองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบอภิปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนัก ความสำคัญมากที่สุด คือ การตรวจสอบ (CHECK) การรับรู้ (AWARE) การวางแผน (PLAN) เท่ากับ 0.835, 0.743 และ 0.666 ตามลำดับ องค์ประกอบปัญญา ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญ มากที่สุด คือ ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ (CSK) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป (CGK) เท่ากับ 0.922, 0.821 ตามลำดับ องค์ประกอบแรงจูงใจ ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การกำกับ ตนเองเพื่อปรับตัว (SELF) ความสนใจภายใน (INTI) ความสนใจภายนอก(EXTI) เท่ากับ 0.882, 0.805 และ 0.782 ตามลำดับ และองค์ประกอบพฤติกรรม ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมาก ที่สุด คือ พฤติกรรมวาจา (VERB) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (NOVB) วัจนกรรม(SPEA) เท่ากับ 0.876, 0.856, 0.837 ตามลำดับ ดังแผนภาพ 4.4

แผนภาพ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทาง วัฒนธรรมแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตามเชื้อชาติก็ัมพูชา

สรุปผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดตามเชื้อชาติ เมื่อพิจารณาจากรูปแบบโมเดลและน้ำหนักองค์ประกอบของทั้งสองเชื้อชาติ พบว่า มีรูปแบบโมเดลเหมือนกัน แต่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่างกัน และเมื่อแยกพิจารณาที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานแต่ละเชื้อชาติ ทำให้พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน หรือค่าน้ำหนักความสำคัญของแต่ละ

ตัวบ่งชี้ ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัด ดังแผนภาพ 4.3 และ 4.4 สอดคล้องกับค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในแต่ ละเชื้อชาติ ดังแผนภาพ 4.1 และ 4.2 ตามลำดับ ดังนั้น การนำเสนอคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย หรือหาคะแนน ความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดตามสเกลองค์ประกอบของแต่ละแบบวัด ซึ่งแยกการ คำนวณออกเป็น 2 สมการ ดังนี้

สเกลองค์ประกอบของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทย

$$\text{ความฉลาดทางวัฒนธรรม (cultural intelligence: CQ)} = 0.370^{**}(\text{PLAN}) + 0.123^{**}(\text{AWARE}) + 0.583^{**}(\text{CHECK}) + 0.487^{**}(\text{CGK}) + 0.725^{**}(\text{CSK}) + 0.123^{**}(\text{INTI}) + 0.133^{**}(\text{EXTI}) + 0.472^{**}(\text{SELF}) + 0.378^{**}(\text{VERB}) + 0.192^{**}(\text{NOVB}) + 0.191^{**}(\text{SPEA})$$

สเกลองค์ประกอบของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชา

$$\text{ความฉลาดทางวัฒนธรรม (cultural intelligence: CQ)} = 0.218^{**}(\text{PLAN}) + 0.261^{**}(\text{AWARE}) + 0.460^{**}(\text{CHECK}) + 0.407^{**}(\text{CGK}) + 0.807^{**}(\text{CSK}) + 0.207^{**}(\text{INTI}) + 0.211^{**}(\text{EXTI}) + 0.367^{**}(\text{SELF}) + 0.413^{**}(\text{VERB}) + 0.231^{**}(\text{NOVB}) + 0.191^{**}(\text{SPEA})$$

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของ นักเรียน และเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติ กัมพูชาตามเพศ ระดับชั้น ประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ และประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ ซึ่งพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมรวม และ คะแนนเฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบ กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอภิปัญญา คะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบปัญญา คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจ และคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การประเมิน คือ 1.00-1.49 อยู่ในระดับต่ำมาก 1.50-2.49 อยู่ในระดับต่ำ 2.50-3.49 อยู่ในระดับปานกลาง 3.50-4.49 อยู่ในระดับสูง และ 4.50-5.00 อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งคะแนนที่ นำมาวิเคราะห์ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน จะได้จากการ คำนวณตามสเกลองค์ประกอบของแต่ละแบบวัด

ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามองค์ประกอบ และเชื้อชาติ โดยแบ่งเป็นนักเรียนเชื้อชาติไทย 1,056 คน และเชื้อชาติกัมพูชา 629 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมรวมของนักเรียนเชื้อชาติไทย เท่ากับ 2.917 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความฉลาดทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตาม องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอภิปัญญาของนักเรียนเชื้อชาติไทย เท่ากับ 3.387 คะแนน องค์ประกอบปัญญาเท่ากับ 3.491 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบ อภิปัญญา และปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจของนักเรียนเชื้อ ชาติไทย เท่ากับ 2.390 คะแนน องค์ประกอบพฤติกรรมเท่ากับ 2.399 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนมี คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจ และพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ คะแนนเฉลี่ยความฉลาดทาง วัฒนธรรมรวมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา เท่ากับ 2.555 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความฉลาด ทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตามองค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบอภิปัญญาของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.546 คะแนน องค์ประกอบปัญญา เท่ากับ 3.004 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอภิปัญญา และปัญญาอยู่ใน ระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเท่ากับ 2.387 คะแนน องค์ประกอบพฤติกรรมเท่ากับ 2.283 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบแรงจูงใจ และพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ดังตาราง 4.23

ตาราง 4.23 ค่าสถิติของคะแนนจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจำแนกตามเชื้อชาติและ องค์ประกอบ

เชื้อชาติ	องค์ประกอบ	N	Mean	SD	Sk	Ku	คะแนนระดับ
ไทย	1. อภิปัญญา	1056	3.387	0.668	0.135	0.195	ปานกลาง
	2. ปัญญา	1056	3.491	0.829	0.162	0.316	ปานกลาง
	3. แรงจูงใจ	1056	2.390	0.534	-0.030	-0.129	ต่ำ
	4. พฤติกรรม	1056	2.399	0.525	-0.063	0.203	ต่ำ
รวม	รวม	1056	2.917	0.576	0.125	0.300	ปานกลาง
กัมพูชา	1. อภิปัญญา	629	2.546	0.573	-0.191	-0.221	ปานกลาง
	2. ปัญญา	629	3.004	0.782	-0.042	-0.141	ปานกลาง
	3. แรงจูงใจ	629	2.387	0.590	-0.118	-0.303	ต่ำ
	4. พฤติกรรม	629	2.283	0.598	-0.005	-0.175	ต่ำ
รวม	รวม	629	2.555	0.571	-0.178	-0.040	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามเพศ จากการทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทย แบ่งเป็นเพศชาย 805 คน และเพศหญิง 248 คน เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเพศชายและหญิงเท่ากันในองค์ประกอบอภิปัญญา และแรงจูงใจ จึงใช้ Equal variances assumed และความแปรปรวนไม่เท่ากันในภาพรวม องค์ประกอบปัญญา และพฤติกรรม จึงใช้ Equal variances not assumed ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชาย (2.971 คะแนน) และเพศหญิง (2.899 คะแนน) มีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบปัญญาของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบปัญญาสูงกว่านักเรียนเชื้อชาติไทยเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอภิปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน ดังตาราง 4.24

ตาราง 4.24 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบจำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	N	Mean	SD	Levene's Test		t	P
					F	Sig.		
อภิปัญญา	ชาย	248	3.407	0.712	3.59	0.06	0.52	0.60
	หญิง	805	3.381	0.651				
ปัญญา	ชาย	248	3.655	0.910	10.12	0.00	3.36	0.00**
	หญิง	805	3.439	0.792				
แรงจูงใจ	ชาย	248	2.405	0.566	1.17	0.28	0.50	0.62
	หญิง	805	2.385	0.524				
พฤติกรรม	ชาย	248	2.420	0.561	5.26	0.02	0.73	0.47
	หญิง	805	2.391	0.513				
รวม	ชาย	248	2.971	0.635	9.60	0.00	1.61	0.11
	หญิง	805	2.899	0.554				

** p < 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา โดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบอภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม โดยจำแนกตามเพศ จากการทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา แบ่งเป็นเพศชาย 283 คน และเพศหญิง 345 คน เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเพศชายและเพศหญิงเท่ากันทั้งในภาพรวม องค์ประกอบอภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม จึงใช้ Equal variances assumed ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเพศชาย (2.576 คะแนน) และเพศหญิง (2.539 คะแนน) มีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบอภิปัญญา องค์ประกอบปัญญา องค์ประกอบแรงจูงใจ และองค์ประกอบพฤติกรรมของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบจำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	N	Mean	SD	Levene's Test		T	P
					F	Sig.		
อภิปัญญา	ชาย	283	2.552	0.588	1.45	0.23	0.21	0.83
	หญิง	345	2.542	0.561				
ปัญญา	ชาย	283	3.065	0.782	0.00	0.99	1.78	0.07
	หญิง	345	2.953	0.781				
แรงจูงใจ	ชาย	283	2.371	0.583	0.27	0.60	-0.67	0.50
	หญิง	345	2.402	0.595				
พฤติกรรม	ชาย	283	2.316	0.587	0.29	0.59	1.25	0.21
	หญิง	345	2.256	0.607				
รวม	ชาย	283	2.576	0.577	0.02	0.88	0.82	0.41
	หญิง	345	2.539	0.567				

** $p < 0.05$

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทย โดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามระดับชั้น แบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 528 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 528 คน เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนทั้งสองระดับชั้นไม่เท่ากันในองค์ประกอบอภิปัญญา จึงใช้ Equal variances not assumed และความแปรปรวนเท่ากันในภาพรวม องค์ประกอบปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม จึงใช้ Equal variances assumed พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมเท่ากับ 2.998 สูงกว่านักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.836 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมพบว่า คะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ นักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 องค์ประกอบสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 4.26

ตาราง 4.26 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบจำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปร	ระดับชั้น	N	Mean	SD	Levene's Test		t	P																																															
					F	Sig.																																																	
อภิปัญญา	ม.ต้น	528	3.308	0.627	5.35	0.02	-3.82	0.00**																																															
	ม.ปลาย	528	3.465	0.699					ปัญญา	ม.ต้น	528	3.375	0.777	2.65	0.10	-4.58	0.00**	ม.ปลาย	528	3.606	0.863	แรงจูงใจ	ม.ต้น	528	2.314	0.517	1.78	0.18	-4.72	0.00**	ม.ปลาย	528	2.467	0.540	พฤติกรรม	ม.ต้น	528	2.345	0.522	0.07	0.79	-3.36	0.00**	ม.ปลาย	528	2.453	0.524	รวม	ม.ต้น	528	2.836	0.546	1.70	0.19	-4.62
ปัญญา	ม.ต้น	528	3.375	0.777	2.65	0.10	-4.58	0.00**																																															
	ม.ปลาย	528	3.606	0.863					แรงจูงใจ	ม.ต้น	528	2.314	0.517	1.78	0.18	-4.72	0.00**	ม.ปลาย	528	2.467	0.540	พฤติกรรม	ม.ต้น	528	2.345	0.522	0.07	0.79	-3.36	0.00**	ม.ปลาย	528	2.453	0.524	รวม	ม.ต้น	528	2.836	0.546	1.70	0.19	-4.62	0.00**	ม.ปลาย	528	2.998	0.595								
แรงจูงใจ	ม.ต้น	528	2.314	0.517	1.78	0.18	-4.72	0.00**																																															
	ม.ปลาย	528	2.467	0.540					พฤติกรรม	ม.ต้น	528	2.345	0.522	0.07	0.79	-3.36	0.00**	ม.ปลาย	528	2.453	0.524	รวม	ม.ต้น	528	2.836	0.546	1.70	0.19	-4.62	0.00**	ม.ปลาย	528	2.998	0.595																					
พฤติกรรม	ม.ต้น	528	2.345	0.522	0.07	0.79	-3.36	0.00**																																															
	ม.ปลาย	528	2.453	0.524					รวม	ม.ต้น	528	2.836	0.546	1.70	0.19	-4.62	0.00**	ม.ปลาย	528	2.998	0.595																																		
รวม	ม.ต้น	528	2.836	0.546	1.70	0.19	-4.62	0.00**																																															
	ม.ปลาย	528	2.998	0.595																																																			

** p < 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา โดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามระดับชั้น แบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 269 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 360 คน เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนทั้งสองระดับชั้นเท่ากันในองค์ประกอบอภิปัญญา และแรงจูงใจ จึงใช้ Equal variances assumed และความแปรปรวนไม่เท่ากันในภาพรวม องค์ประกอบปัญญา และพฤติกรรม จึงใช้ Equal variances not assumed พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมเท่ากับ 2.598 สูงกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.498 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมพบว่า คะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบปัญญาของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่แตกต่างกัน และคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบอภิปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 4.27

ตาราง 4.27 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบจำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปร	ระดับชั้น	N	Mean	SD	Levene's Test		t	P																																															
					F	Sig.																																																	
อภิปัญญา	ม.ต้น	269	2.490	0.543	3.13	0.08	-2.13	0.03**																																															
	ม.ปลาย	360	2.588	0.592					ปัญญา	ม.ต้น	269	2.989	0.735	4.88	0.03	-0.43	0.67	ม.ปลาย	360	3.016	0.816	แรงจูงใจ	ม.ต้น	269	2.265	0.537	3.25	0.07	-4.57	0.00**	ม.ปลาย	360	2.479	0.611	พฤติกรรม	ม.ต้น	269	2.249	0.556	5.92	0.02	-1.28	0.00**	ม.ปลาย	360	2.309	0.627	รวม	ม.ต้น	269	2.498	0.522	5.98	0.01	-2.22
ปัญญา	ม.ต้น	269	2.989	0.735	4.88	0.03	-0.43	0.67																																															
	ม.ปลาย	360	3.016	0.816					แรงจูงใจ	ม.ต้น	269	2.265	0.537	3.25	0.07	-4.57	0.00**	ม.ปลาย	360	2.479	0.611	พฤติกรรม	ม.ต้น	269	2.249	0.556	5.92	0.02	-1.28	0.00**	ม.ปลาย	360	2.309	0.627	รวม	ม.ต้น	269	2.498	0.522	5.98	0.01	-2.22	0.03**	ม.ปลาย	360	2.598	0.602								
แรงจูงใจ	ม.ต้น	269	2.265	0.537	3.25	0.07	-4.57	0.00**																																															
	ม.ปลาย	360	2.479	0.611					พฤติกรรม	ม.ต้น	269	2.249	0.556	5.92	0.02	-1.28	0.00**	ม.ปลาย	360	2.309	0.627	รวม	ม.ต้น	269	2.498	0.522	5.98	0.01	-2.22	0.03**	ม.ปลาย	360	2.598	0.602																					
พฤติกรรม	ม.ต้น	269	2.249	0.556	5.92	0.02	-1.28	0.00**																																															
	ม.ปลาย	360	2.309	0.627					รวม	ม.ต้น	269	2.498	0.522	5.98	0.01	-2.22	0.03**	ม.ปลาย	360	2.598	0.602																																		
รวม	ม.ต้น	269	2.498	0.522	5.98	0.01	-2.22	0.03**																																															
	ม.ปลาย	360	2.598	0.602																																																			

** p < 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ โดยจำแนกตามประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทย ทั้งสองกลุ่มเท่ากันทั้งในภาพรวม และองค์ประกอบอภิปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม จึงใช้ Equal variances assumed และความแปรปรวนไม่เท่ากันในองค์ประกอบปัญญา จึงใช้ Equal variances not assumed พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยและไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมเท่ากับ 3.065 สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.862 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยแต่ละองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเดินทางไปต่างประเทศกับนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ประกอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 4.28

ตาราง 4.28 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ

ตัวแปร	เคยไป ต่างประเทศ	N	Mean	SD	Levene's Test		T	P
					F	Sig.		
อภิปัญญา	เคย	294	3.533	0.675	0.41	0.52	4.35	0.00**
	ไม่เคย	751	3.334	0.658				
ปัญญา	เคย	294	3.700	0.872	4.29	0.04	4.91	0.00**
	ไม่เคย	751	3.412	0.799				
แรงจูงใจ	เคย	294	2.526	0.552	2.63	0.11	5.13	0.00**
	ไม่เคย	751	2.339	0.520				
พฤติกรรม	เคย	294	2.501	0.546	2.60	0.11	3.90	0.00**
	ไม่เคย	751	2.361	0.513				
รวม	เคย	294	3.065	0.604	3.50	0.06	5.18	0.00**
	ไม่เคย	751	2.862	0.556				

** p < 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบอภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาทั้งสองกลุ่มเท่ากันทั้งในภาพรวม และในแต่ละองค์ประกอบ จึงใช้ Equal variances assumed ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศ (2.601 คะแนน) และไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ (2.559 คะแนน) มีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยแต่ละองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศกับนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศไม่แตกต่างกันทุกองค์ประกอบ ดังตาราง 4.29

ตาราง 4.29 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ

ตัวแปร	เคยไป ต่างประเทศ	N	Mean	SD	Levene's Test		T	P
					F	Sig.		
อภิปัญญา	เคย	23	2.607	0.641	1.22	0.27	0.43	0.67
	ไม่เคย	584	2.556	0.567				
ปัญญา	เคย	23	2.959	0.819	0.02	0.89	-0.28	0.78
	ไม่เคย	584	3.006	0.784				
แรงจูงใจ	เคย	23	2.470	0.722	1.15	0.28	0.63	0.53
	ไม่เคย	584	2.391	0.581				
พฤติกรรม	เคย	23	2.369	0.705	0.20	0.65	0.66	0.51
	ไม่เคย	584	2.285	0.593				
รวม	เคย	23	2.601	0.664	0.51	0.47	0.34	0.73
	ไม่เคย	584	2.559	0.566				

** $p < 0.05$

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบอภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์เรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยทั้งสองกลุ่มเท่ากันทั้งในภาพรวม และในแต่ละองค์ประกอบ จึงใช้ Equal variances assumed ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยและไม่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมเท่ากับ 2.975 สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.775 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยแต่ละองค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 4.30

ตาราง 4.30 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามประสบการณ์เรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ

ตัวแปร	เคยทำกิจกรรม	N	Mean	SD	Levene's Test		T	P
					F	Sig.		
อภิปัญญา	เคย	764	3.459	0.639	2.65	0.10	5.27	0.00**
	ไม่เคย	281	3.217	0.708				
ปัญญา	เคย	764	3.555	0.794	3.02	0.08	3.81	0.00**
	ไม่เคย	281	3.336	0.901				
แรงจูงใจ	เคย	764	2.443	0.525	0.00	0.97	4.97	0.00**
	ไม่เคย	281	2.259	0.540				
พฤติกรรม	เคย	764	2.445	0.508	1.36	0.24	4.31	0.00**
	ไม่เคย	281	2.288	0.558				
รวม	เคย	764	2.975	0.550	1.78	0.18	5.04	0.00**
	ไม่เคย	281	2.775	0.621				

** p < 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา โดยรวม และเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบอภิปัญญา ปัญญา แรงจูงใจ และ พฤติกรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์เรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ เมื่อทดสอบ Levene's Test พบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติ กัมพูชาทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากันทั้งในภาพรวม องค์ประกอบอภิปัญญา ปัญญา และพฤติกรรม จึงใช้ Equal variances not assumed และความแปรปรวนเท่ากันในองค์ประกอบแรงจูงใจ จึงใช้ Equal variances assumed ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยและไม่เคยเรียน หรือทำ กิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ย ความฉลาดทางวัฒนธรรมเท่ากับ 2.739 สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคน ต่างชาติที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.470 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาตาม องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยแต่ละ องค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเรียน หรือทำ กิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 4.31

ตาราง 4.31 การทดสอบความแตกต่างของระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติ กัมพูชาโดยรวมและเปรียบเทียบแต่ละองค์ประกอบโดยจำแนกตามประสบการณ์ เรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ

ตัวแปร	เคยทำ กิจกรรม	N	Mean	SD	Levene's Test		T	P
					F	Sig.		
อภิปัญญา	เคย	200	2.684	0.485	7.25	0.01	4.44	0.00**
	ไม่เคย	391	2.483	0.587				
ปัญญา	เคย	200	3.190	0.677	6.69	0.01	4.41	0.00**
	ไม่เคย	391	2.913	0.806				
แรงจูงใจ	เคย	200	2.625	0.535	0.48	0.49	7.10	0.00**
	ไม่เคย	391	2.279	0.573				
พฤติกรรม	เคย	200	2.457	0.509	6.46	0.01	5.35	0.00**
	ไม่เคย	391	2.204	0.607				
รวม	เคย	200	2.739	0.483	6.30	0.01	6.00	0.00**
	ไม่เคย	391	2.470	0.579				

** p < 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา และศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนเชื้อชาติไทย และนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา โดยตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเชื้อชาติไทย จำนวน 1,056 คน โดยได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเชื้อชาติกัมพูชา จำนวน 629 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตามสะดวก

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Ang และคณะ (2007) และผลการวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) โดยมีขั้นตอนการสร้าง ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด คือ

(1) เตรียมการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยทำการศึกษา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางวัฒนธรรม จากนั้นวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และพัฒนารอบแนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการของความฉลาดทางวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกแนวคิด Ang และคณะ (2007) และผลการวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ เนื่องจากมีงานวิจัยหลายฉบับที่ศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดทางวัฒนธรรมแล้วได้อ้างถึงแนวคิดทฤษฎีนี้

(2) ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยกำหนดแบบวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1. คำชี้แจง เพื่ออธิบายรายละเอียดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจเกี่ยวกับแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม 2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จัดทำข้อรายการสำหรับเก็บข้อมูลพื้นฐานตามที่ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ หรือต้องการทราบ เช่น เพศ เชื้อชาติ ระดับชั้น เป็นต้น และ 3. รายการข้อคำถาม ผู้วิจัยวางโครงสร้างเนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมไว้ จำนวน 70 ข้อ โดยข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนแลกเปลี่ยนต่างประเทศ หรือมีประสบการณ์ในการเรียน การทำงานร่วมกับคนต่างชาติ ทำให้ได้ตัวอย่างข้อคำถามในแต่ละตัวบ่งชี้ตามโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา และทำการปรับปรุงตามคำแนะนำ แล้วจึงนำไปตรวจสอบคุณภาพ

(3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ นำแบบวัดที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม (IOC) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปมีความสอดคล้อง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) หลังจากปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งหาค่าดัชนี IOC พบว่า ค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.6 -1 และมีเพียง 1 ข้อที่มีค่าดัชนี IOC เท่ากับ 0.2 ถือว่าใช้ไม่ได้ จึงตัดข้อคำถามนั้นออก เหลือ 69 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลอง จำนวน 69 ข้อ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 115 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดฉบับทดลองโดยหาความเที่ยง(reliability) พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลองทั้งฉบับ 69 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9626 ซึ่งแสดงว่าแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับทดลองนี้ มีคุณภาพอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ด้านพฤติกรรม 17 ข้อ มีค่าความเที่ยงสูงสุดเท่ากับ 0.9199 รองลงมา คือ ด้านปัญญา 16 ข้อ แรงจูงใจ 18 ข้อ อภิปัญญา 18 ข้อ เท่ากับ 0.8872, 0.8810 และ 0.8721 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงทุกองค์ประกอบ นอกจากพิจารณาค่าความเที่ยงแล้วยังพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบของแบบวัด (ค่า CITC) พบว่า ข้อคำถามมีค่า CITC ไม่ถึง 0.2 จำนวน 5 ข้อ ทำให้ต้องพิจารณาตัดทิ้ง เหลือข้อคำถามทั้งหมด 64 ข้อ

(4) จัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ นำข้อคำถามที่ปรับปรุงแล้วทั้งหมด 64 ข้อจัดทำเป็นแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับสมบูรณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับภาษาไทยกับภาษากัมพูชา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าใจภาษาไทยและภาษากัมพูชาเป็นผู้แปล จากนั้นนำแบบวัดที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด ทั้งความเที่ยง ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา และศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับเทคนิคที่นำมาใช้ในการเก็บข้อมูล คือ เทคนิคการติดตามการเก็บข้อมูล เช่น โทรศัพท์ หรือส่งอีเมลล์ตาม เป็นต้น และจัดทำแบบวัดแบบครึ่งหน้ากระดาษ A4 ให้เกิดความสวยงาม ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรอยยิ้ม เพื่อให้อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามสูง และทำให้ได้ตัวอย่างมาจำนวน 1,685 คน หรือได้รับแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมกลับมาทั้งหมด 1,685 ชุด จากทั้งหมด 2,340 ชุด คิดเป็นอัตราตอบกลับร้อยละ 72.01

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบหาค่าดัชนี IOC วิเคราะห์ความเที่ยงโดยใช้การวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน หรือหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคด้วยโปรแกรม SPSS และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) เพื่อศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา จะวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบว่า โมเดลการวัดของตัวอย่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา และ 3) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความฉลาดทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับใด มีเกณฑ์ในการประเมินโดยดูจากคะแนนเฉลี่ยว่าอยู่ในช่วงใด (1.00-1.49 อยู่ในระดับต่ำมาก, 1.50-2.49 อยู่ในระดับต่ำ, 2.50-3.49 อยู่ในระดับปานกลาง, 3.50-4.49 อยู่ในระดับสูง และ 4.50-5.00 อยู่ในระดับสูงมาก) และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สถิติ t test แบบ independent sample และ One way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างไทยและกัมพูชา และศึกษาเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปประเด็นที่สำคัญดังนี้

เพื่อพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน

ผลการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 64 ข้อ โดยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา จากค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป โดยได้ผลสอดคล้องกับทฤษฎี คือ สามารถแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ และ 11 ตัวบ่งชี้ดังนี้ 1) อภิปัญญา 17 ข้อ ได้แก่ การวางแผน 6 ข้อ การรับรู้ 5 ข้อ การตรวจสอบ 6 ข้อ 2) ปัญญา 15 ข้อ ได้แก่ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป 8 ข้อ ความรู้สภาพแวดล้อม

เฉพาะ 7 ข้อ 3) แรงจูงใจ 15 ข้อ ได้แก่ ความสนใจภายใน 5 ข้อ ความสนใจภายนอก 5 ข้อ การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว 5 ข้อ และ 4) พฤติกรรม 17 ข้อ ได้แก่ พฤติกรรมวาจา 6 ข้อ พฤติกรรมที่ไม่ใช้วาจา 6 ข้อ วัจนกรรม 5 ข้อ

เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนด้านความเที่ยงของแบบวัด พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทยจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,056 คน มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับจำนวน 64 ข้อเท่ากับ 0.9745 เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ความเที่ยงแต่ละด้านใกล้เคียงกัน โดยที่ด้านแรงจูงใจ 18 ข้อ มีค่าความเที่ยงสูงสุดเท่ากับ 0.9389 รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรม 18 ข้อ ปัญญา 16 ข้อ และอภิปัญญา 18 ข้อ เท่ากับ 0.9380, 0.9247 และ 0.9044 ตามลำดับ และค่าความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชา จากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 629 คน พบว่า มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ จำนวน 64 ข้อเท่ากับ 0.9684 เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ความเที่ยงแต่ละด้านใกล้เคียงกัน โดยที่ด้านพฤติกรรม 18 ข้อ มีค่าความเที่ยงสูงสุดเท่ากับ 0.9298 รองลงมา คือ ด้านแรงจูงใจ 18 ข้อ ปัญญา 16 ข้อ และอภิปัญญา 18 ข้อ เท่ากับ 0.9256, 0.8922 และ 0.8714 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งสองฉบับ พบว่า มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.8714 ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้งสองฉบับเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์สูง

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนด้านความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดฉบับภาษาไทย พบว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทย พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทยมีโมเดลการวัดองค์ประกอบ 4 ด้าน และ 11 ตัวบ่งชี้ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{Chi-square} = 9.98, \text{df} = 17, p = 0.90446$) โดยค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.998 ค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.993 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.006 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทุกองค์ประกอบ และมีค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.894-0.979 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้ของความฉลาดทางวัฒนธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยองค์ประกอบพฤติกรรม (BEH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบแรงจูงใจ (MOTV) ปัญญา (COG) และอภิปัญญา (META) ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความแปรปรวนร่วมกันกับความฉลาดทางวัฒนธรรมประมาณร้อยละ 95.9, 91.9, 80.5 และ 79.9 ตามลำดับ

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนด้านความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา พบว่า จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษากัมพูชา พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชามีโมเดลการวัดองค์ประกอบ 4 ด้าน และ 11 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Chi-square = 13.61, df = 17, p = 0.69457) โดยค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.996 ค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.985 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.008 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทุกองค์ประกอบ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.880-0.976 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ เป็นตัวบ่งชี้ของความฉลาดทางวัฒนธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยองค์ประกอบพฤติกรรม (BEH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบแรงจูงใจ (MOTV) อภิปัญญา (META) และปัญญา (COG) ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความแปรปรวนร่วมกันกับความฉลาดทางวัฒนธรรมประมาณร้อยละ 95.3, 90.7, 84.4 และ 77.4 ตามลำดับ

เพื่อศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนตามเชื้อชาติระหว่างนักเรียนไทยและกัมพูชา

ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมตามเชื้อชาติระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา พบว่า มีความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา คือ มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน

ผลการศึกษาระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนจำแนกตามเชื้อชาติ พบว่านักเรียนทั้ง 2 เชื้อชาติ คือ นักเรียนเชื้อชาติไทย และนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชามีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมรวม คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอภิปัญญา คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบปัญญา อยู่ในระดับปานกลาง และมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบแรงจูงใจ และคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ

ผลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนตามเพศ ระดับชั้นประถมศึกษาเดินทางไปต่างประเทศ และประสบการณ์เรียน หรือทำงานร่วมกับคนต่างชาติ จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชายและเพศหญิงมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์เรียน หรือทำงานร่วมกับคนต่างชาติ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเพศชายและเพศหญิงมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศและนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์เรียน หรือทำงานร่วมกับคนต่างชาติ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น

แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้นทั้งสองฉบับ คือ ฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีความเที่ยงทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์สูง คือ 0.9745 และ 0.9684 เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงแยกตามองค์ประกอบ พบว่า มีค่าความเที่ยงแต่ละองค์ประกอบอยู่ในเกณฑ์สูงเช่นเดียวกัน คือ มีความเที่ยงตั้งแต่ 0.8714 ขึ้นไป เนื่องจากข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก และมีความสัมพันธ์กันดี โดยสังเกตจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้ที่แสดงว่า ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปในองค์ประกอบเดียวกัน อีกทั้งมีจำนวนข้อคำถามของแบบวัดที่พอเหมาะ การที่มีจำนวนข้อคำถามจะช่วยเพิ่มความแปรปรวนส่งผลให้ค่าประมาณการความเที่ยงสูงขึ้น (เอมอร์ จังศิริพรปกรณ์, 2550) และกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มที่ดี คือ มีการกระจายของนักเรียนตามระดับชั้น ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างผู้ตอบแบบวัด อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ และมีความหลากหลายในการตอบ กล่าวคือ ความเป็นเอกพันธ์ของผู้ตอบส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบ (Gullikgen, 1950; Magnusson, 1967 อ้างถึงในศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ดังนั้น ยิ่งผู้ตอบมีความหลากหลายคละกันย่อมส่งผลให้ความแปรปรวนสูง แล้วความเที่ยงจึงสูงตามด้วย

ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมจากแบบวัดฉบับภาษาไทยและฉบับอังกฤษ พบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมทั้งสองฉบับมีโมเดลการวัดองค์ประกอบ 4 ด้าน และ 11 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีการวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเข้าใกล้หนึ่ง ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR) และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ซึ่งค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ส่วนหนึ่งเนื่องจากผลการวิเคราะห์ ค่า Bartlett's Test of Sphericity, ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เป็นไปตามเงื่อนไข นั่นคือ ค่า Bartlett's Test of Sphericity จะต้องมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 เพื่อแสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ หรือตัวบ่งชี้แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ และค่า KMO จะต้องมีค่ามากกว่า 0.50 เพื่อแสดงว่า ข้อคำถามในแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กัน และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ตัว

ประกอบ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) จึงทำให้แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และโมเดลมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) ที่พบว่า โมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่มีมิติย่อย 11 ปัจจัยดีกว่าโมเดลดั้งเดิมที่มี 4 ปัจจัยหลักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโมเดลดังกล่าวแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ และแบ่งย่อยเป็น 11 ตัวบ่งชี้ คือ 1) อภิปัญญา ได้แก่ การวางแผน การรับรู้ การตรวจสอบ 2) ปัญญา ได้แก่ ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ 3) แรงจูงใจ ได้แก่ ความสนใจภายใน ความสนใจภายนอก การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว 4) พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมวาจา พฤติกรรมที่ไม่ใช้วาจา และวัจนกรรม จากการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง แสดงให้เห็นว่า โมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมมีความเป็นสากล สามารถนำไปใช้วัดได้ในหลายประเทศ สังเกตได้จากงานวิจัยของ Van Dyne และคณะ (2012) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่า 30 ประเทศ เช่น เบลเยียม แคนาดา จีน ฝรั่งเศส ฮองกง อินเดีย ตุรกี เม็กซิโก ปากีสถาน เป็นต้น และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างโมเดลยังคงสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดีอีกด้วย

เมื่อพิจารณานำหน้าหน้าสำคัญขององค์ประกอบของความฉลาดทางวัฒนธรรม พบว่า องค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ องค์ประกอบพฤติกรรม ซึ่งหมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาท หรือการกระทำทั้งที่ใช้และไม่ใช้คำพูดที่หลากหลาย เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่น ๆ องค์ประกอบนี้มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด เนื่องจาก การได้ฝึกปฏิบัติ หรือการได้แสดงออกจริง จะทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออกมากขึ้น และสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม โดยสังเกตได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ในต่างประเทศที่พูดถึงประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมว่า การไปแลกเปลี่ยนช่วยให้เขามีความมั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงออก กล้าพูด จากเมื่อก่อนเป็นคนเงียบ ไม่ค่อยกล้า พอได้มาแลกเปลี่ยนได้เจอ ผู้คนต่างวัฒนธรรมที่เขามีพฤติกรรมกล้าแสดงออก เช่น การตอบคำถาม การพูดคุย การนำเสนอ งานในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนกล้าถาม กล้าพูดมากขึ้น หลังจากกลับมา จึงทำให้มีพฤติกรรม กล้าแสดงออก กล้าพูด และทราบว่าควรจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรให้เหมาะสม เพราะเคยผ่านการฝึกปฏิบัติจริงมาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ Hall (1959; Van Dyne et al., 2012) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารว่า การสื่อสารมีความสำคัญ ต้องมีเทคนิคการฝึกและการทำงานในต่างประเทศ เนื่องจากมีความเข้าใจผิดในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมบ่อย และผู้คนไม่สามารถเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึก แรงจูงใจของผู้อื่น แต่ความเข้าใจนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้ยิน ได้เห็น และสรุปจากการแสดงออกทางพฤติกรรม ดังนั้น พฤติกรรมจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนนั่นเอง

ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม

ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม พบว่า มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและกัมพูชา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นมีความเป็นสากลสามารถใช้วัดได้โดยรูปแบบโมเดลไม่แปรเปลี่ยนตามเชื้อชาติ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างที่พบว่า โมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี แม้จะนำไปใช้วัดในหลายประเทศ และผลการวิจัยของ Ang และคณะ (2007) ที่แสดงว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลสี่องค์ประกอบระหว่างสองประเทศ คือ สหรัฐอเมริกากับสิงคโปร์ ดังนั้น การนำโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมไปใช้ในการวัด จะมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล เนื่องจากโมเดลความฉลาดทางวัฒนธรรมนี้ได้ถูกใช้ในหลายประเทศ และนำไปใช้วัดในหลายงานวิจัย อีกทั้งยังมีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับโมเดลการวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมเพิ่มเติม จึงทำให้โมเดลการวัดนี้มีรูปแบบค่อนข้างคงที่ คงเส้นคงวา และไม่แปรเปลี่ยนตามกลุ่มของตัวแปร เช่น เชื้อชาติ นั่นเอง

การเปรียบเทียบความฉลาดทางวัฒนธรรม

การเปรียบเทียบความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยแยกเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชา เนื่องจากบริบทและคุณลักษณะของนักเรียนทั้งสองเชื้อชาติต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนเชื้อชาติไทยเก็บจากทั่วประเทศ ค่อนข้างหลากหลายในแต่ ละภูมิภาค และโรงเรียนส่วนใหญ่ที่สุ่มเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นโรงเรียนในตัวเมือง ขณะที่นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชา เก็บจากโรงเรียนแค่ไม่กี่โรงเรียน และเป็นโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในตัวเมือง ดังนั้น การนำข้อมูลจากนักเรียนทั้งสองเชื้อชาติมาวิเคราะห์รวมกัน อาจให้ผลการวิเคราะห์ที่คาดเคลื่อน ไม่เป็นไปตามจริง ผู้วิจัยจึงแยกการวิเคราะห์ เพื่อให้เห็นภาพ และเข้าใจถึงความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนแต่ละเชื้อชาติดังนี้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตามเพศ พบว่า นักเรียนทั้งสองเชื้อชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนเชื้อชาติไทยเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน และนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างทางพฤติกรรมของหญิงและชายขึ้นอยู่กับสังคมและวัฒนธรรม บางวัฒนธรรมถือว่าผู้ชายเก่งกว่าผู้หญิงทุกด้าน แต่บางวัฒนธรรมถือว่าผู้หญิงมีความสามารถทำอะไรทุกอย่างได้เหมือนเพศชาย (สุรางค์ ไควตระกูล, 2556) ซึ่งสังคมไทยและกัมพูชาในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ทั้ง

เพศหญิงและเพศชายมีสิทธิเท่าเทียมกันมากขึ้น ทำให้ความคิด พฤติกรรมของเพศหญิงและเพศชายคล้ายคลึงกัน เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมเดียวกัน ส่งผลให้คะแนนความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียนทั้งสองเชื้อชาติไม่แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติกัมพูชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากช่วงวัยที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อความคิดและการตอบคำถามของเด็กแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงวัย สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของพีอาเจต์ (อ้างถึงในสุรางค์ ใ้วตระกูล, 2556) ที่พบว่า คำตอบของเด็กเล็กจะต่างไปจากคำตอบของเด็กโต เพราะมีความคิดต่างกัน คุณภาพของคำตอบของเด็กที่วัยต่างกัน มักจะแตกต่างกัน จะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ที่แสดงว่า นักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าจะมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่า

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตามประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ พบว่า นักเรียนเชื้อชาติไทยที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากประสบการณ์ ทำให้คนเกิดการเรียนรู้และปรับตัว สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการปรับตัวของพีอาเจต์ (อ้างถึงในสุรางค์ ใ้วตระกูล, 2556) ที่กล่าวไว้ว่า การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่ออยู่ในสภาพสมดุล ประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่าง คือ การซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ และการปรับโครงสร้างทางสติปัญญาเมื่อเผชิญกับสิ่งแวดล้อม เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะซึมซาบ หรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ ให้รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา ซึ่งการซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์นี้เอง ที่ทำให้นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ สำหรับนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศและนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากว่า กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีจำนวนน้อยมาก คือ มีจำนวน 23 คน ในขณะที่นักเรียนเชื้อชาติกัมพูชาที่ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศมีจำนวนมากถึง 584 คน ดังนั้น การวิเคราะห์เปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอาจให้ผลที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างหนึ่งน้อย เป็นตัวแทนที่ไม่ดี จึงอาจให้ผลไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตามประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ พบว่า นักเรียนทั้งสองเชื้อชาติที่เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการอธิบายในส่วนนี้ คล้ายกับการเปรียบเทียบตามประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศนั่นคือ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง

การปรับตัวของพือาเจต์ (อ้างถึงในสุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2556) ที่กล่าวไว้ว่า การปรับตัวเกิดจากกระบวนการซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ และการดูดซึมประสบการณ์นี้เอง ที่ทำให้นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น ไปใช้วัดระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนได้ เนื่องจากแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพหลายด้าน ทั้งความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามเชื้อชาติ และค่าความเที่ยงที่แสดงว่าแบบวัดมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง

2. แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะที่นักเรียนพึงมี เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิต หรือพร้อมที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับคนต่างชาติ จึงควรส่งเสริมคุณลักษณะที่นักเรียนมีน้อย เช่น เมื่อนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมไปใช้วัดกับนักเรียน แล้วพบว่า นักเรียนมีคะแนนในส่วนของตัวบ่งชี้การวางแผนต่ำ ดังนั้น ครูหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด มีการวางแผน เตรียมพร้อมว่าจะมีแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างไร เมื่อต้องอยู่ร่วมกับคนต่างชาติ หรือนักเรียนจะทำอย่างไรเมื่อประเทศของเรา เข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือถ้าคะแนนในส่วนความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่ำ ควรมีการส่งเสริมความรู้ให้กับนักเรียน ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน หรือคนต่างชาติเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไปในอนาคต

1. การวิจัยพบว่า แบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้นมีความเที่ยงสูง มีความตรงเชิงโครงสร้าง และได้ผ่านการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดตามเชื้อชาติ ดังนั้น การนำแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมนี้ไปใช้ หรือทำการวิจัยต่อ ควรมีการทดสอบคุณภาพเครื่องมือเพิ่มเติม เช่น ตรวจสอบความแม่นยำของโมเดลการวัด โดยทำการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลตามตัวแปรอื่น เช่น เพศ ภูมิภาค สังกัดโรงเรียน เป็นต้น

2. การวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรความฉลาดทางวัฒนธรรม โดยอาจจะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางวัฒนธรรม เพื่อให้ทราบสาเหตุที่มีผลต่อระดับความฉลาดทางวัฒนธรรมของนักเรียน และศึกษาอิทธิพลของความฉลาดทางวัฒนธรรม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมความฉลาดทางวัฒนธรรมให้สูงขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กันยลีนี วิเศษสิงห์. (2550). การวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุของทักษะการปฏิบัติงานทางการพยาบาลของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณิตพันธุ์ ทองสีบสาย. (2552). การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2548). Q ที่คุณควรมี. กรุงเทพมหานคร: เอ็กสเปอร์เน็ท.
- ชุตินันท์ จันทรเสนานนท์. (2553). การพัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทชั้นปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นางลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสม์: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นางลักษณ์ สีบสายลา. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ลักษณะทางวัฒนธรรมไทยกับความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทนา แซ่ลี, งามอาจ นัยพัฒน์ และสุนันท์ สลโกสม. (2554). 'การพัฒนาแบบประเมินการสอบระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร'. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย 31(2): 83-106.
- นิตยพรณ วรณศิริ. (2550). มานุษยวิทยา สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เอ็กสเปอร์เน็ท.
- บุรทิน ขำภีรัฐ. (2548). การพัฒนา การตรวจสอบความตรง และความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลสมการโครงสร้างพระดับประสิทธิผลความเป็นคนบดี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทชั้นปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรรณสูต. (2528). สถิติเพื่อการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัต์.

ประเวศ วะสี. (2547). *การพัฒนาต้องเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นานมีบุ๊คส์ จำกัด.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *การแบ่งภูมิภาคทางภูมิศาสตร์*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=1378> [26 สิงหาคม 2555]

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *ประชาคมอาเซียน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.secondary41.go.th/doc/Asian/prachakomAsian.PDF> [11 กรกฎาคม 2555]

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). *สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555)*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/lfs55/reportJune.pdf> [5 กรกฎาคม 2555]

สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร พูลทรัพย์. (2547). *การพัฒนาโมเดลการวัดและโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการใช้ครูและการศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างสังกัด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2553). *ข้อมูลสถิติฉบับย่อประจำปีการศึกษา 2553*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/data_stat/ [18 กรกฎาคม 2555]

เอมอร จังศิริพรปกรณ์. (2550). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Ang, S., Van Dyne, L., Koh, C., Ng, K.Y., Templar, K.J., Tay, C. et al. (2007). 'Cultural Intelligence: Its Measurement and Effects on Cultural Judgement and Decision Making, Cultural Adaptation and Task Performance'. *Management and Organization Review* 3(03): 335–371.

- Earley, P.C. & Ang, S. (2003). *Cultural Intelligence: Individual Interactions across Cultures*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Earley, P.C., Ang, S. & Tan, J.S. (2006). *Developing Cultural Intelligence at Work*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Earley, P.C. & Mosakowski, E. (2004). Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Cultural_intelligence [2012, May 15].
- Engle, R.L., Dimitriadi, N., Sadrieh, F. (2012). Cultural Intelligence: Antecedents and Propensity to Accept a Foreign-Based Job Assignment. *The Journal of Applied Management and Entrepreneurship* 17(2): 63-79.
- Fischer, R. (2011). 'Cross-cultural training effects on cultural essentialism beliefs and cultural intelligence'. *International Journal of Intercultural Relations* 35: 767– 775.
- Livermore, D. (2010). *Leading with cultural intelligence*. New York: American Management Association.
- MacNab, B.R. & Worthley, R. (2012). 'Individual characteristics as predictors of cultural intelligence development: The relevance of self-efficacy', *International Journal of Intercultural Relations* 36: 62– 71.
- Petrovic, D.S. (2011). 'How do teachers perceive their cultural intelligence?', *Procedia Social and Behavioral Sciences* 11: 276–280.
- Schmitt, N. & Kuljanin, G. (2008). 'Measurement invariance: Review of practice and implications'. *Human Resource Management Review* 15: 210-222.
- Thomas, D.C. (2006). 'Domain and Development of Cultural Intelligence: The Importance of Mindfulness', *Group and Organization Management* 31(1): 78–99.
- Thomas, D.C., Elron, E., Stahl, G., Ekelund, B. Z., Ravlin, E. C., Cerdin, J.-L., et al. (2008). 'Cultural Intelligence: Domain and Assessment', *International Journal of Cross Cultural Management* 82: 123-143.
- Van Dyne, L., Ang, S., Ng, K.Y., Rockstuhl, T., Tan, M.L., Koh, C. (2012). 'Sub-Dimensions of the Four Factor Model of Cultural Intelligence: Expanding the Conceptualization and Measurement of Cultural Intelligence'. *Social and Personality Psychology Compass* 6/4: 295–313.

Ward, C., Wilson, J. & Fischer, R. (2011). 'Assessing the predictive validity of cultural intelligence over time'. *Personality and Individual Differences* 51: 138–142.

White, C.D., Campbell, K.S. & Kacmar, K.M. (2012). 'Development and Validation of a Measure of Leader Rapport Management: The LRM Scale'. *Institute of Behavioral and Applied Management*: 121-149.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือนิววิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จุลนี เทียนไทย
 อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ความชำนาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือ อาจารย์มีความชำนาญ
 ด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรม และสอนวิชาการจัดการข้ามวัฒนธรรม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.โชติกา ภาชีผล
 อาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
 ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ความชำนาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือ อาจารย์มีความชำนาญ
 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือทั้งแบบวัดและแบบสอบ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง
 อาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
 ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ความชำนาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือ อาจารย์มีความชำนาญ
 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนามาตรวัด
4. อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ หงษ์วิทยากร
 อาจารย์ประจำสาขาพัฒนศึกษา
 ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ความชำนาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือ อาจารย์มีความชำนาญ
 เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา มีประสบการณ์ในต่างประเทศหลายประเทศ อีกทั้ง
 อาจารย์เคยไปศึกษาดูงานที่วิทยาลัยกำปงเจมอเตียล ประเทศกัมพูชา
5. อาจารย์ ดร.วีรพล แสงปัญญา
 อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา
 ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ความชำนาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือ อาจารย์มีความชำนาญ
 เกี่ยวกับด้านจิตวิทยา ซึ่งตัวแปรความฉลาดทางวัฒนธรรมในงานวิจัยครั้งนี้ ถือเป็น
 เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาตัวหนึ่ง

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

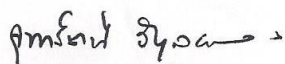
บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82681-2 ต่อ 612
 ที่ ศธ 0512.6(2771)/55- **5119** วันที่ 24 ธันวาคม 2555
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

 (อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบูลผล)
 รองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82681-2 ต่อ 612
 ที่ ศธ 0512.6(2771)/55- **5120** วันที่ 24 ธันวาคม 2555
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. โชติกา ภาษีผล

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

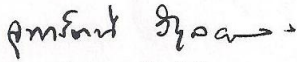
บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82681-2 ต่อ 612
 ที่ ศธ 0512.6(2771)/55-**5121** วันที่ 24 ธันวาคม 2555
 เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วิมล แสงปัญญา

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

 (อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิมลผล)
 รองคณบดี

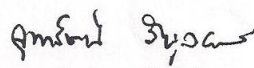
บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82681-2 ต่อ 612
 ที่ ศร 0512.6(2771)/55- **5122** วันที่ 24 ธันวาคม 2555
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ หงษ์วิทยากร

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

 (อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิมูลผล)
 รองคณบดี

ที่ ศธ 0512.6(2771)/55- **5123**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 ธันวาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จูลินี เทียนไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จูลรัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือในการทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/55-5124

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 ธันวาคม 2555

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอตกลงใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม กับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะ ได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ขอตกลงใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ที่ ศษ 0512.6(2771)/55- **5125**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 ธันวาคม 2555

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนยานนาวาศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาอยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอตกลงใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม กับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ขอตกลงใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิมูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0120**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

15 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ประธานคณะกรรมการดำเนินการ โครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราชอาณาจักรกัมพูชา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลียง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียนในประเทศกัมพูชา จำนวน 800 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากอนุวิทยาลัยปราสาทซ็อมโบร์ จำนวน 400 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากวิทยาลัยกำปงเมอเดียล จำนวน 400 คน ซึ่งจะขอส่งเครื่องมือไปที่คณะปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบุตผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

Department of Educational Research and Psychology
Faculty of Education, Chulalongkorn University

January 13, 2013

Topic: Permission to Collect Data

To Whom It May Concern,

This letter is to notify that Miss Nailajit Obluang is a master student at the Department of Educational Research and Psychology, Chulalongkorn University, who is currently conducting research for her thesis on “The development of a cultural intelligence scale for students and the testing of measurement invariance by nationality”, with Associate Professor Siridej Sujiva as her research adviser.

In order to complete her research, it is mandatory that Miss Obluang collects data on cultural intelligence scale in Thai and Cambodia.

Therefore, the Department of Educational Research and Psychology, Chulalongkorn University, would like to request that you kindly grant Miss Obluang permission to collect such data at Kampong Thom, Cambodia, from 16-24 February 2013, through 400 students.

The Department also looks forward to your reply and would really appreciate it if Miss Obluang could conduct her research at the time and date aforementioned.

Sincerely,

Assoc.Prof. Duangkamol Traiwichitkhun

Head of Department
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- 0228

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัชพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วินิตผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0230**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองบัวระเหววิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0231**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองก๊กพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลืออง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิต ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จuthรัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0232**คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอบความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0234**

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0235**คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสตรีภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลืออง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0237**คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- **0238**คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนคาราสุมุท

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศร 0512.6 (2771)/56- **0239**คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- 0378

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

29 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนทราชวิทยวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิมูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศธ 0512.6 (2771)/56- 0380

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

29 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จuthรัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ที่ ศษ 0512.6 (2771)/56-0382

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

29 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนระยองวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนัยพาจิต ออบเหลือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามเชื้อชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบุตผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

ภาคผนวก ง
ตารางเปรียบเทียบการปรับแก้รายการข้อคำถาม

ตารางเปรียบเทียบการปรับแก้รายการข้อคำถาม

องค์ประกอบ 1 อภิปัญญา หมายถึง ความตระหนักรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมและขั้นตอนการปฏิบัติตนในสถานการณ์ที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน วัดผ่าน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
1) การวางแผน หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการจัดเตรียมกลยุทธ์วิธีการ หรือเตรียมแผนการก่อนเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน	
ฉันศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่นก่อนเข้ากลุ่มที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย (+)	ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำความเข้าใจประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน (+)
ฉันหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อใช้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น (+)	ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อใช้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น (+)
ฉันเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น โดยลงเรียนเสริมตามสถาบัน/เข้าค่าย (+)	ฉันมักเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่น โดยลงเรียนเสริมตามสถาบัน/เข้าค่าย/ศึกษาด้วยตนเอง (+)
ฉันเตรียมแผนการ เมื่อรู้ว่าจะต้องพบเจอกับผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรม (+)	ฉันเตรียมแผนการ/ข้อมูล/บทสนทนา/การทักทายล่วงหน้า เมื่อรู้ว่าจะต้องเจอคนต่างชาติ (+)
ฉันถามคนที่เคยมีประสบการณ์ต่างวัฒนธรรม เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรม (+)	ฉันมักถามคนที่เคยมีประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง (+)
ฉันเรียนภาษาเพิ่มเติม เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ (+)	ฉันเรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ(+)
2) การรับรู้ หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับการคิดด้านวัฒนธรรม และความรู้ในวัฒนธรรมของตนเองและผู้คนอื่นในสถานการณ์จริงที่มีคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน	
ฉันให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของเพื่อน ขณะอยู่ในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม (+)	ฉันเข้าใจว่า วัฒนธรรมของฉันกับชาติอื่น เช่น ภาษา ศาสนา การปฏิบัติตนนั้นแตกต่างกัน (+)
ฉันคิดว่าวัฒนธรรมของประเทศฉันดี จึงไม่จำเป็นต้องรู้วัฒนธรรมอื่น (-)	ฉันชอบให้คนชาติอื่นทำความเข้าใจประเทศของฉันมากกว่าที่ฉันต้องรู้เกี่ยวกับประเทศอื่น (-)
ฉันคิดถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเพื่อนต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันคำนึงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างชาติ ว่าคนที่มาจากประเทศนั้น เขามีการปฏิบัติตนอย่างไร (+)
ฉันให้ความสำคัญกับกฎระเบียบ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันรู้ว่า ควรวางตัวอย่างไรให้เหมาะสม เมื่ออยู่ต่อหน้าคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม (+)
ฉันนึกถึงลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันของเพื่อนต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันรู้ว่า คนแต่ละชาติมีลักษณะนิสัยที่ต่างกัน (+)
ฉันนึกถึงธรรมเนียมการปฏิบัติตนของเพื่อนประเทศอื่น (+)	ฉันคิดเสมอว่า ฉันต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนจากชาตินั้น (+)

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
3) การตรวจสอบ หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการทบทวนประสบการณ์ และปรับตัวของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ข้อตกลงที่พบเจอเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีการปรับใจ ปรับแผนการเมื่อประสบการณ์ที่พบแตกต่างไปจากความคาดหมาย	
ฉันปรับความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของฉัน เมื่อพบว่าวัฒนธรรมนั้นไม่เป็นไปตามที่ฉันเข้าใจ(+)	ฉันพร้อมเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อพบว่า คนต่างชาติที่ได้เจอ ไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ (+)
ฉันปรับปรุงความรู้ทางวัฒนธรรม หลังเกิดความเข้าใจผิดทางวัฒนธรรม (+)	ฉันปรับเปลี่ยนความเข้าใจทางวัฒนธรรมใหม่ เมื่อพบว่าฉันเข้าใจผิดเกี่ยวกับคนต่างชาติ (+)
ฉันปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น (+)	ฉันปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น เช่น พูดภาษาเดียวกับเขา แต่งกายตามแบบคนในชาติ/วัฒนธรรมนั้น (+)
ฉันพยายามเข้าหาผู้คนจากต่างวัฒนธรรม เพื่อเข้าใจเขามากขึ้น (+)	ฉันปรับใจให้ยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติ เมื่อพบว่าวัฒนธรรมนั้นไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของฉัน (+)
ฉันเรียนรู้สิ่งที่เขาทำ แล้วทำตาม เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น (+)	ฉันทบทวนสิ่งที่พบเจอจากคนต่างชาติ แล้วนำมาปรับใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติคนอื่น ๆ (+)
ฉันพยายามเรียนรู้นิสัยของคนต่างวัฒนธรรม เพื่อปรับตัวให้เข้ากับเขา (+)	ถ้าฉันมีเพื่อนต่างชาติ ฉันจะทบทวนธรรมเนียมการปฏิบัติตนของเขา แล้วพยายามปรับตัวของฉันให้เข้ากับเขา (+)

องค์ประกอบ 2 ปัญญา หมายถึง ความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่น มาตรฐานที่ใช้ในกลุ่มนั้น การปฏิบัติ และขนบธรรมเนียมประเพณีในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หรือสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย วัดผ่าน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
1) ความรู้วัฒนธรรมทั่วไป หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั่วไป เป็นความรู้เบื้องต้นที่ควรทราบเกี่ยวกับภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติทั่วไป สถานที่สำคัญในประเทศของตนเองและประเทศอื่น ทำให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน	
ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา (+)	ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา (+)
ฉันสามารถอธิบายสภาพภูมิอากาศของประเทศอื่น (+)	ฉันสามารถบอกสภาพภูมิอากาศในเดือนต่าง ๆ ของแต่ละทวีปได้ (+)
ฉันสามารถอธิบายวัฒนธรรมการทักทายของประเทศอื่น (+)	ฉันสามารถกล่าวคำทักทายของแต่ละประเทศได้หลายประเทศ เช่น สวัสดี หนีห่าว ชั่วสเด (+)
ฉันสามารถอธิบายกฎระเบียบพื้นฐานของประเทศอื่นที่จะเดินทางไป (+)	ฉันสามารถเล่าเรื่องของประเทศอื่นได้ เช่น ศาสนา อาหารประจำชาติ ท่าทางที่ใช้ทักทายกัน (+)
ฉันสามารถอธิบายถึงการแสดงออกของผู้คนต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันสามารถบอกถึงการแสดงออกที่เหมาะสม เมื่อต้องติดต่อกับคนต่างชาติ (+)

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
ฉันสามารถอธิบายการแสดงบทบาทสำหรับผู้ชายและผู้หญิง (+)	ฉันรู้วิธีการแสดงออกที่เหมาะสมต่อผู้หญิง/ผู้ชายในประเทศอื่น ๆ เช่น บางประเทศห้ามผู้หญิงและผู้ชายแสดงท่าที่สนิทสนม หรือโดนตัวกัน หากไม่ใช่สามีภรรยา (+)
ฉันสามารถอธิบายสถานที่สำคัญของประเทศที่จะเดินทางไป (+)	ฉันรู้จักสถานที่สำคัญ/สถานที่ที่มีชื่อเสียงในหลายประเทศ (+)
ฉันสามารถอธิบายวัฒนธรรมของฉันกับผู้คนต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศของฉันให้คนต่างชาติฟังได้ (+)
2) ความรู้สภาพแวดล้อมเฉพาะ หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับวาระเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิผล เกิดความสำเร็จในด้านการเรียน การทำกิจกรรมกับคนร่วมกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม	
ฉันสามารถอธิบายกฎระเบียบโรงเรียนของฉันให้เพื่อนต่างวัฒนธรรมเข้าใจ (+)	ฉันสามารถบอกเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนของฉันให้เพื่อนต่างชาติเข้าใจ เมื่อเขามาเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่โรงเรียนของฉัน (+)
ฉันสามารถอธิบายกฎระเบียบโรงเรียนของวัฒนธรรมอื่น (+)	ฉันสามารถบอกวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับคนต่างชาติ เพื่อให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จ (+)
ฉันสามารถอธิบายพฤติกรรมกรเรียนของเพื่อนต่างวัฒนธรรม (+)	ถ้าฉันต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ ฉันสามารถอธิบายขั้นตอนในการทำงาน หรือทำกิจกรรมให้คนต่างชาติเข้าใจได้ (+)
ฉันสามารถอธิบายลักษณะการเรียนการสอนของคุณต่างชาติ (+)	ถ้าฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ ฉันสามารถบอกลักษณะการเรียนการสอนของประเทศนั้นได้ (+)
ฉันสามารถอธิบายลักษณะการเรียนการสอนของคุณในประเทศฉัน (+)	ฉันรู้วิธีการเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกับคนต่างชาติ (+)
ฉันสามารถบอกความแตกต่างของหลักสูตรการเรียนระหว่างประเทศอื่นกับประเทศของฉัน (+)	ฉันสามารถเปรียบเทียบการเรียนของฉันกับชาติอื่นได้ เช่น การเลือกวิชาเรียน ตารางเรียนในแต่ละเทอม การประเมินผลการเรียน จำนวนภาคการศึกษาในแต่ละปี เป็นต้น (+)
ฉันสามารถอธิบายวิธีที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับความขัดแย้งในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (+)	ฉันรู้วิธีจัดการกับความขัดแย้ง เมื่อต้องทำงานเป็นทีม หรือทำกิจกรรมกลุ่มกับคนต่างชาติ เช่น ช่วยพูดให้สมาชิกในกลุ่มคืนดีกัน (+)
ฉันสามารถอธิบายวิธีการที่จะเข้าถึงผู้คนจากวัฒนธรรมอื่น (+)	ฉันไม่รู้ว่าจะเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติอย่างไร (-)

องค์ประกอบ 3 แรงจูงใจ หมายถึง พลังผลักดัน หรือพลังขับเคลื่อนของนักเรียนในการให้ความสนใจและใช้ความสามารถในการเรียนรู้และการทำหน้าที่ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม วัดผ่าน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
1) ความสนใจภายใน หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการให้คุณค่าของนักเรียนกับประสบการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จากประสบการณ์ภายในตัวเอง ซึ่งอาจมีความพอใจมาตั้งแต่เกิด หรือมีมาแต่เดิม	
ฉันสนุกอย่างแท้จริงกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (+)	ฉันรู้สึกสนุก เมื่อได้ติดต่อ/พูดคุย/ทำความรู้จักกับคนต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากฉัน (+)
ฉันอยากพบเจอวัฒนธรรมใหม่ ๆ (+)	ฉันอยากพบเจอผู้คนจากหลากหลายชาติ (+)
ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน (+)	ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน (+)
ฉันรักในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ (+)	ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาต่างๆ (+)
ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ (+)	ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ (+)
ฉันรู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดคุยกับชาวต่างชาติ (-)	ฉันรู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดคุยกับคนต่างชาติ (-)
2) ความสนใจภายนอก หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการให้คุณค่าของนักเรียนกับผลประโยชน์ส่วนตนที่ได้จากการมีประสบการณ์ที่หลากหลายทางวัฒนธรรม	
ฉันสนใจวัฒนธรรมอื่น เพราะมีทุนสนับสนุนในการศึกษาต่อ (+)	ฉันสนใจเรียนรู้ประเทศอื่น ถ้ามีทุนสนับสนุนการศึกษาต่อในประเทศนั้น (+)
ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น เพราะทำให้ฉันเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น (+)	ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น เพราะทำให้ฉันมองโลกได้กว้างขึ้น มีความรู้กว้างขวาง (+)
ฉันให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมอื่น เพราะมีประโยชน์ต่ออนาคตของฉัน (+)	ฉันให้ความสนใจประเทศอื่น เพราะน่าจะมีประโยชน์ต่ออนาคตของฉัน (+)
ฉันหวังว่าการเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น จะทำให้ฉันมีความกล้ามากขึ้น (+)	ฉันหวังว่าการเรียนรู้วิถีชีวิตของประเทศอื่น จะทำให้ฉันกล้าแสดงออกกับคนต่างชาติมากขึ้น (+)
ฉันทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้กว้างขวาง (+)	ฉันทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น โดยหวังว่าจะช่วยพัฒนาตนเองให้มีการวางตัวอย่างเหมาะสมได้ (+)
ฉันรู้สึกลำบากใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น (-)	ฉันรู้สึกอึดอัดใจที่จะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ของประเทศอื่น (-)
3) การกำกับตนเองเพื่อปรับตัว หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการมีความมั่นใจของนักเรียนในงานที่เฉพาะเจาะจงในสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	
ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (+)	ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอื่นได้ (+)
ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนที่อยู่ในวัฒนธรรมอื่น (+)	ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนที่อยู่ในประเทศอื่น (+)

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม (+)
ฉันกลัวการเผชิญหน้าในสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (-)	ฉันกลัวการเผชิญหน้ากับคนต่างชาติ (-)
ฉันเชื่อว่า ฉันพร้อมพบเจอผู้คนต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันเชื่อว่า ฉันพร้อมพบเจอและทำความรู้จักกับคนต่างชาติ/ต่างวัฒนธรรม (+)
ฉันกล้าที่จะแสดงวัฒนธรรมของฉันให้ผู้คนจากวัฒนธรรมอื่นรับรู้ (+)	ฉันกล้าที่จะแสดงศิลปวัฒนธรรมของประเทศฉันให้ผู้คนจากประเทศอื่นรับรู้ (+)

องค์ประกอบ 4 พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาท หรือการกระทำทั้งที่ใช้และไม่ใช้คำพูดที่หลากหลาย เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่นๆ วัดผ่าน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
1) พฤติกรรมวาทา หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความยืดหยุ่นในการใช้วาทา หรือการพูด เช่น สำเนียง น้ำเสียง	1) พฤติกรรมวาทา หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความยืดหยุ่นในการใช้วาทา หรือการพูด เช่น สำเนียง น้ำเสียง
ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะหยุด/เงียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (+)	ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะการพูด มีการหยุด/เงียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีคนหลากหลายชาติ หรือต่างวัฒนธรรม (+)
ฉันเปลี่ยนพฤติกรรมวาทาที่หลากหลาย (การตอบรับ, น้ำเสียง, อัตรากาพูด) ให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะทางวัฒนธรรม (+)	ฉันเปลี่ยนน้ำเสียงที่ใช้ให้เหมาะสมกับคนต่างชาติที่ฉันสนทนาด้วย (+)
ฉันเปลี่ยนภาษาที่ใช้ให้เหมาะกับบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละคน (+)	ฉันใช้คำพูด/คำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ (+)
ฉันทักทายคนต่างวัฒนธรรมด้วยภาษาของเขา (+)	ฉันพูดคุยกับคนต่างชาติ โดยใช้ภาษาของเขา (+)
ฉันฟังเจ้าของภาษาพูด แล้วพยายามฝึกพูดให้เหมือนเขา (+)	ฉันเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนแต่ละชาติ (+)
ฉันพยายามออกเสียงให้มีสำเนียงใกล้เคียงเจ้าของภาษา (+)	ฉันพยายามใช้สำเนียงให้ใกล้เคียงกับคนต่างชาติ ซึ่งเป็นเจ้าของภาษานั้น (+)
2) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาทา หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความยืดหยุ่นในการติดต่อสื่อสารที่กระทำผ่านการแสดงอากัปกริยา สีหน้า และภาษากาย แทนที่จะกระทำโดยใช้คำพูด	2) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาทา หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ หรือคนจากวัฒนธรรมอื่น ที่มีภาษา ศาสนา ธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีความยืดหยุ่นในการติดต่อสื่อสารที่กระทำผ่านการแสดงอากัปกริยา สีหน้า และภาษากาย แทนที่จะกระทำโดยใช้คำพูด
ฉันปรับเปลี่ยนระยะการยืนใกล้/ไกล เมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (+)	ฉันมักปรับเปลี่ยนระยะห่างของการยืน (ใกล้/ไกล) ให้เหมาะสม เมื่อมีการพูดคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม (+)

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับแก้แล้ว
ฉันเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูด (ท่าทางมือ, การเคลื่อนไหวศีรษะ) ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรม (+)	ฉันมักเปลี่ยนท่าทางประกอบการพูด เมื่อคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม เช่น การใช้มือระหว่างพูด การพยักหน้า (+)
ฉันเปลี่ยนวิธีการทักทายอื่นๆ (การจับมือ, คำนับ, พยักหน้า) เมื่อบริบททางวัฒนธรรมแตกต่างกัน (+)	ฉันแสดงการทักทายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนต่างชาติ เช่น การจับมือ ไหว้ คำนับ พยักหน้า (+)
ฉันใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับผู้คนจากต่างวัฒนธรรม (+)	ฉันมักใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ (+)
ฉันใช้เครื่องมือในการแปลภาษามาช่วยในการสื่อสาร (พจนานุกรม, โปรแกรมช่วยแปลภาษาในคอมพิวเตอร์) (+)	ฉันใช้เครื่องมือแปลภาษามาช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ เช่น เปิดหนังสือพจนานุกรม ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยแปลภาษา ใช้รูปภาพประกอบ ป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ (+)
ฉันแสดงสีหน้า เพื่อสื่อสารให้คนต่างวัฒนธรรมเข้าใจ (+)	ฉันมักใช้สีหน้า เพื่อสื่อสารให้คนต่างชาติเข้าใจ เช่น การยิ้ม (+)
<p>3) ท่าทางสื่อคำพูด หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม โดยมีความยืดหยุ่นในกริยาท่าทางของการติดต่อสื่อสารข้อความที่มีความมุ่งหมายเฉพาะเจาะจง เช่น การร้องขอ การเชิญ การขอโทษ การแสดงความขอบคุณ การแสดงความไม่เห็นด้วย และการกล่าวปฏิเสธว่า “ไม่” ซึ่งแสดงออกอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานของท้องถิ่น</p>	
ฉันปรับวิธีการปฏิเสธผู้อื่นให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (+)	ฉันใช้วิธีการปฏิเสธคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น ปฏิเสธตรง ๆ พุดอ้อม ๆ รักษาหน้าใจ (+)
ฉันเปลี่ยนวิธีการขอร้อง โดยขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของพวกเขา (+)	ฉันใช้วิธีการขอร้องคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น กล่าวคำขอร้องโดยตรง ใช้เหตุผลเพื่ออธิบายถึงความจำเป็นในการขอร้อง (+)
ฉันเปลี่ยนวิธีการแสดงความขอบคุณ (การแสดงความซาบซึ้งใจ, การตอบรับคำชมเชย) บนพื้นฐานของบริบททางวัฒนธรรม (+)	ฉันเปลี่ยนวิธีการขอบคุณคนต่างชาติให้เหมาะสมตามสถานการณ์ เช่น พุดขอบคุณ ให้ของตอบแทน (+)
ฉันให้คนอื่นช่วยโกหกในเรื่องที่ฉันไม่กล้าพูดด้วยตนเอง (-)	ถ้ามีคนต่างชาติมาขอร้องฉัน แต่ฉันไม่สามารถทำตามที่เขาต้องการได้ ฉันจะให้คนอื่นช่วยโกหกในเรื่องที่ฉันไม่กล้าพูดด้วยตนเอง (-)
ฉันพูดข้อดีให้เพื่อนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเชิญ/ร้องขอครั้งนี้ (+)	ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการเชิญชวน/ร้องขอคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป (+)
ฉันแลกเปลี่ยนความคิด การพูดคุยกับคนต่างวัฒนธรรม เพื่อให้เข้าใจกัน (+)	ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการขอโทษ/แสดงความเสียใจต่อคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป (+)

ภาคผนวก จ

ตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม

ตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยาม

ข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
1. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำความเข้าใจประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน	1	1	1	1	1	1
2. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อใช้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น	1	1	1	1	0	0.8
3. ฉันมักเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่น โดยลงเรียนเสริมตามสถาบัน หรือเข้าค่าย หรือศึกษาด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
4. ฉันเตรียมแผนการ หรือข้อมูล หรือบทสนทนา หรือการทักทายล่วงหน้า เมื่อรู้ว่าจะต้องเจอคนต่างชาติ	1	1	1	1	1	1
5. ฉันมักถามคนที่เคยมีประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง	1	1	1	1	1	1
6. ฉันเรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ	1	1	1	1	-1	0.6
7. ฉันเข้าใจว่า วัฒนธรรมของฉันกับชาติอื่น เช่น ภาษา ศาสนา การปฏิบัติตนนั้นแตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1
8. ฉันชอบให้คนชาติอื่นทำความเข้าใจประเทศของฉัน มากกว่าที่ฉันต้องรู้เกี่ยวกับประเทศอื่น	1	1	1	0	1	0.8
9. ฉันคำนึงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างชาติ ว่าคนทีมาจากประเทศนั้น เขามีการปฏิบัติตนอย่างไร	1	1	1	1	1	1
10. ฉันรู้ว่า ควรวางตัวอย่างไรให้เหมาะสม เมื่ออยู่ต่อหน้าคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	0	1	1	1	0.8
11. ฉันรู้ว่า คนแต่ละชาติมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1
12. ฉันคิดเสมอว่า ฉันต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนจากชาตินั้น	1	1	1	1	1	1
13. ฉันพร้อมเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อพบว่าคนต่างชาติที่ได้เจอ ไม่เป็นไปตามที่คิดไว้	1	1	1	1	1	1
14. ฉันปรับเปลี่ยนความเข้าใจทางวัฒนธรรมใหม่ เมื่อพบว่าฉันเข้าใจผิดเกี่ยวกับคนต่างชาติ	1	1	1	1	1	1
15. ฉันปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น เช่น พูดภาษาเดียวกับเขา แต่งกายตามแบบคนในชาติ หรือวัฒนธรรมนั้น	1	1	1	0	1	0.8

ข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
16. ฉันปรับใจให้ยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติ เมื่อพบว่าวัฒนธรรมนั้นไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของฉัน	1	1	1	1	1	1
17. ฉันทบทวนสิ่งที่พบเจอจากคนต่างชาติ แล้วนำมาปรับใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติคนอื่นๆ	1	1	1	1	1	1
18. ถ้าฉันมีเพื่อนต่างชาติ ฉันจะทบทวนธรรมเนียมการปฏิบัติของเขา แล้วพยายามปรับตัวของฉันให้เข้ากับเขา	1	1	1	1	1	1
19. ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา	1	1	1	1	1	1
20. ฉันสามารถบอกสภาพภูมิอากาศในเดือนต่าง ๆ ของแต่ละทวีปได้	1	1	1	0	1	0.8
21. ฉันสามารถกล่าวคำทักทายของแต่ละประเทศได้หลายประเทศ เช่น สวัสดี หนีท้าว ชั่วสเด	1	1	1	1	1	1
22. ฉันสามารถเล่าเรื่องของประเทศอื่นได้ เช่น ศาสนา อาหาร ประจำชาติ	1	1	1	1	1	1
23. ฉันสามารถบอกถึงการแสดงออกที่เหมาะสม เมื่อต้องติดต่อกับคนต่างชาติ	1	1	1	1	1	1
24. ฉันรู้วิธีการแสดงออกที่เหมาะสมต่อผู้หญิง หรือผู้ชายในประเทศอื่น ๆ เช่น บางประเทศห้ามผู้หญิงและผู้ชายแสดงท่าที่สนิทสนม หรือโดนตัวกัน หากไม่ใช่สามีภรรยา	0	1	1	1	1	0.8
25. ฉันรู้จักสถานที่สำคัญ หรือสถานที่ที่มีชื่อเสียงในหลายประเทศ	1	1	1	1	1	1
26. ฉันสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศของฉันให้คนต่างชาติฟังได้	1	1	1	1	1	1
27. ฉันสามารถบอกเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนของฉันให้เพื่อนต่างชาติเข้าใจ เมื่อเขามาเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่โรงเรียนของฉัน	1	1	1	1	1	1
28. ฉันสามารถบอกวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับคนต่างชาติ เพื่อให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จ	1	0	1	1	1	0.8
29. ถ้าฉันต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ ฉันสามารถอธิบายขั้นตอนในการทำงาน หรือทำกิจกรรมให้คนต่างชาติเข้าใจได้	0	1	1	1	1	0.8

ข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
30. ถ้าฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ ฉันสามารถบอกลักษณะการเรียนการสอนของประเทศนั้นได้	1	1	1	1	1	1
31. ฉันรู้วิธีการเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกับคนต่างชาติ	0	0	1	1	1	0.6
32. ฉันสามารถเปรียบเทียบการเรียนของฉันกับชาติอื่นได้ เช่น การเลือกวิชาเรียน ตารางเรียนในแต่ละเทอม การประเมินผล การเรียน จำนวนภาคการศึกษาในแต่ละปี เป็นต้น	1	1	1	1	1	1
33. ฉันรู้วิธีจัดการกับความขัดแย้ง เมื่อต้องทำงานเป็นทีม หรือทำกิจกรรมกลุ่มกับคนต่างชาติ เช่น ช่วยพูดให้สมาชิกในกลุ่ม คืบคั้น	1	0	1	1	1	0.8
34. ฉันไม่รู้ว่า ฉันควรจะเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติอย่างไร	1	1	1	0	1	0.8
35. ฉันรู้สึกสนุก เมื่อได้ติดต่อ หรือพูดคุย หรือทำความรู้จักกับคนต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากฉัน	1	0	1	1	1	0.8
36. ฉันอยากพบเจอผู้คนจากหลากหลายชาติ	1	1	1	1	1	1
37. ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน	1	1	1	1	1	1
38. ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ	1	1	1	1	1	1
39. ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ	1	0	1	1	1	0.8
40. ฉันรู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดคุยกับคนต่างชาติ	1	1	1	1	1	1
41. ฉันสนใจเรียนรู้ประเทศอื่น ถ้ามีทุนสนับสนุนการศึกษาต่อในประเทศนั้น	1	1	1	0	1	0.8
42. ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น เพราะทำให้ฉันมองโลกได้กว้างขึ้น มีความรู้กว้างขวาง	1	0	1	0	1	0.6
43. ฉันให้ความสนใจประเทศอื่น เพราะน่าจะมีประโยชน์ต่ออนาคตของฉัน	1	0	1	0	1	0.6
44. ฉันหวังว่าการเรียนรู้วิถีชีวิตของประเทศอื่น จะทำให้ฉันกล้าแสดงออกกับคนต่างชาติมากขึ้น	1	1	1	0	1	0.8
45. ฉันทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น โดยหวังว่าจะช่วยพัฒนาตนเองให้มีการวางตัวอย่างเหมาะสมได้	1	0	1	0	1	0.6
46. ฉันรู้สึกอึดอัดใจที่จะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ของประเทศอื่น	1	0	1	0	1	0.6

ข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
47. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอื่นได้	1	0	1	1	1	0.8
48. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนท้องถิ่นในประเทศอื่น	1	0	1	1	1	0.8
49. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	0	1	1	1	0.8
50. ฉันกลัวการเผชิญหน้ากับคนต่างชาติ	1	0	1	0	1	0.6
51. ฉันเชื่อว่า ฉันพร้อมพบเจอและทำความรู้จักกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	0	1	1	1	0.8
52. ฉันกล้าที่จะแสดงศิลปวัฒนธรรมของประเทศฉันให้ผู้คนจากประเทศอื่นรับรู้	1	0	1	1	1	0.8
53. ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะการพูด มีการหยุด หรือเงียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีคนหลากหลายชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	1	1	1	1	1
54. ฉันเปลี่ยนน้ำเสียงที่ใช้ให้เหมาะสมกับคนต่างชาติที่ฉันสนทนาด้วย	1	1	1	1	1	1
55. ฉันใช้คำพูด หรือคำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ	1	1	1	1	1	1
56. ฉันพูดคุยกับคนต่างชาติ โดยใช้ภาษาของเขา	1	1	1	1	1	1
57. ฉันเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนแต่ละชาติ	1	1	1	1	1	1
58. ฉันพยายามใช้สำเนียงให้ใกล้เคียงกับคนต่างชาติ ซึ่งเป็นเจ้าของภาษานั้น	1	1	1	1	1	1
59. ฉันมักปรับเปลี่ยนระยะห่างของการยืน (ใกล้ หรือไกล) ให้เหมาะสม เมื่อมีการพูดคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม	1	1	1	0	1	0.8
60. ฉันมักเปลี่ยนท่าทางประกอบการพูด เมื่อคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม เช่น การใช้มือระหว่างพูด การพยักหน้า	1	1	1	0	1	0.8
61. ฉันแสดงการทักทายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนต่างชาติ เช่น การจับมือ ไหว้ คำนับ พยักหน้า	1	1	1	1	1	1
62. ฉันมักใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ	1	1	1	0	1	0.8

ข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
63. ฉันใช้เครื่องมือแปลภาษามาช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ เช่น เปิดหนังสือพจนานุกรม ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยแปลภาษา ใช้รูปภาพประกอบ ป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ	1	0	1	0	1	0.6
64. ฉันมักใช้สีหน้า เพื่อสื่อสารให้คนต่างชาติเข้าใจ เช่น การยิ้ม	1	1	1	0	1	0.8
65. ฉันใช้วิธีการปฏิเสธคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น ปฏิเสธตรงๆ พุดอ้อมๆ รักษาหน้าใจ	1	1	1	1	1	1
66. ฉันใช้วิธีการขอร้องคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น กล่าวคำขอร้องโดยตรง ใช้เหตุผลเพื่ออธิบายถึงความจำเป็นในการขอร้อง	1	1	1	1	1	1
67. ฉันเปลี่ยนวิธีการขอบคุณคนต่างชาติให้เหมาะสมตามสถานการณ์ เช่น พุดขอบคุณ ให้ของตอบแทน	1	1	1	1	1	1
68. ถ้ามีคนต่างชาติมาขอร้องฉัน แต่ฉันไม่สามารถทำตามที่เขาต้องการได้ ฉันจะให้คนอื่นช่วยโกหกในเรื่องที่ฉันไม่กล้าพูดด้วยตนเอง	1	0	-1	0	1	0.2
69. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการเชิญชวน หรือร้องขอคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป	1	0	1	0	1	0.6
70. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการขอโทษ หรือแสดงความเสียใจต่อคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป	1	0	1	1	1	0.8

หมายเหตุ ข้อที่ขีดเส้นใต้ คือ ข้อที่พิจารณาตัดทิ้ง

ภาคผนวก จ

ตารางวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับ
คะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบของแบบวัด

**ตารางวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับ
คะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบของแบบวัด (CITC)**

ข้อคำถาม	ค่า CITC	พิจารณา
1. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำความเข้าใจประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน	0.5228	คัดเลือกไว้
2. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อใช้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น	0.6621	คัดเลือกไว้
3. ฉันมักเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่น โดยลงเรียนเสริมตามสถาบัน หรือเข้าค่าย หรือศึกษาด้วยตนเอง	0.5512	คัดเลือกไว้
4. ฉันเตรียมแผนการ หรือข้อมูล หรือบทสนทนา หรือการทักทายล่วงหน้า เมื่อรู้ว่าจะต้องเจอคนต่างชาติ	0.5699	คัดเลือกไว้
5. ฉันมักถามคนที่เคยมีประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง	0.6724	คัดเลือกไว้
6. ฉันเรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ	0.4448	คัดเลือกไว้
7. ฉันเข้าใจว่า วัฒนธรรมของฉันกับชาติอื่น เช่น ภาษา ศาสนา การปฏิบัติตนนั้นแตกต่างกัน	0.4724	คัดเลือกไว้
8. ฉันชอบให้คนชาติอื่นทำความเข้าใจประเทศของฉันมากกว่าที่ฉันต้องรู้เกี่ยวกับประเทศอื่น	-0.4318	ตัดทิ้ง
9. ฉันคำนึงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างชาติ ว่าคนที่มาจากประเทศนั้น เขามีการปฏิบัติตนอย่างไร	0.6178	คัดเลือกไว้
10. ฉันรู้ว่า ควรวางตัวอย่างไรให้เหมาะสม เมื่ออยู่ต่อหน้าคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	0.5452	คัดเลือกไว้
11. ฉันรู้ว่า คนแต่ละชาติมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน	0.5801	คัดเลือกไว้
12. ฉันคิดเสมอว่า ฉันต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนจากชาตินั้น	0.4997	คัดเลือกไว้
13. ฉันพร้อมเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อพบว่าคนต่างชาติที่ได้เจอ ไม่เป็นไปตามที่คิดไว้	0.4906	คัดเลือกไว้
14. ฉันปรับเปลี่ยนความเข้าใจทางวัฒนธรรมใหม่ เมื่อพบว่า ฉันเข้าใจผิดเกี่ยวกับคนต่างชาติ	0.6037	คัดเลือกไว้
15. ฉันปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น เช่น พูดภาษาเดียวกับเขา แต่งกายตามแบบคนในชาติ หรือวัฒนธรรมนั้น	0.5921	คัดเลือกไว้
16. ฉันปรับใจให้ยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติ เมื่อพบว่า วัฒนธรรมนั้นไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของฉัน	0.5378	คัดเลือกไว้

ข้อคำถาม	ค่า CITC	พิจารณา
17. ฉันทบทวนสิ่งที่พบเจอจากคนต่างชาติ แล้วนำมาปรับใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติคนอื่นๆ	0.5408	คัดเลือกไว้
18. ถ้าฉันมีเพื่อนต่างชาติ ฉันจะทบทวนธรรมเนียมการปฏิบัติตนของเขา แล้วพยายามปรับตัวของฉันให้เข้ากับเขา	0.4828	คัดเลือกไว้
19. ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา	0.6418	คัดเลือกไว้
20. ฉันสามารถบอกสภาพภูมิอากาศในเดือนต่าง ๆ ของแต่ละทวีปได้	0.5300	คัดเลือกไว้
21. ฉันสามารถกล่าวคำทักทายของแต่ละประเทศได้หลายประเทศ เช่น สวัสดี นี่ห่าว ชั่วสเด	0.5714	คัดเลือกไว้
22. ฉันสามารถเล่าเรื่องของประเทศอื่นได้ เช่น ศาสนา อาหารประจำชาติ	0.6616	คัดเลือกไว้
23. ฉันสามารถบอกถึงการแสดงออกที่เหมาะสม เมื่อต้องติดต่อกับคนต่างชาติ	0.4284	คัดเลือกไว้
24. ฉันรู้วิธีการแสดงออกที่เหมาะสมต่อผู้หญิง หรือผู้ชายในประเทศอื่น ๆ เช่น บางประเทศห้ามผู้หญิงและผู้ชายแสดงท่าที่สนิทสนม หรือโดนตัวกัน หากไม่ใช่สามีภรรยา	0.5073	คัดเลือกไว้
25. ฉันรู้จักสถานที่สำคัญ หรือสถานที่ที่มีชื่อเสียงในหลายประเทศ	0.6627	คัดเลือกไว้
26. ฉันสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศของฉันให้คนต่างชาติฟังได้	0.5105	คัดเลือกไว้
27. ฉันสามารถบอกเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนของฉันให้เพื่อนต่างชาติเข้าใจ เมื่อเขามาเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่โรงเรียนของฉัน	0.7221	คัดเลือกไว้
28. ฉันสามารถบอกวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับคนต่างชาติ เพื่อให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จ	0.6917	คัดเลือกไว้
29. ถ้าฉันต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ ฉันสามารถอธิบายขั้นตอนในการทำงาน หรือทำกิจกรรมให้คนต่างชาติเข้าใจได้	0.6872	คัดเลือกไว้
30. ถ้าฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ ฉันสามารถบอกลักษณะการเรียนการสอนของประเทศนั้นได้	0.6366	คัดเลือกไว้
31. ฉันรู้วิธีการเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกับคนต่างชาติ	0.7180	คัดเลือกไว้
32. ฉันสามารถเปรียบเทียบการเรียนของฉันกับชาติอื่นได้ เช่น การเลือกวิชาเรียน ตารางเรียนในแต่ละเทอม การประเมินผลการเรียน จำนวนภาคการศึกษาในแต่ละปี เป็นต้น	0.6077	คัดเลือกไว้
33. ฉันรู้วิธีจัดการกับความขัดแย้ง เมื่อต้องทำงานเป็นทีม หรือทำกิจกรรมกลุ่มกับคนต่างชาติ เช่น ช่วยพูดให้สมาชิกในกลุ่มคืนดีกัน	0.5937	คัดเลือกไว้

ข้อคำถาม	ค่า CITC	พิจารณา
34. ฉันไม่รู้ว่่า ฉันควรจะเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติอย่างไร	-0.3276	ตัดทิ้ง
35. ฉันรู้สึกสนุก เมื่อได้ติดต่อกับ หรือพูดคุย หรือทำความรู้จักกับคนต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากฉัน	0.5471	คัดเลือกไว้
36. ฉันอยากพบเจอผู้คนจากหลากหลายชาติ	0.4719	คัดเลือกไว้
37. ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน	0.5614	คัดเลือกไว้
38. ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ	0.6879	คัดเลือกไว้
39. ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ	0.6295	คัดเลือกไว้
40. ฉันรู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดคุยกับคนต่างชาติ	0.0108	ตัดทิ้ง
41. ฉันสนใจเรียนรู้ประเทศอื่น ถ้ามีทุนสนับสนุนการศึกษาต่อในประเทศนั้น	0.6809	คัดเลือกไว้
42. ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น เพราะทำให้ฉันมองโลกได้กว้างขึ้น มีความรู้กว้างขวาง	0.6342	คัดเลือกไว้
43. ฉันให้ความสนใจประเทศอื่น เพราะน่าจะมีประโยชน์ต่ออนาคตของฉัน	0.4870	คัดเลือกไว้
44. ฉันหวังว่าการเรียนรู้วิถีชีวิตของประเทศอื่น จะทำให้ฉันกล้าแสดงออกกับคนต่างชาติมากขึ้น	0.7042	คัดเลือกไว้
45. ฉันทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น โดยหวังว่าจะช่วยพัฒนาตนเองให้มีการวางตัวอย่างเหมาะสมได้	0.6934	คัดเลือกไว้
46. ฉันรู้สึกอึดอัดใจที่จะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ของประเทศอื่น	0.1115	ตัดทิ้ง
47. ฉันมั่นใจว่่า ฉันสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอื่นได้	0.7148	คัดเลือกไว้
48. ฉันมั่นใจว่่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนที่ถิ่นในประเทศอื่น	0.5804	คัดเลือกไว้
49. ฉันมั่นใจว่่า ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	0.5608	คัดเลือกไว้
50. ฉันกลัวการเผชิญหน้ากับคนต่างชาติ	0.0610	ตัดทิ้ง
51. ฉันเชื่อว่า ฉันพร้อมพบเจอและทำความรู้จักกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	0.4446	คัดเลือกไว้
52. ฉันกล้าที่จะแสดงศิลปวัฒนธรรมของประเทศฉันให้ผู้คนจากประเทศอื่นรับรู้	0.6313	คัดเลือกไว้
53. ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะการพูด มีการหยุด หรือเงียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีคนหลากหลายชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	0.6579	คัดเลือกไว้
54. ฉันเปลี่ยนน้ำเสียงที่ใช้ให้เหมาะสมกับคนต่างชาติที่ฉันสนทนาด้วย	0.6319	คัดเลือกไว้
55. ฉันใช้คำพูด หรือคำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ	0.6629	คัดเลือกไว้
56. ฉันพูดคุยกับคนต่างชาติ โดยใช้ภาษาของเขา	0.4964	คัดเลือกไว้
57. ฉันเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนแต่ละชาติ	0.5777	คัดเลือกไว้
58. ฉันพยายามใช้สำเนียงให้ใกล้เคียงกับคนต่างชาติ ซึ่งเป็นเจ้าของภาษานั้น	0.6108	คัดเลือกไว้

ข้อคำถาม	ค่า CITC	พิจารณา
59. ฉันมักปรับเปลี่ยนระยะห่างของการยืน (ใกล้ หรือไกล) ให้เหมาะสม เมื่อมีการพูดคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม	0.6762	คัดเลือกไว้
60. ฉันมักเปลี่ยนท่าทางประกอบการพูด เมื่อคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม เช่น การใช้มือระหว่างพูด การพยักหน้า	0.6843	คัดเลือกไว้
61. ฉันแสดงการทักทายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนต่างชาติ เช่น การจับมือไหว้ คำนับ พยักหน้า	0.6240	คัดเลือกไว้
62. ฉันมักใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ	0.7121	คัดเลือกไว้
63. ฉันใช้เครื่องมือแปลภาษามาช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ เช่น เปิดหนังสือพจนานุกรม ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยแปลภาษา ใช้รูปภาพประกอบ ป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ	0.5881	คัดเลือกไว้
64. ฉันมักใช้สีหน้า เพื่อสื่อสารให้คนต่างชาติเข้าใจ เช่น การยิ้ม	0.6275	คัดเลือกไว้
65. ฉันใช้วิธีการปฏิบัติของคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น ปฏิเสธตรงๆ พูดอ้อมๆ รักษาน้ำใจ	0.6588	คัดเลือกไว้
66. ฉันใช้วิธีการขอร้องคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น กล่าวคำขอร้องโดยตรง ใช้เหตุผลเพื่ออธิบายถึงความจำเป็นในการขอร้อง	0.5738	คัดเลือกไว้
67. ฉันเปลี่ยนวิธีการขอบคุณคนต่างชาติให้เหมาะสมตามสถานการณ์ เช่น พูดขอบคุณ ให้ของตอบแทน	0.5110	คัดเลือกไว้
68. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการเชิญชวน หรือร้องขอคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป	0.3787	คัดเลือกไว้
69. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการขอโทษ หรือแสดงความเสียใจต่อคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป	0.5838	คัดเลือกไว้

หมายเหตุ ข้อที่ขีดเส้นใต้ คือ ข้อที่พิจารณาตัดทิ้ง, ความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.9626

ภาคผนวก ช
ตารางเปรียบเทียบการแปลภาษาไทยเป็นภาษากัมพูชา

ตารางเปรียบเทียบการแปลภาษาไทยเป็นภาษากัมพูชา

ข้อความภาษาไทย	ข้อความภาษากัมพูชา
1. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำความเข้าใจประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน	ខ្ញុំជាអ្មីយវរកទិន្នន័យទាក់ទងប្រទេសជិតខាងដើម្បីឱ្យយល់អំពីប្រទេសផ្សេងៗនៅក្នុងតំបន់ជាមួយគ្នា ។
2. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อให้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น	ខ្ញុំជាអ្មីយវរកទិន្នន័យទាក់ទងប្រទេសដើម្បីនិយាយជាមួយមនុស្សដែលមកពីប្រទេសនោះ។
3. ฉันมักเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่น โดยลงเรียนเสริมตามสถาบัน หรือเข้าค่าย หรือศึกษาด้วยตนเอง	ខ្ញុំរៀនសូត្រវប្បធម៌របស់ប្រទេសផ្សេងៗដោយចុះឈ្មោះចូលរៀនតាមស្ថាប័ន ឬចូលរួមបោះជុំវិញសិក្សាដោយខ្លួនឯង។
4. ฉันเตรียมแผนการ หรือข้อมูล หรือบทสนทนา หรือการทักทายล่วงหน้า เมื่อรู้ว่าจะต้องเจอคนต่างชาติ	ខ្ញុំត្រៀមគម្រោងឬទិន្នន័យឬបែបសន្ទនាឬការទទួលភ្នាក់ងារទាក់ទងជាមុន នៅពេលដឹងថានឹងជួបជាមួយប្រទេស។
5. ฉันมักถามคนที่เคยมีประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง	ខ្ញុំជាអ្មីយវរសាកសួរអ្នកដែលមានបទពិសោធន៍នៅប្រទេសដើម្បីដឹងវប្បធម៌ដែលខុសគ្នា។
6. ฉันเรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ	ខ្ញុំរៀនភាសាផ្សេងៗបន្ថែមដើម្បីទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេស
7. ฉันเข้าใจว่า วัฒนธรรมของฉันกับชาติอื่น เช่น ภาษา ศาสนา การปฏิบัติตนนั้นแตกต่างกัน	ខ្ញុំយល់ថាវប្បធម៌របស់ខ្ញុំជាមួយប្រទេសដូចជា ភាសា ការសន្តតា ឥរិយាបថ ខុសគ្នា ។
8. ฉันคำนึงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างชาติ ว่าคนที่มาจากประเทศนั้น เขามีการปฏิบัติตนอย่างไร	ខ្ញុំគិតដល់វប្បធម៌ ប្រពៃណី របស់ប្រទេសជាមួយអ្នកដែលមកពីប្រទេសនោះ តើមានការប្រតិបត្តិខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេច?
9. ฉันรู้ว่า ควรวางตัวอย่างไรให้เหมาะสม เมื่ออยู่ต่อหน้าคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	ខ្ញុំដឹងថាគួរធ្វើខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេចឱ្យសមស្របនៅពេលនៅចំពោះមុខប្រទេស ឬអ្នកមានវប្បធម៌ខុសគ្នា។
10. ฉันรู้ว่า คนแต่ละชาติมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน	ខ្ញុំដឹងថា មនុស្សជានិមួយៗមានលក្ខណៈនិមួយៗខុសគ្នា។
11. ฉันคิดเสมอว่า ฉันต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนจากชาตินั้น	ខ្ញុំគិតជានិច្ចថា ខ្ញុំត្រូវដើរតួឱ្យសមស្របតាមវប្បធម៌ចំពោះមុខប្រទេស ។
12. ฉันพร้อมเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อพบว่าคนต่างชาติที่ ได้เจอ ไม่เป็นไปตามที่คิดไว้	ខ្ញុំត្រៀមជាស្រេចដើម្បីផ្លាស់ប្តូរគំនិតថ្មីនៅពេលដឹងថាប្រទេសដែលបានជួប មិនបានទៅតាមអ្វីដែលបានគិតទុក។
13. ฉันปรับเปลี่ยนความเข้าใจทางวัฒนธรรมใหม่ เมื่อพบว่า ฉันเข้าใจผิดเกี่ยวกับคนต่างชาติ	ខ្ញុំត្រៀមជាស្រេចដើម្បីផ្លាស់ប្តូរការយល់ឃើញផ្នែកវប្បធម៌ថ្មីនៅពេលដឹងថា ខ្ញុំយល់ខុសតាមដែលបានគិតទុក។
14. ฉันปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น เช่น พูดภาษาเดียวกับเขา แต่งกายตามแบบคนในชาติ หรือวัฒนธรรมนั้น	ខ្ញុំសម្របខ្លួនឱ្យត្រូវជាមួយវប្បធម៌ផ្សេង នៅពេលស្ថិតនៅក្នុងវប្បធម៌នោះដូចជា ការនិយាយភាសាដូចគេ តែងខ្លួនតាមគំរូមនុស្សនៅក្នុងជាតិវប្បធម៌នោះ។
15. ฉันปรับใจให้ยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติ เมื่อพบว่า วัฒนธรรมนั้นไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของฉัน	ខ្ញុំទទួលស្គាល់វប្បធម៌ប្រទេសនៅពេលដឹងថា វប្បធម៌នោះមិនដូចវប្បធម៌របស់ខ្ញុំ។
16. ฉันทบทวนสิ่งที่พบเจอจากคนต่างชาติ แล้วนำมาปรับใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติคนอื่นๆ	ខ្ញុំរំលឹករឿងដែលជួបប្រទះពីប្រទេសហើយនាំយកមកកែលម្អប្រើប្រាស់នៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសផ្សេងៗ។

ข้อความภาษาไทย	ข้อความภาษากัมพูชา
17. ถ้าฉันมีเพื่อนต่างชาติ ฉันจะทบทวนธรรมเนียมการปฏิบัติตนของเขา แล้วพยายามปรับตัวของฉันให้เข้ากับเขา	ប្រសិនបើខ្ញុំមានមិត្តបរទេស ខ្ញុំនឹងរំលឹកប្រព្រឹត្តិធម៌នៃការប្រព្រឹត្តិខ្លួនហើយ ព្យាយាមសម្របខ្លួនឱ្យដូចជនបរទេសនោះ។
18. ฉันสามารถพูดสื่อสารได้หลายภาษา	ខ្ញុំអាចទំនាក់ទំនងបានច្រើនភាសា។
19. ฉันสามารถบอกสภาพภูมิอากาศในเดือนต่าง ๆ ของแต่ละทวีปได้	ខ្ញុំអាចប្រាប់ពីអាកាសធាតុតាមខែផ្សេងៗនៃទ្វីបនីមួយៗបាន។
20. ฉันสามารถกล่าวคำทักทายของแต่ละประเทศได้หลายประเทศ เช่น สวัสดี หนีห่าว ซัวสเด	ខ្ញុំអាចពោលពាក្យបដិសណ្ឋកិច្ចបានច្រើនភាសាដូចជា ស:វាសឌី និហាវ ស្វាស្តី។
21. ฉันสามารถเล่าเรื่องของประเทศอื่นได้ เช่น ศาสนา อาหารประจำชาติ	ខ្ញុំអាចនិទានរឿងប្រទេសផ្សេងៗបានដូចជា សាសនា អាហារប្រចាំជាតិ។
22. ฉันสามารถบอกถึงการแสดงออกที่เหมาะสม เมื่อต้องติดต่อกับคนต่างชาติ	ខ្ញុំអាចបង្ហាញពីការសំដែងយ៉ាងសមស្របនៅពេលទាក់ទងជាមួយបរទេស។
23. ฉันรู้วิธีการแสดงออกที่เหมาะสมต่อผู้หญิง หรือผู้ชาย ในประเทศอื่น ๆ เช่น บางประเทศห้ามผู้หญิงและผู้ชายแสดงท่าที่สนิทสนม หรือโดนตัวกัน หากไม่ใช่สามีภรรยา	ខ្ញុំដឹងពីការសំដែងចេញយ៉ាងសមស្របចំពោះស្រ្តីប្រុសនៃប្រទេសផ្សេងៗ ដូចជា ប្រទេសមួយចំនួនហាមមនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រីនៅក្នុងការសំដែង ភាពជិតស្និទ្ធប្រុសប្រុសនិងមនុស្សស្រីចំពោះស្រ្តីប្រុស។
24. ฉันรู้จักสถานที่ที่สำคัญ หรือสถานที่ที่มีชื่อเสียงในหลายประเทศ	ខ្ញុំស្គាល់កន្លែងសំខាន់ៗកន្លែងដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ប្រទេសជាច្រើន។
25. ฉันสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศของฉันให้คนต่างชาติฟังได้	ខ្ញុំអាចនិទានរឿងរ៉ាវទាក់ទងប្រទេសរបស់ខ្ញុំឱ្យជនបរទេស ស្តាប់បាន។
26. ฉันสามารถบอกเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนของฉันให้เพื่อนต่างชาติเข้าใจ เมื่อเขามาเป็นนักเรียน แลกเปลี่ยนที่โรงเรียนของฉัน	ខ្ញុំអាចនិទានរឿងផ្សេងៗទាក់ទងសាលារៀនរបស់ខ្ញុំឱ្យមិត្តភក្តិបរទេសយល់នៅ ពេលគេមកជាសិស្សផ្តោះប្តូរនៅសាលារៀនរបស់ខ្ញុំ ។
27. ฉันสามารถบอกวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับคนต่างชาติ เพื่อให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จ	ខ្ញុំអាចនិយាយអំពីវិធីសាស្ត្រធ្វើការងាររួមគ្នាជាមួយបរទេសដើម្បីឱ្យធ្វើ សកម្មភាពផ្សេងៗបានសម្រេច ។
28. ถ้าฉันต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ ฉันสามารถอธิบายขั้นตอนในการทำงาน หรือทำกิจกรรมให้คนต่างชาติเข้าใจได้	ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើសកម្មភាពជាមួយបរទេសខ្ញុំអាចអធិប្បាយលំដាប់លំដោយនៃ ការធ្វើការងារសកម្មភាពឱ្យបរទេសយល់បាន។
29. ถ้าฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ ฉันสามารถบอกลักษณะการเรียนการสอนของประเทศนั้นได้	ប្រសិនបើខ្ញុំជាសិស្សផ្តោះប្តូរនៅប្រទេសណាមួយ ខ្ញុំអាចប្រាប់លក្ខណៈការ សិក្សាការបង្រៀនរបស់ប្រទេសនោះបាន។
30. ฉันรู้วิธีการเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกับคนต่างชาติ	ខ្ញុំដឹងពីវិធីសាស្ត្រសិក្សាយ៉ាងសម្បូររបស់ខ្ញុំឱ្យទទួលបានលទ្ធផលសម្រេចនៅ ក្នុងការសិក្សាជាមួយជនបរទេស។

ข้อความภาษาไทย	ข้อความภาษากัมพูชา
31. ฉันสามารถเปรียบเทียบการเรียนของฉันกับชาติอื่นได้ เช่น การเลือกวิชาเรียน ตารางเรียนในแต่ละเทอม การประเมินผลการเรียน จำนวนภาคการศึกษาในแต่ละปี เป็นต้น	ខ្ញុំអាចប្រៀបធៀបការសិក្សារបស់ខ្ញុំជាមួយជាតិផ្សេងៗបាន ដូចជាការជ្រើសរើសមុខវិជ្ជា កាលវិភាគសិក្សាតាមឆមាសនិមួយៗ ការវាយតម្លៃលទ្ធផលការសិក្សា ចំនួនឆមាសរៀនសូត្រនិមួយៗជាដើម ។
32. ฉันรู้จักจัดการกับความขัดแย้ง เมื่อต้องทำงานเป็นทีม หรือทำกิจกรรมกลุ่มกับคนต่างชาติ เช่น ช่วยพูดให้สมาชิกในกลุ่มคืนดีกัน	ខ្ញុំដឹងពីវិធីសាស្ត្រការគ្រប់គ្រងជំនឿនៅពេលត្រូវធ្វើការងារជាក្រុមឬធ្វើសកម្មភាពជាមួយជនបរទេសដូចជាការសម្រុះសម្រួលឱ្យសមាជិកនៅក្នុងក្រុមល្អនឹងគ្នាឡើងវិញ។
33. ฉันรู้สึกสนุก เมื่อได้ติดต่อ หรือพูดคุย หรือทำความรู้จักกับคนต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากฉัน	ខ្ញុំយល់ថាសប្បាយនៅពេលបានទាក់ទងប្រទេសផ្សេងៗដោយស្រាល់ជនបរទេសដែលមានវប្បធម៌ខុសគ្នាពីខ្ញុំ។
34. ฉันอยากพบเจอผู้คนจากหลากหลายชาติ	ខ្ញុំចង់ជួបជាមួយបរទេសច្រើនជាតិសាសន៍។
35. ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน	ខ្ញុំចូលចិត្តសិក្សាវប្បធម៌ថ្មីដែលខុសពីវប្បធម៌របស់ខ្ញុំ។
36. ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ	ខ្ញុំមានការស្វែងរកនៅក្នុងការរៀនភាសាផ្សេងៗ ។ ។
37. ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ	ប្រសិនបើជ្រើសបានខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកសិស្សផ្តោះប្តូរនៅបរទេស។
38. ฉันสนใจเรียนรู้ประเทศอื่น ถ้ามีทุนสนับสนุนการศึกษา ต่อในประเทศนั้น	ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍រៀនសូត្រប្រទេសផ្សេងៗប្រសិនបើមានអាហារូបករណ៍សិក្សាបន្តនៅក្នុងប្រទេសនោះ។
39. ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น เพราะทำให้ฉันมองโลกได้กว้างขึ้น มีความรู้กว้างขวาง	ខ្ញុំចង់សិក្សាវប្បធម៌ផ្សេងៗព្រោះធ្វើឱ្យខ្ញុំបានមើលពិភពលោកទូលាយឡើង មានចំនេះដឹងទូលាយឡើង។
40. ฉันให้ความสนใจประเทศอื่น เพราะน่าจะมีประโยชน์ต่ออนาคตของฉัน	ខ្ញុំផ្តល់ចំណាប់អារម្មណ៍ប្រទេសផ្សេងៗព្រោះវាអាចជាប្រយោជន៍ដល់អនាគតរបស់ខ្ញុំ។
41. ฉันหวังว่าการเรียนรู้วิถีชีวิตของประเทศอื่น จะทำให้ฉันกล้าแสดงออกกับคนต่างชาติมากขึ้น	ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការសិក្សាមធ្យមបាយជីវិតរបស់ប្រទេសផ្សេងៗនឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាហាននៅក្នុងការសំដែងចេញជាមួយបរទេសកាន់តែខ្លាំងឡើង។
42. ฉันทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น โดยหวังว่าจะช่วยพัฒนาตนเองให้มีการวางตัวอย่างเหมาะสมได้	ខ្ញុំស្វែងយល់វប្បធម៌ផ្សេងៗដោយសង្ឃឹមថានឹងជួយអភិវឌ្ឍខ្លួនឯងដើម្បីឱ្យសម្របខ្លួនយ៉ាងសមស្រប។
43. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอื่นได้	ខ្ញុំជឿជាក់ថាខ្ញុំអាចដើរជីវិតនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗបាន។
44. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนท้องถิ่นในประเทศอื่น	ខ្ញុំជឿជាក់ថា ខ្ញុំអាចទំនាក់ទំនងជាមួយជនបរទេសបាន។
45. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	ខ្ញុំជឿជាក់ថា ខ្ញុំអាចធ្វើសកម្មភាពជាមួយជនបរទេសបានឬវប្បធម៌ខុសគ្នាបាន។
46. ฉันเชื่อว่า ฉันพร้อมพบเจอและทำความรู้จักกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	ខ្ញុំជឿជាក់ថាខ្ញុំព្រមជាស្រេចនឹងធ្វើការស្គាល់បរទេសឬវប្បធម៌ផ្សេងៗ។
47. ฉันกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของประเทศฉันให้ผู้คนจากประเทศอื่นรับรู้	ខ្ញុំក្លាហាននៅក្នុងការសំដែងសិរិយៈវប្បធម៌របស់ប្រទេសខ្ញុំឱ្យបរទេសបានដឹង។

ข้อความภาษาไทย	ข้อความภาษากัมพูชา
48. ฉันเปลี่ยนการใช้จิ้งหะการพูด มีการหยุด หรือเงียบให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีคนหลากหลายชาติ หรือ ต่างวัฒนธรรม	ខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ច្បាប់និយាយ មានការឈប់ឬស្ងៀមសមស្រប ជាមួយស្ថានភាពដែលមានមនុស្សច្រើនជាតិសាសន៍ឬវប្បធម៌ផ្សេងៗ។
49. ฉันเปลี่ยนน้ำเสียงที่ใช้ให้เหมาะสมกับคนต่างชาติที่ฉัน สนทนาด้วย	ខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរសម្លេងដែលប្រើប្រាស់សមស្របតាមជាតិដែលសន្តតាមួយ។
50. ฉันใช้คำพูด หรือคำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการ ติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ	ខ្ញុំប្រើប្រាស់ពាក្យនិយាយឬសំនួរដែលយល់ងាយនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជា មួយបរទេស។
51. ฉันพูดคุยกับคนต่างชาติ โดยใช้ภาษาของเขา	ខ្ញុំនិយាយជាមួយបរទេសដោយប្រើប្រាស់ភាសារបស់ពួកគេ។
52. ฉันเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคน แต่ละชาติ	ខ្ញុំប្រើវិធីសម្រាប់ប្រើប្រាស់ពាក្យនិយាយសមស្របជាមួយលក្ខណៈនិស្ស័យរបស់ ជនបរទេស។
53. ฉันพยายามใช้สำเนียงให้ใกล้เคียงกับคนต่างชาติ ซึ่ง เป็นเจ้าของภาษานั้น	ខ្ញុំព្យាយាមប្រើប្រាស់សំនៀងដែលស្រដៀងជាមួយជនបរទេសដែលជាម្ចាស់ ភាសានោះ។
54. ฉันมักปรับเปลี่ยนระยะเวลาห่างของการยืน (ใกล้ หรือไกล) ให้เหมาะสม เมื่อมีการพูดคุยกับคนต่างชาติ ต่าง วัฒนธรรม	ខ្ញុំតែងតែផ្លាស់ប្តូរระยะ: ចំងាយរវាងការឈរ (ជិតឬឆ្ងាយ) សមស្របនៅ ពេលនិយាយជាមួយបរទេសឬវប្បធម៌ផ្សេងៗ។
55. ฉันมักเปลี่ยนท่าทางประกอบการพูด เมื่อคุยกับคน ต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม เช่น การใช้มือระหว่างพูด การพยักหน้า	ខ្ញុំតែងតែផ្លាស់ប្តូរការយកចិត្តទុកដាក់និយាយ នៅពេលនិយាយជាមួយបរទេស វប្បធម៌ខុសគ្នាដូចជាការប្រើប្រាស់ដៃរវាងការនិយាយ ការងក់ក្បាល។
56. ฉันแสดงการทักทายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคน ต่างชาติ เช่น การจับมือ ไหว้ คำนับ พยักหน้า	ខ្ញុំបង្ហាញការស្វាគមន៍សមស្របជាមួយវប្បធម៌របស់បរទេសដូចជា ការ ចាប់ដៃ ការសំពះ ការងក់ ងក់ក្បាល។
57. ฉันมักใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ	ខ្ញុំតែងតែប្រើប្រាស់ការយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយជនបរទេស។
58. ฉันใช้เครื่องมือแปลภาษามาช่วยในการสื่อสารกับคน ต่างชาติ เช่น เปิดหนังสือพจนานุกรม ใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยแปลภาษา ใช้รูปภาพประกอบ ป้าย สัญลักษณ์ต่างๆ	ខ្ញុំប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនប្រែភាសាជួយនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយជនបរទេស ដូចជា ការបើកវេទនាស្រុក ប្រើប្រាស់កម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ប្រើប្រាស់រូបភាពប្រកប និមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ ។
59. ฉันมักใช้สีหน้า เพื่อสื่อสารให้คนต่างชาติเข้าใจ เช่น การยิ้ม	ខ្ញុំតែងតែប្រើប្រាស់ពណ៌ទឹកមុខដើម្បីទំនាក់ទំនងឱ្យជនបរទេសយល់ដូចជា ការញញឹម ។
60. ฉันใช้วิธีการปฏิเสธคนต่างชาติให้เหมาะสมกับ ลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น ปฏิเสธตรงๆ พูด อ้อมๆ รักษาหน้าใจ	ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្របដិសេធជនបរទេសសមស្របជាមួយលក្ខណៈ និស្ស័យមនុស្សជាតិនោះដូចជាបដិសេធត្រងៗ និយាយនឹងជៀបរក្សាទឹក ចិត្ត។
61. ฉันใช้วิธีการขอเรื่องคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะ นิสัยของคนชาตินั้น เช่น กล่าวคำขอเรื่องโดยตรง ใช้ เหตุผลเพื่ออธิบายถึงความจำเป็นในการขอเรื่อง	ខ្ញុំប្រើប្រាស់សំណើដល់ជនបរទេសសមស្របជាមួយលក្ខណៈនិស្ស័យ របស់មនុស្សជាតិនោះដូចជាពោលពាក្យស្នើសុំគ្រងៗប្រើប្រាស់ហេតុផលដើម្បី អធិប្បាយអំពីតម្រូវការនៃការស្នើសុំ។

ข้อความภาษาไทย	ข้อความภาษากัมพูชา
62. ฉันเปลี่ยนวิธีการขอบคุณคนต่างชาติให้เหมาะสมตาม สถานการณ์ เช่น พุดขอบคุณ ให้ของตอบแทน	ខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរវិធីសាស្ត្រការអរគុណជនបរទេសឱ្យសម្របតាមស្ថានភាពដូចជា ការនិយាយអរគុណ ផ្តល់វត្ថុតបស្នង។
63. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการเชิญชวน หรือร้องขอ คนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่น ต่อไป	ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រច្រើននៅក្នុងការប្តូរឬស្នើរធនបរទេសប្រសិនបើវិធី សាស្ត្រដំបូងមិនសម្រេចខ្ញុំនឹងស្វែងរកវិធីសាស្ត្រផ្សេងជាបន្ត ។
64. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการขอโทษ หรือแสดง ความเสียใจต่อคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉัน จะหาวิธีการอื่นต่อไป	ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រច្រើននៅក្នុងការសុំទោសឬសម្តែងការសោកស្តាយ ចំពោះជនបរទេសប្រសិនបើវិធីសាស្ត្រដំបូងមិនសម្រេច ខ្ញុំនឹងស្វែងរកវិធី សាស្ត្រផ្សេងបន្ត។

ภาคผนวก ซ

ตัวอย่างเครื่องมือแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรม

ตัวอย่างแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษาไทย

YEAR 2013

VOLUME 1 ISSUE _____

Questionnaire Magazine

POPULAR PLACES

BY OBLUANG

SAVE

GLOBAL

BY LOVE YOU

TRAVEL WORDS

BY DEWY

HOW ABOUT YOU?

BY NAILAJIT

ALL EXCHANGES

BY ME

Are you ready ? ... Let's go (o ^ ^ o) <3

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education, Chulalongkorn University

FOR STUDENT 2013

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 7 หน้า แบ่งเป็น 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน 2) แบบประเมินรายข้อคำถาม
2. แบบวัดฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามนักเรียน โดยมีข้อมูลพื้นฐานให้นักเรียนกรอก และมีข้อคำถามให้นักเรียนอ่าน แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้ ความคิด หรือการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด
3. ทุกคำตอบของนักเรียนจะใช้เป็นข้อมูล เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น และคำตอบของนักเรียนจะไม่ส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียน หรือผลคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด
4. ขอให้นักเรียนกรอกข้อมูลตามความเป็นจริงให้ครบถ้วนทุกหน้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง)

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. เกรดเฉลี่ย.....
4. ระดับชั้น 1) ม.1 2) ม.2 3) ม.3
 4) ม.4 5) ม.5 6) ม.6
5. ศาสนา 1) พุทธ 2) คริสต์ 3) อิสลาม
 4) ฮินดู 5) อื่นๆ
6. เคยเดินทางไปต่างประเทศ 1) เคย 2) ไม่เคย
7. เคยเรียน หรือทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ 1) เคย 2) ไม่เคย

ตอนที่ 2 แบบประเมินรายการข้อคำถาม (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับนักเรียน)

ข้อคำถาม	ระดับที่ตรงกับนักเรียน				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำความเข้าใจประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน	1	2	3	4	5
2. ฉันมักหาข้อมูลเกี่ยวกับต่างประเทศ เพื่อใช้พูดคุยกับคนที่มาจากประเทศนั้น	1	2	3	4	5
3. ฉันมักเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่น โดยลงเรียนเสริมตามสถาบัน หรือเข้าค่าย หรือศึกษาด้วยตนเอง	1	2	3	4	5
4. ฉันเตรียมแผนการ หรือข้อมูล หรือบทสนทนา หรือการทักทายล่วงหน้า เมื่อรู้ว่าจะต้องเจอคนต่างชาติ	1	2	3	4	5
5. ฉันมักถามคนที่เคยมีประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง	1	2	3	4	5
6. ฉันเรียนภาษาอื่นเพิ่มเติม เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติ	1	2	3	4	5
7. ฉันเข้าใจว่า วัฒนธรรมของฉันกับชาติอื่น เช่น ภาษา ศาสนา การปฏิบัติตนนั้นแตกต่างกัน	1	2	3	4	5
8. ฉันคำนึงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างชาติ ว่าคนที่มาจากประเทศนั้น เขามีการปฏิบัติตนอย่างไร	1	2	3	4	5
9. ฉันรู้ว่า ควรวางตัวอย่างไรให้เหมาะสม เมื่ออยู่ต่อหน้าคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	2	3	4	5
10. ฉันรู้ว่า คนแต่ละชาติมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน	1	2	3	4	5
11. ฉันคิดเสมอว่า ฉันต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนจากชาตินั้น	1	2	3	4	5
12. ฉันพร้อมเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อพบว่าคนต่างชาติที่ได้เจอ ไม่เป็นไปตามที่คิดไว้	1	2	3	4	5
13. ฉันปรับเปลี่ยนความเข้าใจทางวัฒนธรรมใหม่ เมื่อพบว่า ฉันเข้าใจผิดเกี่ยวกับคนต่างชาติ	1	2	3	4	5
14. ฉันปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้น เช่น พูดภาษาเดียวกับเขา แต่งกายตามแบบคนในชาติ หรือวัฒนธรรมนั้น	1	2	3	4	5
15. ฉันปรับใจให้ยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติ เมื่อพบว่า วัฒนธรรมนั้นไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของฉัน	1	2	3	4	5
16. ฉันทบทวนสิ่งที่พบเจอจากคนต่างชาติ แล้วนำมาปรับใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติคนอื่น ๆ	1	2	3	4	5
17. ถ้าฉันมีเพื่อนต่างชาติ ฉันจะทบทวนธรรมเนียมการปฏิบัติตนของเขา แล้วพยายามปรับตัวของฉันให้เข้ากับเขา	1	2	3	4	5
18. ฉันสามารถพูดคุยสื่อสารได้หลายภาษา	1	2	3	4	5
19. ฉันสามารถบอกสภาพภูมิอากาศในเดือนต่าง ๆ ของแต่ละทวีปได้	1	2	3	4	5
20. ฉันสามารถกล่าวคำทักทายของแต่ละประเทศได้หลายประเทศ เช่น สวัสดี นินี่ฮ่าว ชิวสเด	1	2	3	4	5
21. ฉันสามารถเล่าเรื่องของประเทศอื่นได้ เช่น ศาสนา อาหารประจำชาติ	1	2	3	4	5
22. ฉันสามารถบอกถึงการแสดงออกที่เหมาะสม เมื่อต้องติดต่อกับคนต่างชาติ	1	2	3	4	5
23. ฉันรู้วิธีการแสดงออกที่เหมาะสมต่อผู้หญิง หรือผู้ชายในประเทศอื่น ๆ เช่น บางประเทศห้ามผู้หญิงและผู้ชายแสดงท่าที่สนิทสนม หรือโดนตัวกัน หากไม่ใช่สามีภรรยา	1	2	3	4	5
24. ฉันรู้จักสถานที่สำคัญ หรือสถานที่ที่มีชื่อเสียงในหลายประเทศ	1	2	3	4	5

ข้อคำถาม	ระดับที่ตรงกับนักเรียน				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
25. ฉันสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศของฉันให้คนต่างชาติฟังได้	1	2	3	4	5
26. ฉันสามารถบอกเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนของฉันให้เพื่อนต่างชาติเข้าใจ เมื่อเขามาเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่โรงเรียนของฉัน	1	2	3	4	5
27. ฉันสามารถบอกวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับคนต่างชาติ เพื่อให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จ	1	2	3	4	5
28. ถ้าฉันต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ ฉันสามารถอธิบายขั้นตอนในการทำงาน หรือทำกิจกรรมให้คนต่างชาติเข้าใจได้	1	2	3	4	5
29. ถ้าฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ ฉันสามารถบอกลักษณะการเรียนการสอนของประเทศนั้นได้	1	2	3	4	5
30. ฉันรู้วิธีการเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกับคนต่างชาติ	1	2	3	4	5
31. ฉันสามารถเปรียบเทียบการเรียนของฉันกับชาติอื่นได้ เช่น การเลือกวิชาเรียน ตารางเรียนในแต่ละเทอม การประเมินผลการเรียน จำนวนภาคการศึกษาในแต่ละปี เป็นต้น	1	2	3	4	5
32. ฉันรู้จักจัดการกับความขัดแย้ง เมื่อต้องทำงานเป็นทีม หรือทำกิจกรรมกลุ่มกับคนต่างชาติ เช่น ช่วยพูดให้สมาชิกในกลุ่มคืนดีกัน	1	2	3	4	5
33. ฉันรู้สึกสนุก เมื่อได้ติดต่อ หรือพูดคุย หรือทำความรู้จักกับคนต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากฉัน	1	2	3	4	5
34. ฉันอยากพบเจอผู้คนจากหลากหลายชาติ	1	2	3	4	5
35. ฉันชอบเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ที่ต่างจากวัฒนธรรมของฉัน	1	2	3	4	5
36. ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ	1	2	3	4	5
37. ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ	1	2	3	4	5
38. ฉันสนใจเรียนรู้ประเทศอื่น ถ้ามีทุนสนับสนุนการศึกษาต่อในประเทศนั้น	1	2	3	4	5
39. ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น เพราะทำให้ฉันมองโลกได้กว้างขึ้น มีความรู้กว้างขวาง	1	2	3	4	5
40. ฉันให้ความสนใจประเทศอื่น เพราะน่าจะมีความน่าสนใจต่ออนาคตของฉัน	1	2	3	4	5
41. ฉันหวังว่าการเรียนรู้วิถีชีวิตของประเทศอื่น จะทำให้ฉันกล้าแสดงออกกับคนต่างชาติมากขึ้น	1	2	3	4	5
42. ฉันทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น โดยหวังว่าจะช่วยพัฒนาตนเองให้มีการวางตัวอย่างเหมาะสมได้	1	2	3	4	5
43. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอื่นได้	1	2	3	4	5
44. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถสื่อสารกับคนท้องถิ่นในประเทศอื่น	1	2	3	4	5
45. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	2	3	4	5
46. ฉันเชื่อว่า ฉันพร้อมพบเจอและทำความรู้จักกับคนต่างชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	2	3	4	5
47. ฉันกล้าที่จะแสดงศิลปวัฒนธรรมของประเทศฉันให้ผู้คนจากประเทศอื่นรับรู้	1	2	3	4	5
48. ฉันเปลี่ยนการใช้จังหวะการพูด มีการหยุด หรือเรียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีคนหลากหลายชาติ หรือต่างวัฒนธรรม	1	2	3	4	5
49. ฉันเปลี่ยนน้ำเสียงที่ใช้ให้เหมาะสมกับคนต่างชาติที่ฉันสนทนาด้วย	1	2	3	4	5
50. ฉันใช้คำพูด หรือคำศัพท์ที่เข้าใจง่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ	1	2	3	4	5

ข้อคำถาม	ระดับที่ตรงกับนักเรียน				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
51. ฉันพูดคุยกับคนต่างชาติ โดยใช้ภาษาของเขา	1	2	3	4	5
52. ฉันเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนแต่ละชาติ	1	2	3	4	5
53. ฉันพยายามใช้สำเนียงให้ใกล้เคียงกับคนต่างชาติ ซึ่งเป็นเจ้าของภาษานั้น	1	2	3	4	5
54. ฉันมักปรับเปลี่ยนระยะห่างของการยืน (ใกล้ หรือไกล) ให้เหมาะสม เมื่อมีการพูดคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม	1	2	3	4	5
55. ฉันมักเปลี่ยนท่าทางประกอบการพูด เมื่อคุยกับคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม เช่น การใช้มือระหว่างพูด การพยักหน้า	1	2	3	4	5
56. ฉันแสดงการทักทายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของคนต่างชาติ เช่น การจับมือ ไหว้ คำนับ พยักหน้า	1	2	3	4	5
57. ฉันมักใช้ท่าทางช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ	1	2	3	4	5
58. ฉันใช้เครื่องมือแปลภาษามาช่วยในการสื่อสารกับคนต่างชาติ เช่น เปิดหนังสือพจนานุกรม ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยแปลภาษา ใช้รูปภาพประกอบ ป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ	1	2	3	4	5
59. ฉันมักใช้สีหน้า เพื่อสื่อสารให้คนต่างชาติเข้าใจ เช่น การยิ้ม	1	2	3	4	5
60. ฉันใช้วิธีการปฏิเสธคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น ปฏิเสธตรงๆ พูดอ้อมๆ รักษาน้ำใจ	1	2	3	4	5
61. ฉันใช้วิธีการขอร้องคนต่างชาติให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของคนชาตินั้น เช่น กล่าวคำขอร้องโดยตรง ให้เหตุผลเพื่ออธิบายถึงความจำเป็นในการขอร้อง	1	2	3	4	5
62. ฉันเปลี่ยนวิธีการขอบคุณคนต่างชาติให้เหมาะสมตามสถานการณ์ เช่น พูดขอบคุณ ให้ของตอบแทน	1	2	3	4	5
63. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการเชิญชวน หรือร้องขอคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป	1	2	3	4	5
64. ฉันใช้วิธีการที่หลากหลายในการขอโทษ หรือแสดงความเสียใจต่อคนต่างชาติ ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จ ฉันจะหาวิธีการอื่นต่อไป	1	2	3	4	5

😊 THANK YOU 😊

ตัวอย่างแบบวัดความฉลาดทางวัฒนธรรมฉบับภาษากัมพูชา

YEAR 2013

VOLUME 1 ISSUE _____

Questionnaire Magazine

POPULAR PLACES

BY OBLUANG

SAVE

GLOBAL

BY LOVE YOU

TRAVEL WORDS

BY DEWY

HOW ABOUT YOU?

BY NAILAJIT

ALL EXCHANGES

BY ME

Are you ready ? ... Let's go (o ^ ^ o) <3

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education, Chulalongkorn University

FOR STUDENT 2013

សម្គាល់

1. កម្រងសំណួរនេះមាន ១៧ ទំព័របែងចែកចេញជា ២ ដំណាក់កាលគឺ ១.) ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន ២.) ការវាយតម្លៃតាមសំណួរ
2. កម្រងសំណួរនេះធ្វើឡើងដើម្បីសួរសិស្សដោយមានទិន្នន័យមូលដ្ឋានឱ្យសិស្សបំពេញនិងមានសំណួរឱ្យសិស្សអានហើយពិចារណាថាសំណួរនោះស្របតាមចំនេះដឹង គំនិតឬការប្រព្រឹត្តិរបស់គេច្រើនឬតិចប៉ុណ្ណា ?
3. គ្រប់ចម្លើយរបស់សិស្សនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីការស្រាវជ្រាវតែប៉ុន្មោះហើយចម្លើយរបស់សិស្សមិនមានផលប៉ះពាល់ដល់សិស្សឬផលប៉ះពាល់ដល់លំនាំរបស់សិស្សនោះទេ។
4. ចូរសិស្សទាំងអស់បំពេញទិន្នន័យតាមភាពជាក់ស្តែងឱ្យបានគ្រប់ទំព័រ។

ដំណាក់កាលទី ១ ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន (ចូរគូសសញ្ញា នៅក្នុង និងបំពេញចន្លោះតាមភាពជាក់ស្តែង)

1. ភេទ ១.) ប្រុស ២.) ស្រី
2. អាយុ.....ឆ្នាំ
3. សញ្ជាតិ ១.) ថៃ ២.) ខ្មែរ ៣.) ផ្សេងៗ.....
4. មធ្យមភាគ.....
5. លំដាប់ថ្នាក់ ១.) ថ្នាក់ទី ៧ ២.) ថ្នាក់ទី ៨ ៣.) ថ្នាក់ទី ៩
 ៤.) ថ្នាក់ទី ១០ ៥.) ថ្នាក់ទី ១១ ៦.) ថ្នាក់ទី ១២
6. សាសនា ១.) ពុទ្ធ ២.) គ្រិស្ត ៣.) អ៊ីស្លាម
 ៤.) ហិនឌូ ៥.) ផ្សេងៗ.....
7. ធ្លាប់បានទៅបរទេស ១.) ធ្លាប់ ២.) មិនធ្លាប់
8. ធ្លាប់រៀនឬចូលរួមសកម្មភាពជាមួយបរទេស ១.) ធ្លាប់ ២.) មិនធ្លាប់

ដំណាក់កាលទី ២ ការវាយតម្លៃតាមសំណួរ (ចូរគូសសញ្ញា ✓ នៅក្នុងចន្លោះដែលត្រូវជាមួយសិស្ស)

កម្រងសំណួរ	លំដាប់ដែលត្រូវជាមួយសិស្ស				
	តិចបំផុត	តិច	មធ្យម	ច្រើន	ច្រើនបំផុត
1. ខ្ញុំជារឿយៗរកទិន្នន័យទាក់ទងប្រទេសជិតខាងដើម្បីឱ្យយល់អំពីប្រទេសផ្សេងៗនៅក្នុងតំបន់ជាមួយគ្នា ។	1	2	3	4	5
2. ខ្ញុំជារឿយៗរកទិន្នន័យទាក់ទងប្រទេសដើម្បីនិយាយជាមួយមនុស្សដែលមកពីប្រទេសនោះ។	1	2	3	4	5
3. ខ្ញុំរៀនសូត្រវប្បធម៌របស់ប្រទេសផ្សេងៗដោយចុះឈ្មោះចូលរៀនតាមស្ថាប័នបច្ចេកទេសបោះផ្សាយសិក្សាដោយខ្លួនឯង។	1	2	3	4	5
4. ខ្ញុំត្រៀមគម្រោងឬទិន្នន័យប្រែប្រួលសន្ទនាឬការទទួលភារកិច្ចទាក់ទងជាមុន នៅពេលដឹងថានឹងជួបជាមួយប្រទេស។	1	2	3	4	5
5. ខ្ញុំជារឿយៗសាកសួរអ្នកដែលមានបទពិសោធន៍នៅប្រទេសដើម្បីដឹងវប្បធម៌ដែលខុសគ្នា។	1	2	3	4	5
6. ខ្ញុំរៀនភាសាផ្សេងៗបន្ថែមដើម្បីទំនាក់ទំនង ជាមួយប្រទេស	1	2	3	4	5
7. ខ្ញុំយល់ថាវប្បធម៌របស់ខ្ញុំជាមួយប្រទេសដូចជា ភាសា ការសន្ទនា គរិយាបថ ខុសគ្នា ។	1	2	3	4	5
8. ខ្ញុំគិតដល់មធ្យោបាយដឹករបស់ប្រទេសថាអ្នកដែលមកពីប្រទេសនោះគេមានការប្រព្រឹត្តិខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេច?	1	2	3	4	5
9. ខ្ញុំដឹងថាគួរធ្វើខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេចឱ្យសមស្របនៅពេលនៅចំពោះមុខប្រទេសអ្នកមាន វប្បធម៌ខុសគ្នា។	1	2	3	4	5
10. ខ្ញុំដឹងថាមនុស្សជាតិមួយចំនួនមានលក្ខណៈនិស្ស័យខុសគ្នា។	1	2	3	4	5
11. ខ្ញុំគិតជាដរាបថា ខ្ញុំត្រូវដើរតួឱ្យសមស្របតាមវប្បធម៌ចំពោះមុខប្រទេស ។	1	2	3	4	5
12. ខ្ញុំត្រៀមជាស្រេចដើម្បីផ្លាស់ប្តូរគំនិតថ្មីនៅពេលដឹងថាប្រទេសដែលបានជួបមិនបានទៅតាមអ្វីដែលបានគិតទុក។	1	2	3	4	5
13. ខ្ញុំត្រៀមជាស្រេចដើម្បីផ្លាស់ប្តូរការយល់ឃើញផ្នែកវប្បធម៌ថ្មីនៅពេលដឹងថា ខ្ញុំយល់ខុសតាមដែលបានគិតទុក។	1	2	3	4	5
14. ខ្ញុំសម្របខ្លួនឱ្យត្រូវជាមួយវប្បធម៌ផ្សេងនៅពេលស្ថិតនៅក្នុងវប្បធម៌នោះដូចជាការនិយាយភាសាដូចគេ តែងខ្លួនតាមគំរូមនុស្សនៅក្នុងជាតិវប្បធម៌នោះ។	1	2	3	4	5
15. ខ្ញុំទទួលស្គាល់វប្បធម៌ប្រទេសនៅពេលដឹងថា វប្បធម៌នោះមិនដូចវប្បធម៌របស់ខ្ញុំ។	1	2	3	4	5
16. ខ្ញុំរំលឹករឿងដែលជួបប្រទះពីប្រទេសហើយនាំយកមកកែលម្អប្រើប្រាស់នៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសផ្សេងៗ។	1	2	3	4	5
17. ប្រសិនបើខ្ញុំមានមិត្តប្រទេសខ្ញុំនឹងរំលឹកវប្បធម៌នៃការប្រព្រឹត្តិខ្លួនហើយព្យាយាមសម្របខ្លួនឱ្យដូចជនប្រទេសនោះ។	1	2	3	4	5
18. ខ្ញុំអាចទំនាក់ទំនងបានច្រើនភាសា។	1	2	3	4	5
19. ខ្ញុំអាចប្រាប់ពីអាកាសធាតុតាមខែផ្សេងៗនៃទ្វីបនីមួយៗបាន។	1	2	3	4	5

កម្រងសំណួរ	លំដាប់ដែលត្រូវជាមួយសិស្ស				
	តិចបំផុត	តិច	មធ្យម	ខ្លាំង	ខ្លាំងបំផុត
20. ខ្ញុំអាចពោលពាក្យបដិសណ្ឋារកិច្ចបានច្រើនភាសាដូចជា សៈវាដឌី នីហាវ ស្កត្លី។	1	2	3	4	5
21. ខ្ញុំអាចនិទានរឿងប្រទេសផ្សេងៗបានដូចជា សាសនា អាហារប្រចាំជាតិ។	1	2	3	4	5
22. ខ្ញុំអាចបង្ហាញពីការសំដែងយ៉ាងសមស្របនៅពេលទាក់ទងជាមួយប្រទេស។	1	2	3	4	5
23. ខ្ញុំដឹងពីការសំដែងចេញយ៉ាងសមស្របចំពោះស្រ្តីប្តីប្រទេសផ្សេងៗដូចជា ប្រទេសមួយចំនួនហាមមនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រីនៅក្នុងការសំដែងភាពជិតស្និទ្ធប្តីប្រពន្ធច្រើនជាងប្តីប្រពន្ធ។	1	2	3	4	5
24. ខ្ញុំស្គាល់កន្លែងសំខាន់ៗកន្លែងដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ប្រទេសជាច្រើន។	1	2	3	4	5
25. ខ្ញុំអាចនិទានរឿងរ៉ាវទាក់ទងប្រទេសរបស់ខ្ញុំឱ្យជនបរទេសស្តាប់បាន។	1	2	3	4	5
26. ខ្ញុំអាចនិទានរឿងផ្សេងទាក់ទងសាលារៀនរបស់ខ្ញុំឱ្យមិត្តភក្តិបរទេសយល់នៅពេលគេមកជាសិស្សឆ្ពោះប្តូរនៅសាលារៀនរបស់ខ្ញុំ ។	1	2	3	4	5
27. ខ្ញុំអាចនិយាយអំពីវិធីសាស្ត្រធ្វើការងាររួមក្រុមជាមួយប្រទេសដើម្បីឱ្យធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗបានសម្រេច ។	1	2	3	4	5
28. ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើសកម្មភាពជាមួយប្រទេសខ្ញុំអាចអធិប្បាយលំដាប់លំដោយនៃការធ្វើការងារសកម្មភាពឱ្យបរទេសយល់បាន។	1	2	3	4	5
29. ប្រសិនបើខ្ញុំជាសិស្សឆ្ពោះប្តូរនៅប្រទេសណាមួយ ខ្ញុំអាចប្រាប់លក្ខណៈការសិក្សាការបង្រៀនរបស់ប្រទេសនោះបាន។	1	2	3	4	5
30. ខ្ញុំដឹងពីវិធីសាស្ត្រសិក្សាយ៉ាងសម្របសម្រួលបែបដើម្បីឱ្យទទួលបានលទ្ធផលសម្រេចនៅក្នុងការសិក្សាជាមួយជនបរទេស។	1	2	3	4	5
31. ខ្ញុំអាចប្រៀបធៀបការសិក្សារបស់ខ្ញុំជាមួយជាតិផ្សេងៗបាន ដូចជាការជ្រើសរើសមុខវិជ្ជា កាលវិភាគសិក្សាតាមឆមាសនីមួយៗ ការវាយតម្លៃលទ្ធផលការសិក្សា ចំនួនឆមាសរៀនឆ្នាំនីមួយៗជាដើម ។	1	2	3	4	5
32. ខ្ញុំដឹងពីវិធីសាស្ត្រការគ្រប់គ្រងជំនឿនៅពេលត្រូវធ្វើការងារជាក្រុមឬធ្វើសកម្មភាពជាមួយជនបរទេសដូចជាការសម្រុះសម្រួលឱ្យសមាជិកនៅក្នុងក្រុមល្អនឹងគ្នាឡើងវិញ។	1	2	3	4	5
33. ខ្ញុំយល់ថាសប្បាយនៅពេលបានទាក់ទងឬនិយាយប្តូរស្តាប់ជនបរទេសដែលមានវប្បធម៌ខុសគ្នាពីខ្ញុំ។	1	2	3	4	5
34. ខ្ញុំចង់ជួបជាមួយប្រទេសច្រើនជាតិសាសន៍។	1	2	3	4	5
35. ខ្ញុំចូលចិត្តសិក្សាវប្បធម៌ថ្មីដែលខុសពីវប្បធម៌របស់ខ្ញុំ។	1	2	3	4	5
36. ខ្ញុំមានការស្វែងរកនៅក្នុងការរៀនភាសា ផ្សេងៗ។	1	2	3	4	5
37. ប្រសិនបើជ្រើសរើសបានខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកសិស្សឆ្ពោះប្តូរនៅបរទេស។	1	2	3	4	5
38. ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍រៀនសូត្រប្រទេសផ្សេងប្រសិនបើមានអាហារបរិភោគសិក្សាបន្តនៅក្នុងប្រទេសនោះ។	1	2	3	4	5
39. ខ្ញុំចង់សិក្សាវប្បធម៌ផ្សេងព្រោះធ្វើឱ្យខ្ញុំបានមើលពិភពលោកទូលាយឡើង មានចំនេះដឹងទូលាយឡើង។	1	2	3	4	5
40. ខ្ញុំផ្តល់ចំណាប់អារម្មណ៍ប្រទេសផ្សេងព្រោះវាអាចជាប្រយោជន៍ដល់អនាគតរបស់ខ្ញុំ។	1	2	3	4	5

កម្រងសំណួរ	លំដាប់ដែលត្រូវជាមួយសិស្ស				
	តិចជាងគេ	តិច	មធ្យម	ច្រើន	ច្រើនជាងគេ
41. ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការសិក្សាមធ្យម បាយជីវិតរបស់ប្រទេសផ្សេងនឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាហាននៅក្នុងការសំដែងចេញជាមួយ បរទេសកាន់តែខ្លាំង ឡើង ។	1	2	3	4	5
42. ខ្ញុំស្វែងយល់វប្បធម៌ផ្សេងៗដោយសង្ឃឹមថានឹងជួយអភិវឌ្ឍខ្លួនឯងដើម្បីឱ្យសម្របខ្លួនយ៉ាងសមស្រប។	1	2	3	4	5
43. ខ្ញុំជឿជាក់ថាខ្ញុំអាចដំនើរជីវិតនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗបាន។	1	2	3	4	5
44. ខ្លះជឿជាក់ថា ខ្ញុំអាចទំនាក់ទំនងជាមួយជនបរទេសបាន។	1	2	3	4	5
45. ខ្ញុំជឿជាក់ថា ខ្ញុំអាចធ្វើសកម្មភាពជាមួយជនបរទេសបានប្រសើរជាងមុនខ្លួនខ្លួន។	1	2	3	4	5
46. ខ្ញុំជឿជាក់ថាខ្ញុំព្រមជាស្រេចនឹងធ្វើការស្តាប់បរទេសប្រវត្តិវប្បធម៌ផ្សេងៗ។	1	2	3	4	5
47. ខ្ញុំក្លាហាននៅក្នុងការសំដែងសិល្បៈវប្បធម៌របស់ប្រទេសខ្ញុំឱ្យបរទេសបានដឹង។	1	2	3	4	5
48. ខ្ញុំផ្តាសំបូរការប្រើប្រាស់ចង្វាក់និយាយមានការឈប់ឬស្ងាត់ឱ្យសមស្របជាមួយស្ថានភាពដែលមានមនុស្សច្រើន ជាតិសាសន៍ វប្បធម៌ផ្សេងៗ។	1	2	3	4	5
49. ខ្ញុំផ្តាសំបូរសម្លេងដែលប្រើប្រាស់សមស្របតាមជាតិដែលសន្មតជាមួយ។	1	2	3	4	5
50. ខ្ញុំប្រើប្រាស់ពាក្យនិយាយឬសំនួនដែលយល់ដឹងនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយបរទេស។	1	2	3	4	5
51. ខ្ញុំនិយាយជាមួយបរទេសដោយប្រើប្រាស់ភាសារបស់ពួកគេ។	1	2	3	4	5
52. ខ្ញុំជឿជាក់ប្រើប្រាស់ពាក្យនិយាយឱ្យសមស្របជាមួយលក្ខណៈនិស្ស័យរបស់ជន បរទេស។	1	2	3	4	5
53. ខ្ញុំព្យាយាមប្រើប្រាស់សំនៀងដែលស្រដៀងជាមួយជនបរទេសដែលជាម្ចាស់ភាសានោះ។	1	2	3	4	5
54. ខ្ញុំតែងតែផ្តាសំបូររយៈចំងាយរវាងការឈរ (ជិតឬឆ្ងាយ) ឱ្យសមស្របនៅពេលនិយាយជាមួយបរទេសឬ វប្បធម៌ផ្សេងៗ។	1	2	3	4	5
55. ខ្ញុំតែងតែផ្តាសំបូរការយំកែវនៃការនិយាយ នៅពេលនិយាយជាមួយបរទេសវប្បធម៌ខុសគ្នាដូចជាការប្រើប្រាស់ ដៃរវាងការនិយាយ ការងក់ក្បាល។	1	2	3	4	5
56. ខ្ញុំបង្ហាញការស្មារតីឱ្យសមស្របជាមួយវប្បធម៌របស់បរទេសដូចជា ការចាប់ដៃ ការសំពះ ការរាប់ ឯកក្បាល។	1	2	3	4	5
57. ខ្ញុំតែងតែប្រើប្រាស់ការយំកែវនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយជនបរទេស។	1	2	3	4	5
58. ខ្ញុំប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនប្រែភាសាជួរនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយជនបរទេសដូចជាការបើកវេទនាស្រុកម ប្រើ ប្រាស់កម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ប្រើប្រាស់រូបភាពប្រកប និងមិត្តសញ្ជាផ្សេងៗ ។	1	2	3	4	5
59. ខ្ញុំតែងតែប្រើប្រាស់ពណ៌ទឹកមុខដើម្បីទំនាក់ទំនងឱ្យជនបរទេសយល់ដូចជាការញញឹម ។	1	2	3	4	5
60. ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្របដិសេធដនបរទេសឱ្យសមស្របជាមួយលក្ខណៈនិស្ស័យមនុស្សជាតិនោះដូចជាបដិសេធ គ្រង់ៗ និងយន័យធៀបរក្សាទឹកចិត្ត។	1	2	3	4	5

កម្រងសំណួរ	លំដាប់វេលាក្រុមជាមួយសិស្ស				
	តិចជាងគេ	តិច	មធ្យម	ច្រើន	ច្រើនជាងគេ
61. ខ្ញុំប្រើប្រាស់សំណើរដល់ជនបរទេសឱ្យសមស្របជាមួយលក្ខណៈនិស្ស័យរបស់មនុស្សជាតិនោះដូចជាពេលពាក្យស្នើរត្រង់ៗប្រើប្រាស់ហេតុផលដើម្បីអធិប្បាយអំពីតម្រូវការនៃការស្នើរសុំ។	1	2	3	4	5
62. ខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរវិធីសាស្ត្រការអនុវត្តជនបរទេសឱ្យសមស្របតាមស្ថានភាពដូចជាការនិយាយអរគុណ ផ្តល់ជាវត្ថុតបស្នង។	1	2	3	4	5
63. ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រច្រើននៅក្នុងការប្រឈមនឹងជនបរទេសប្រសិនបើវិធីសាស្ត្រដំបូងមិនសម្រេចខ្ញុំនឹងស្វែងរកវិធីសាស្ត្រផ្សេងជាបន្ត ។	1	2	3	4	5
64. ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រច្រើននៅក្នុងការសុំទោសប្តូរវេលាដេញដោលការសាកសួរយើងចំពោះជនបរទេសប្រសិនបើវិធីសាស្ត្រដំបូងមិនសម្រេច ខ្ញុំនឹងស្វែងរកវិធីសាស្ត្រផ្សេងបន្ត។	1	2	3	4	5

😊 THANK YOU 😊

ภาคผนวก ฅ
ผลการวิเคราะห์จากโปรแกรม LISREL

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดฉบับภาษาไทย

DATE: 4/ 5/2013

TIME: 15:18

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file J:\Thesis\spssจริง\lisrelclean\TH\clean th 1056 newfit.spl:

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

DA NI=11 NO=1056 MA=CM

LA

PLAN AWARE CHECK CGK CSK INTI EXTI SELF VERB NOVB SPEA

KM

1.0000

0.5050 1.0000

0.5930 0.7000 1.0000

0.6435 0.4707 0.5903 1.0000

0.6417 0.4988 0.6332 0.7857 1.0000

0.5508 0.5278 0.6028 0.5122 0.5950 1.0000

0.5453 0.5846 0.6393 0.4742 0.5487 0.7835 1.0000

0.5553 0.5045 0.6280 0.6516 0.6972 0.6564 0.6552 1.0000

0.5742 0.5127 0.6417 0.6807 0.6990 0.6153 0.6023 0.7220 1.0000

0.5082 0.5454 0.6351 0.5341 0.5920 0.6359 0.6661 0.6521 0.6831 1.0000

0.5028 0.4903 0.6059 0.5807 0.6312 0.5695 0.5662 0.6536 0.6892 0.7064 1.0000

ME

2.894 3.479 3.238 2.825 2.917 3.427 3.495 3.186 3.080 3.287 3.160

SD

0.700 0.716 0.709 0.700 0.736 0.830 0.879 0.783 0.762 0.774 0.779

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=FU,FI GA=FU,FR PS=DI TE=FU,FI

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(4,2) LY(5,2) LY(6,3) LY(7,3) LY(8,3) LY(9,4) LY(10,4) LY(11,4)

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10) TE(11,11)

TE(7,6) TE(3,2) TE(4,1) TE(5,1) TE(10,7) TE(11,10) TE(10,6) TE(7,2) TE(9,4) TE(7,3) TE(7,1) TE(6,1)

TE(6,2) TE(10,2) TE(10,3) TE(6,3) TE(7,4) TE(6,5) TE(10,4) TE(10,5) TE(3,1) TE(7,5) TE(6,4)

LK

'CQ.TH'

LE

META COG MOTV BEH

PD

OU SE TV RS MR FS SC MI ND=3

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Number of Input Variables 11

Number of Y - Variables 11

Number of X - Variables 0

Number of ETA - Variables 4

Number of KSI - Variables 1

Number of Observations 1056

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Covariance Matrix

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.490					
AWARE	0.253	0.513				
CHECK	0.294	0.355	0.503			
CGK	0.315	0.236	0.293	0.490		
CSK	0.331	0.263	0.330	0.405	0.542	
INTI	0.320	0.314	0.355	0.298	0.363	0.689
EXTI	0.336	0.368	0.398	0.292	0.355	0.572
SELF	0.304	0.283	0.349	0.357	0.402	0.427
VERB	0.306	0.280	0.347	0.363	0.392	0.389
NOVB	0.275	0.302	0.349	0.289	0.337	0.409
SPEA	0.274	0.273	0.335	0.317	0.362	0.368

Covariance Matrix

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.773				
SELF	0.451	0.613			
VERB	0.403	0.431	0.581		
NOVB	0.453	0.395	0.403	0.599	
SPEA	0.388	0.399	0.409	0.426	0.607

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0	0	0	0
AWARE	1	0	0	0
CHECK	2	0	0	0
CGK	0	0	0	0
CSK	0	3	0	0
INTI	0	0	0	0
EXTI	0	0	4	0
SELF	0	0	5	0
VERB	0	0	0	0
NOVB	0	0	0	6
SPEA	0	0	0	7

GAMMA

CQ.TH

META	8
COG	9
MOTV	10
BEH	11

PSI

	META	COG	MOTV	BEH
	12	13	14	15

THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	16					
AWARE	0	17				
CHECK	18	19	20			
CGK	21	0	0	22		
CSK	23	0	0	0	24	
INTI	25	26	27	28	29	30
EXTI	31	32	33	34	35	36
SELF	0	0	0	0	0	0
VERB	0	0	0	39	0	0
NOVB	0	41	42	43	44	45
SPEA	0	0	0	0	0	0

THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	37				
SELF	0	38			
VERB	0	0	40		
NOVB	46	0	0	47	
SPEA	0	0	0	48	49

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Number of Iterations = 46

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0.520	--	--	--
AWARE	0.487	--	--	--
	(0.025)			
	19.351			
CHECK	0.603	--	--	--
	(0.026)			
	23.532			

CGK	--	0.599	--	--
CSK	--	0.675	--	--
		(0.019)		
		36.168		
INTI	--	--	0.624	--
EXTI	--	--	0.656	--
		(0.019)		
		34.277		
SELF	--	--	0.689	--
		(0.025)		
		27.508		
VERB	--	--	--	0.662
NOVB	--	--	--	0.611
		(0.020)		
		30.322		
SPEA	--	--	--	0.618
		(0.020)		
		31.230		

GAMMA

CQ.TH

META 0.894

(0.038)

23.216

COG 0.897

(0.032)

28.211

MOTV 0.959

(0.038)

25.267

BEH 0.979

(0.030)

33.109

Covariance Matrix of ETA and KSI

	META	COG	MOTV	BEH	CQ.TH
META	1.000				

META 1.000

COG	0.802	1.000			
MOTV	0.857	0.860	1.000		
BEH	0.875	0.879	0.939	1.000	
CQ.TH	0.894	0.897	0.959	0.979	1.000

PHI

CQ.TH

1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

META	COG	MOTV	BEH
------	-----	------	-----

0.201	0.195	0.081	0.041
-------	-------	-------	-------

(0.038)	(0.020)	(0.021)	(0.019)
---------	---------	---------	---------

5.303	9.549	3.910	2.202
-------	-------	-------	-------

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

META	COG	MOTV	BEH
------	-----	------	-----

0.799	0.805	0.919	0.959
-------	-------	-------	-------

THETA-EPS

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
------	-------	-------	-----	-----	------

PLAN 0.219

(0.014)

15.272

AWARE -- 0.276

(0.015)

17.841

CHECK -0.020 0.062 0.140

(0.010) (0.013) (0.017)

-1.958 4.809 8.271

CGK 0.064 -- -- 0.131

(0.008) (0.008)

7.643 15.435

CSK	0.048	--	--	--	0.085	
	(0.008)				(0.009)	
	5.918				9.659	
INTI	0.042	0.055	0.034	-0.025	0.000	0.300
	(0.010)	(0.011)	(0.010)	(0.009)	(0.009)	(0.016)
	4.059	4.809	3.408	-2.782	-0.006	18.806
EXTI	0.045	0.096	0.063	-0.047	-0.026	0.164
	(0.011)	(0.013)	(0.011)	(0.009)	(0.009)	(0.014)
	4.083	7.684	5.745	-5.005	-2.799	11.646
SELF	--	--	--	--	--	--
VERB	--	--	--	0.014	--	--
				(0.006)		
				2.274		
NOVB	--	0.040	0.025	-0.030	-0.024	0.049
		(0.009)	(0.008)	(0.007)	(0.007)	(0.009)
		4.423	3.243	-4.237	-3.414	5.184
SPEA	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.344				
	(0.018)				
	18.950				
SELF	--	0.139			
		(0.011)			
		12.094			
VERB	--	--	0.143		
			(0.009)		
			15.187		
NOVB	0.076	--	--	0.225	
	(0.010)			(0.012)	
	7.421			17.995	
SPEA	--	--	--	0.045	0.225
				(0.009)	(0.012)
				5.057	18.587

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
0.552	0.462	0.723	0.733	0.843	0.565

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
0.556	0.774	0.755	0.624	0.629

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 17

Minimum Fit Function Chi-Square = 10.071 (P = 0.901)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 9.980 (P = 0.904)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 2.471)

Minimum Fit Function Value = 0.00955

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.00234)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0117)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.109

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.109 ; 0.111)

ECVI for Saturated Model = 0.125

ECVI for Independence Model = 20.454

Chi-Square for Independence Model with 55 Degrees of Freedom = 21556.540

Independence AIC = 21578.540

Model AIC = 107.980

Saturated AIC = 132.000

Independence CAIC = 21644.124

Model CAIC = 400.130

Saturated CAIC = 525.508

Normed Fit Index (NFI) = 1.00

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.001

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.309

Comparative Fit Index (CFI) = 1.000

Incremental Fit Index (IFI) = 1.000

Relative Fit Index (RFI) = 0.998

Critical N (CN) = 3501.014

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.00320

Standardized RMR = 0.00561

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.998

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.993

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.257

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Fitted Covariance Matrix

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.489					
AWARE	0.253	0.513				
CHECK	0.293	0.356	0.503			
CGK	0.314	0.234	0.290	0.490		
CSK	0.330	0.264	0.326	0.405	0.542	
INTI	0.320	0.315	0.356	0.296	0.362	0.690
EXTI	0.337	0.370	0.401	0.291	0.355	0.573
SELF	0.307	0.287	0.356	0.355	0.400	0.430
VERB	0.301	0.282	0.349	0.362	0.393	0.388
NOVB	0.278	0.300	0.348	0.291	0.338	0.407
SPEA	0.281	0.263	0.326	0.325	0.367	0.362

Fitted Covariance Matrix

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.774				
SELF	0.452	0.613			
VERB	0.408	0.428	0.581		
NOVB	0.453	0.395	0.404	0.598	
SPEA	0.381	0.400	0.409	0.422	0.607

Fitted Residuals

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.001					
AWARE	0.000	0.000				
CHECK	0.001	0.000	0.000			
CGK	0.001	0.002	0.003	0.000		
CSK	0.001	-0.001	0.004	0.000	0.000	
INTI	0.000	-0.001	-0.001	0.001	0.001	-0.001
EXTI	-0.001	-0.002	-0.003	0.001	0.000	-0.001
SELF	-0.002	-0.004	-0.007	0.002	0.002	-0.003
VERB	0.005	-0.002	-0.003	0.001	-0.001	0.001
NOVB	-0.003	0.002	0.001	-0.002	-0.001	0.002
SPEA	-0.007	0.010	0.009	-0.009	-0.005	0.006

Fitted Residuals

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	-0.002				
SELF	-0.001	0.000			
VERB	-0.004	0.003	0.000		
NOVB	0.001	0.000	-0.002	0.001	
SPEA	0.007	-0.001	0.000	0.003	0.000

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.009

Median Fitted Residual = 0.000

Largest Fitted Residual = 0.010

Stemleaf Plot

```

- 8|6
- 6|19
- 4|842
- 2|2065320
- 0|98542211998873222100
  0|1122234677889034455678
  2|12845
  4|02
  6|22
  8|6
 10|3

```

Standardized Residuals

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.735					
AWARE	0.090	-0.436				
CHECK	0.800	-0.490	-0.537			
CGK	0.908	0.314	0.688	0.686		
CSK	0.518	-0.122	0.896	0.253	0.542	
INTI	-0.157	-0.650	-1.070	1.142	0.906	-1.040
EXTI	-0.456	-0.781	-1.612	0.386	0.200	-1.123
SELF	-0.464	-0.747	-1.669	0.611	0.515	-1.179
VERB	1.101	-0.410	-0.642	0.477	-0.263	0.309
NOVB	-0.390	0.671	0.449	-1.052	-0.793	0.834
SPEA	-1.036	1.379	1.545	-1.683	-1.035	0.910

Standardized Residuals

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	-1.140				
SELF	-0.281	--			
VERB	-0.878	0.909	-0.945		
NOVB	0.304	0.047	-0.574	1.463	
SPEA	0.975	-0.189	0.025	1.905	--

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.683

Median Standardized Residual = 0.012

Largest Standardized Residual = 1.905

Stemleaf Plot

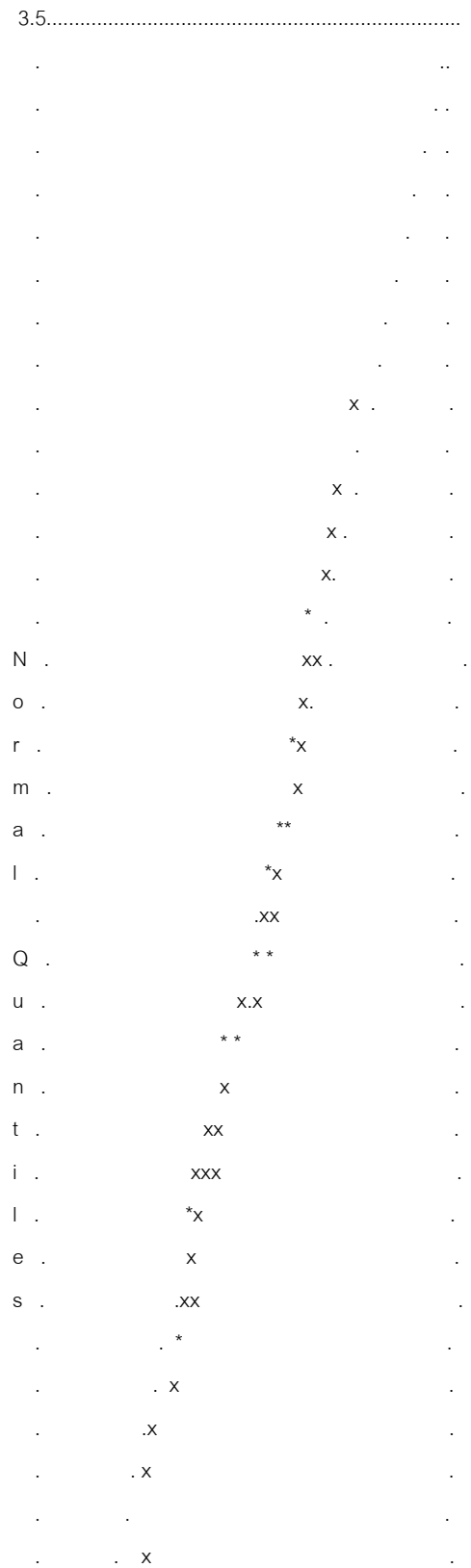
```

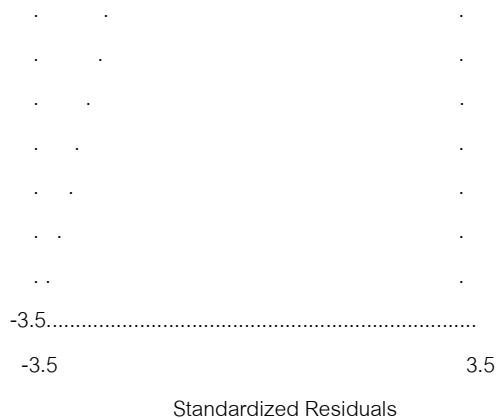
- 1|776
- 1|21111000
- 0|998877665555
- 0|444332210000
0|12333344
0|5555677778899999
1|0114
1|559

```

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Qplot of Standardized Residuals

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	--	--	0.112	0.112
AWARE	--	0.129	0.010	0.174
CHECK	--	1.079	1.752	0.068
CGK	0.201	--	0.209	0.892
CSK	0.187	--	0.149	0.583
INTI	0.718	0.718	--	0.718
EXTI	0.718	0.718	--	0.718
SELF	2.985	0.758	--	0.870
VERB	0.068	0.491	0.155	--
NOVB	0.018	0.035	0.084	--
SPEA	0.436	0.984	0.001	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	--	--	-0.048	0.098
AWARE	--	-0.019	-0.014	0.104
CHECK	--	0.049	-0.161	0.060
CGK	0.025	--	0.058	-0.272
CSK	0.023	--	0.048	-0.193
INTI	0.152	0.151	--	0.091
EXTI	-0.160	-0.159	--	-0.095
SELF	-0.102	0.051	--	0.335

VERB	0.013	-0.040	0.054	--
NOVB	-0.010	0.071	0.034	--
SPEA	0.034	-0.054	0.003	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
-----	-----	-----	-----	
PLAN	--	--	-0.048	0.098
AWARE	--	-0.019	-0.014	0.104
CHECK	--	0.049	-0.161	0.060
CGK	0.025	--	0.058	-0.272
CSK	0.023	--	0.048	-0.193
INTI	0.152	0.151	--	0.091
EXTI	-0.160	-0.159	--	-0.095
SELF	-0.102	0.051	--	0.335
VERB	0.013	-0.040	0.054	--
NOVB	-0.010	0.071	0.034	--
SPEA	0.034	-0.054	0.003	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
-----	-----	-----	-----	
PLAN	--	--	-0.069	0.140
AWARE	--	-0.027	-0.020	0.145
CHECK	--	0.069	-0.227	0.084
CGK	0.035	--	0.083	-0.389
CSK	0.032	--	0.065	-0.263
INTI	0.183	0.182	--	0.109
EXTI	-0.181	-0.181	--	-0.108
SELF	-0.130	0.066	--	0.428
VERB	0.017	-0.053	0.071	--
NOVB	-0.013	0.092	0.044	--
SPEA	0.043	-0.069	0.003	--

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	META	COG	MOTV	BEH
META	--			
COG	0.870	--		
MOTV	2.985	0.758	--	
BEH	0.758	2.985	0.870	--

Expected Change for PSI

	META	COG	MOTV	BEH
META	--			
COG	0.017	--		
MOTV	-0.030	0.015	--	
BEH	0.015	-0.031	0.020	--

Standardized Expected Change for PSI

	META	COG	MOTV	BEH
META	--			
COG	0.017	--		
MOTV	-0.030	0.015	--	
BEH	0.015	-0.031	0.020	--

Modification Indices for THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	--					
AWARE	--	--				
CHECK	--	--	--			
CGK	--	0.073	0.035	--		
CSK	--	0.318	0.587	--	--	
INTI	--	--	--	--	--	--
EXTI	--	--	--	--	--	--
SELF	0.112	0.010	1.752	0.209	0.149	0.718
VERB	1.869	0.043	0.335	--	0.491	0.219
NOVB	0.035	--	--	--	--	--
SPEA	1.007	0.612	1.024	0.892	0.018	0.115

Modification Indices for THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	--				
SELF	0.718	--			
VERB	0.896	0.734	--		
NOVB	--	0.098	0.035	--	
SPEA	0.049	0.141	0.035	--	--

Expected Change for THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	--					
AWARE	--	--				
CHECK	--	--	--			
CGK	--	0.002	0.001	--		
CSK	--	-0.004	0.004	--	--	
INTI	--	--	--	--	--	--
EXTI	--	--	--	--	--	--
SELF	-0.003	-0.001	-0.009	0.003	0.003	-0.008
VERB	0.010	-0.001	-0.004	--	-0.005	0.004
NOVB	-0.002	--	--	--	--	--
SPEA	-0.008	0.006	0.007	-0.007	-0.001	0.003

Expected Change for THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	--				
SELF	0.008	--			
VERB	-0.007	0.007	--		
NOVB	--	0.003	-0.002	--	
SPEA	0.002	-0.003	0.002	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	--					
AWARE	--	--				
CHECK	--	--	--			

CGK	--	0.003	0.002	--		
CSK	--	-0.007	0.008	--	--	
INTI	--	--	--	--	--	--
EXTI	--	--	--	--	--	--
SELF	-0.005	-0.001	-0.016	0.006	0.005	-0.012
VERB	0.019	-0.003	-0.007	--	-0.009	0.006
NOVB	-0.003	--	--	--	--	--
SPEA	-0.014	0.011	0.013	-0.013	-0.002	0.004

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	--				
SELF	0.012	--			
VERB	-0.011	0.011	--		
NOVB	--	0.005	-0.003	--	
SPEA	0.003	-0.005	0.003	--	--

Maximum Modification Index is 2.98 for Element (3, 1) of PSI

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Covariances

Y - ETA

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
META	0.520	0.487	0.603	0.480	0.542	0.535
COG	0.417	0.390	0.483	0.599	0.675	0.537
MOTV	0.445	0.417	0.516	0.515	0.581	0.624
BEH	0.455	0.426	0.528	0.526	0.593	0.586

Y - ETA

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
META	0.562	0.590	0.579	0.535	0.541
COG	0.564	0.592	0.582	0.537	0.543
MOTV	0.656	0.689	0.621	0.573	0.580
BEH	0.616	0.647	0.662	0.611	0.618

Y - KSI

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
CQ.TH	0.464	0.435	0.539	0.538	0.606	0.598

Y - KSI

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
CQ.TH	0.629	0.660	0.648	0.598	0.605

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Factor Scores Regressions

ETA

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
META	0.370	0.123	0.583	-0.050	0.084	0.001
COG	-0.230	-0.010	0.057	0.487	0.725	-0.003
MOTV	-0.016	-0.025	0.093	0.131	0.168	0.123
BEH	0.020	-0.002	0.121	0.100	0.202	0.038

ETA

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
META	-0.118	0.212	0.193	0.044	0.103
COG	0.139	0.063	0.041	0.138	0.024
MOTV	0.133	0.472	0.197	0.058	0.112
BEH	0.030	0.224	0.378	0.192	0.191

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0.520	--	--	--
AWARE	0.487	--	--	--
CHECK	0.603	--	--	--
CGK	--	0.599	--	--
CSK	--	0.675	--	--
INTI	--	--	0.624	--

EXTI	--	--	0.656	--
SELF	--	--	0.689	--
VERB	--	--	--	0.662
NOVB	--	--	--	0.611
SPEA	--	--	--	0.618

GAMMA

CQ.TH

META	0.894
COG	0.897
MOTV	0.959
BEH	0.979

Correlation Matrix of ETA and KSI

	META	COG	MOTV	BEH	CQ.TH
--	------	-----	------	-----	-------

META	1.000				
COG	0.802	1.000			
MOTV	0.857	0.860	1.000		
BEH	0.875	0.879	0.939	1.000	
CQ.TH	0.894	0.897	0.959	0.979	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	META	COG	MOTV	BEH
--	------	-----	------	-----

	0.201	0.195	0.081	0.041
--	-------	-------	-------	-------

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE THAI

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
--	------	-----	------	-----

PLAN	0.743	--	--	--
AWARE	0.680	--	--	--
CHECK	0.850	--	--	--
CGK	--	0.856	--	--

CSK	--	0.918	--	--
INTI	--	--	0.751	--
EXTI	--	--	0.745	--
SELF	--	--	0.880	--
VERB	--	--	--	0.869
NOVB	--	--	--	0.790
SPEA	--	--	--	0.793

GAMMA

CQ.TH

META	0.894
COG	0.897
MOTV	0.959
BEH	0.979

Correlation Matrix of ETA and KSI

META	COG	MOTV	BEH	CQ.TH
------	-----	------	-----	-------

META	1.000				
COG	0.802	1.000			
MOTV	0.857	0.860	1.000		
BEH	0.875	0.879	0.939	1.000	
CQ.TH	0.894	0.897	0.959	0.979	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

META	COG	MOTV	BEH
------	-----	------	-----

0.201	0.195	0.081	0.041
-------	-------	-------	-------

THETA-EPS

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
------	-------	-------	-----	-----	------

PLAN	0.448				
AWARE	--	0.538			
CHECK	-0.041	0.123	0.277		
CGK	0.131	--	--	0.267	
CSK	0.094	--	--	--	0.157

INTI	0.073	0.092	0.058	-0.044	0.000	0.435
EXTI	0.072	0.153	0.100	-0.076	-0.041	0.224
SELF	--	--	--	--	--	--
VERB	--	--	--	0.026	--	--
NOVB	--	0.073	0.046	-0.056	-0.042	0.076
SPEA	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.444				
SELF	--	0.226			
VERB	--	--	0.245		
NOVB	0.112	--	--	0.376	
SPEA	--	--	--	0.075	0.371

Time used: 0.031 Seconds

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดฉบับภาษากัมพูชา

DATE: 4/ 5/2013

TIME: 15:14

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file J:\Thesis\spssจริง\lisrelclean\KH\clean kh 629 newfit.pr2:

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

DA NI=11 NO=629 MA=CM

LA

PLAN AWARE CHECK CGK CSK INTI EXTI SELF VERB NOV B SPEA

KM

1.0000

0.4969 1.0000

0.5468 0.6239 1.0000

0.5375 0.4608 0.5689 1.0000

0.5506 0.5335 0.6233 0.7561 1.0000

0.4152 0.5842 0.6019 0.4714 0.6280 1.0000

0.3528 0.5760 0.5648 0.4106 0.5556 0.7765 1.0000

0.5374 0.5700 0.6421 0.6054 0.6768 0.7074 0.6874 1.0000

0.5428 0.5357 0.6135 0.6337 0.7030 0.6444 0.6316 0.7964 1.0000

0.5041 0.5738 0.6312 0.5981 0.6893 0.6618 0.6623 0.7776 0.7838 1.0000

0.5010 0.5711 0.6258 0.5775 0.6934 0.6391 0.6549 0.7279 0.7377 0.8101 1.0000

ME

2.3774 2.9183 2.7527 2.3144 2.5545 3.1017 3.3322 2.8393 2.7092 2.7456 2.7755

SD

0.6476 0.7275 0.7328 0.6660 0.6903 0.8410 0.8803 0.7981 0.7751 0.7472 0.8024

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=FU,FI GA=FU,FR PS=DI TE=FU,FI

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(4,2) LY(5,2) LY(6,3) LY(7,3) LY(8,3) LY(9,4) LY(10,4) LY(11,4)

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10) TE(11,11)

TE(7,6) TE(9,8) TE(8,1) TE(7,1) TE(6,1) TE(11,10) TE(6,5) TE(7,4) TE(4,1) TE(5,1) TE(10,8) TE(6,4)

TE(7,5) TE(11,8) TE(9,2) TE(10,9) TE(11,5) TE(9,3) TE(7,3) TE(6,2) TE(7,2) TE(11,7) TE(10,7)

LK

'CQ.KH'

LE

META COG MOTV BEH

PD

OU SE TV RS MR FS SC MI ND=3

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Number of Input Variables 11

Number of Y - Variables 11

Number of X - Variables 0

Number of ETA - Variables 4

Number of KSI - Variables 1

Number of Observations 629

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Covariance Matrix

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.419					
AWARE	0.234	0.529				
CHECK	0.259	0.333	0.537			
CGK	0.232	0.223	0.278	0.444		
CSK	0.246	0.268	0.315	0.348	0.477	
INTI	0.226	0.357	0.371	0.264	0.365	0.707
EXTI	0.201	0.369	0.364	0.241	0.338	0.575
SELF	0.278	0.331	0.376	0.322	0.373	0.475
VERB	0.272	0.302	0.348	0.327	0.376	0.420
NOVB	0.244	0.312	0.346	0.298	0.356	0.416
SPEA	0.260	0.333	0.368	0.309	0.384	0.431

Covariance Matrix

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.775				
SELF	0.483	0.637			
VERB	0.431	0.493	0.601		
NOVB	0.436	0.464	0.454	0.558	
SPEA	0.463	0.466	0.459	0.486	0.644

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0	0	0	0
AWARE	1	0	0	0
CHECK	2	0	0	0
CGK	0	0	0	0
CSK	0	3	0	0
INTI	0	0	0	0
EXTI	0	0	4	0
SELF	0	0	5	0
VERB	0	0	0	0

NOVB	0	0	0	6
SPEA	0	0	0	7

GAMMA

CQ.KH

META	8
COG	9
MOTV	10
BEH	11

PSI

META	COG	MOTV	BEH
------	-----	------	-----

-----	-----	-----	-----
12	13	14	15

THETA-EPS

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
------	-------	-------	-----	-----	------

PLAN	16					
AWARE	0	17				
CHECK	0	0	18			
CGK	19	0	0	20		
CSK	21	0	0	0	22	
INTI	23	24	0	25	26	27
EXTI	28	29	30	31	32	33
SELF	35	0	0	0	0	0
VERB	0	37	38	0	0	0
NOVB	0	0	0	0	0	0
SPEA	0	0	0	0	45	0

THETA-EPS

EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
------	------	------	------	------

EXTI	34			
SELF	0	36		
VERB	0	39	40	
NOVB	41	42	43	44
SPEA	46	47	0	48
				49

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Number of Iterations = 28

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

```

LAMBDA-Y
      META   COG   MOTV   BEH
-----
PLAN  0.432  --   --   --
AWARE 0.541  --   --   --
      (0.034)
      15.964
CHECK 0.612  --   --   --
      (0.035)
      17.294
CGK   --   0.547  --   --
CSK   --   0.637  --   --
      (0.025)
      25.552
INTI  --   --   0.681  --
EXTI  --   --   0.693  --
      (0.026)
      26.895
SELF  --   --   0.699  --
      (0.031)
      22.463
VERB  --   --   --   0.681
NOVB  --   --   --   0.644
      (0.022)
      29.510
SPEA  --   --   --   0.674
      (0.026)
      26.380

```

GAMMA

CQ.KH

```

-----
META  0.919
      (0.055)
      16.558

```

COG 0.880

(0.044)

20.025

MOTV 0.953

(0.044)

21.766

BEH 0.976

(0.039)

25.024

Covariance Matrix of ETA and KSI

	META	COG	MOTV	BEH	CQ.KH
META	1.000				
COG	0.808	1.000			
MOTV	0.875	0.838	1.000		
BEH	0.897	0.859	0.930	1.000	
CQ.KH	0.919	0.880	0.953	0.976	1.000

PHI

CQ.KH

1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

META COG MOTV BEH

0.156 0.226 0.093 0.047

(0.033) (0.031) (0.023) (0.029)

4.770 7.290 4.066 1.611

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

META COG MOTV BEH

0.844 0.774 0.907 0.953

THETA-EPS						
	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI

PLAN	0.233					
	(0.015)					
	15.665					
AWARE	--	0.237				
		(0.016)				
		14.358				
CHECK	--	--	0.163			
			(0.015)			
			11.158			
CGK	0.040	--	--	0.145		
	(0.010)			(0.011)		
	3.843			13.096		
CSK	0.024	--	--	--	0.071	
	(0.010)				(0.011)	
	2.507				6.596	
INTI	-0.033	0.032	--	-0.046	0.003	0.243
	(0.012)	(0.013)		(0.012)	(0.011)	(0.020)
	-2.698	2.509		-3.912	0.231	12.115
EXTI	-0.062	0.036	-0.009	-0.073	-0.030	0.102
	(0.014)	(0.015)	(0.012)	(0.014)	(0.013)	(0.019)
	-4.379	2.347	-0.723	-5.357	-2.277	5.422
SELF	0.011	--	--	--	--	--
	(0.009)					
	1.311					
VERB	--	-0.027	-0.025	--	--	--
		(0.009)	(0.009)			
		-2.892	-2.836			
NOVB	--	--	--	--	--	--
SPEA	--	--	--	--	0.016	--
					(0.007)	
					2.333	

THETA-EPS					
	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA

EXTI	0.293				

									(0.025)
									11.696
SELF	--								0.148
									(0.016)
									9.221
VERB	--								0.051 0.137
									(0.013) (0.013)
									3.871 10.334
NOVB	0.016	0.044	0.015	0.144					
	(0.010)	(0.012)	(0.010)	(0.014)					
	1.634	3.738	1.522	10.288					
SPEA	0.024	0.028	--	0.051	0.189				
	(0.011)	(0.013)		(0.011)	(0.014)				
	2.108	2.227		4.806	13.125				

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.445	0.552	0.697	0.674	0.850	0.656

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
-----	-----	-----	-----	-----
0.621	0.767	0.773	0.742	0.706

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 17

Minimum Fit Function Chi-Square = 13.623 (P = 0.694)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 13.609 (P = 0.695)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 8.668)

Minimum Fit Function Value = 0.0217

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0138)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0285)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.183

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.183 ; 0.197)

ECVI for Saturated Model = 0.210

ECVI for Independence Model = 21.078

Chi-Square for Independence Model with 55 Degrees of Freedom = 13214.843

Independence AIC = 13236.843

Model AIC = 111.609

Saturated AIC = 132.000

Independence CAIC = 13296.728

Model CAIC = 378.371

Saturated CAIC = 491.313

Normed Fit Index (NFI) = 0.999

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.001

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.309

Comparative Fit Index (CFI) = 1.000

Incremental Fit Index (IFI) = 1.000

Relative Fit Index (RFI) = 0.997

Critical N (CN) = 1541.211

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.00436

Standardized RMR = 0.00802

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.996

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.985

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.257

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Fitted Covariance Matrix

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.420					
AWARE	0.234	0.529				
CHECK	0.264	0.331	0.537			
CGK	0.231	0.239	0.270	0.443		
CSK	0.246	0.278	0.315	0.348	0.477	
INTI	0.224	0.354	0.365	0.266	0.366	0.708
EXTI	0.200	0.364	0.362	0.244	0.339	0.574

SELF	0.276	0.331	0.374	0.320	0.373	0.476
VERB	0.264	0.303	0.348	0.320	0.373	0.431
NOVB	0.250	0.312	0.353	0.302	0.352	0.408
SPEA	0.261	0.327	0.370	0.316	0.385	0.427

Fitted Covariance Matrix

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.773				
SELF	0.484	0.637			
VERB	0.439	0.494	0.600		
NOVB	0.430	0.463	0.453	0.558	
SPEA	0.458	0.466	0.459	0.485	0.643

Fitted Residuals

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	0.000					
AWARE	0.000	0.000				
CHECK	-0.005	0.002	0.000			
CGK	0.001	-0.016	0.007	0.000		
CSK	0.000	-0.010	0.000	0.000	0.000	
INTI	0.002	0.003	0.006	-0.002	-0.002	0.000
EXTI	0.001	0.005	0.002	-0.004	-0.002	0.001
SELF	0.002	0.000	0.001	0.002	0.000	-0.002
VERB	0.008	-0.001	0.000	0.007	0.004	-0.011
NOVB	-0.006	0.000	-0.007	-0.005	0.003	0.008
SPEA	-0.001	0.007	-0.002	-0.008	-0.001	0.004

Fitted Residuals

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.002				
SELF	-0.001	0.000			
VERB	-0.008	-0.001	0.000		
NOVB	0.005	0.001	0.001	0.000	
SPEA	0.004	0.000	0.000	0.001	0.001

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.016

Median Fitted Residual = 0.000

Largest Fitted Residual = 0.008

Stemleaf Plot

```

-14|5
-12|
-10|43
-8|
-6|875
-4|605
-2|7
-0|777754419744333222210
0|2223334456778903689
2|005456
4|4594
6|3844
8|15

```

Standardized Residuals

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	-0.309					
AWARE	0.054	0.616				
CHECK	-0.955	0.501	-1.019			
CGK	0.344	-1.874	1.068	0.318		
CSK	-0.110	-1.571	0.079	-0.517	-0.479	
INTI	0.855	0.748	0.842	-0.923	-1.037	-0.252
EXTI	0.401	0.994	0.486	-1.758	-0.979	0.449
SELF	0.590	0.042	0.246	0.272	-0.067	-0.499
VERB	1.201	-0.449	0.084	1.436	0.947	-1.906
NOVB	-0.767	-0.011	-1.496	-0.818	0.822	1.354
SPEA	-0.104	0.862	-0.284	-1.206	-0.271	0.635

Standardized Residuals

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	0.782				

SELF	-0.406	-0.373			
VERB	-1.288	-0.925	0.496		
NOVB	1.294	0.786	0.851	0.084	
SPEA	0.930	0.139	-0.182	1.030	0.983

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.906

Median Standardized Residual = 0.082

Largest Standardized Residual = 1.436

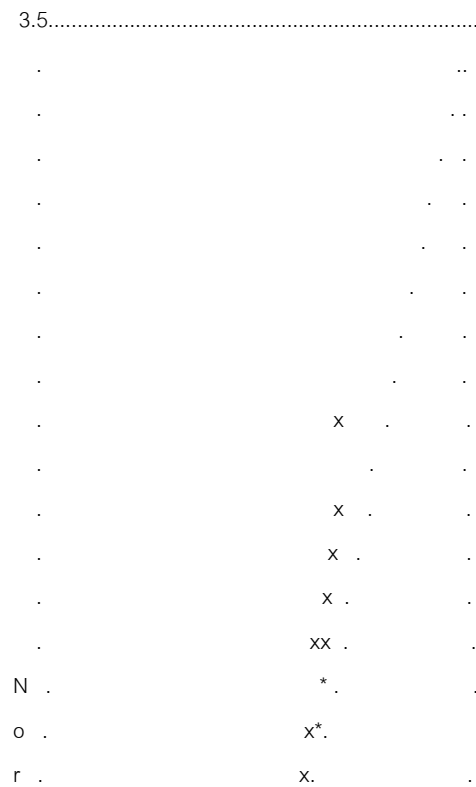
Stemleaf Plot

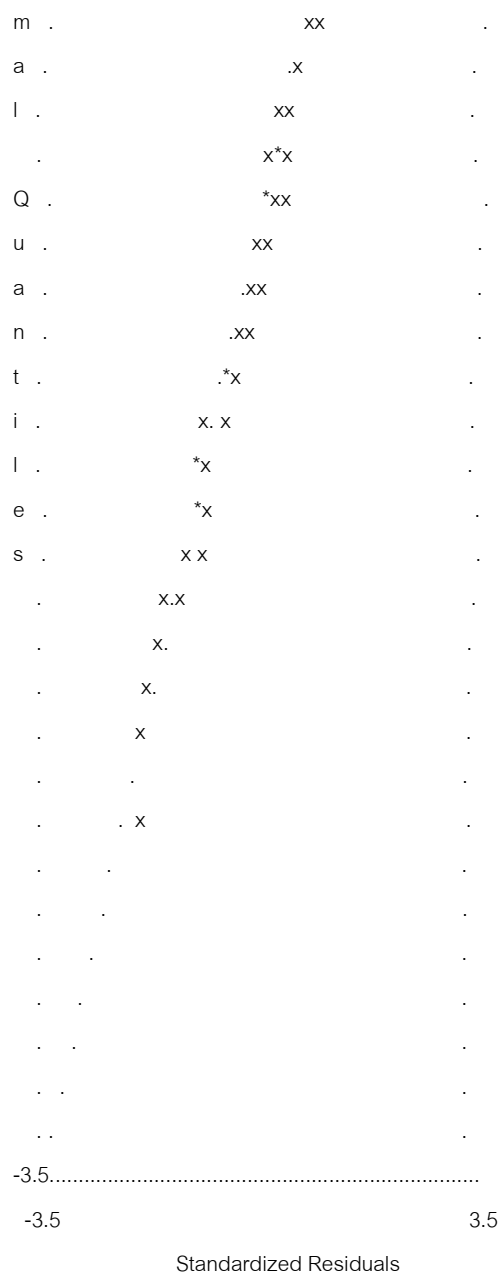
```

- 1|99865
- 1|320000
- 0|9988555
- 0|4443333211100
  0|11111233344
  0|55566667888899999
  1|00012344
    
```

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Qplot of Standardized Residuals

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	--	0.147	0.147	0.147
AWARE	--	3.964	0.374	0.142
CHECK	--	1.437	0.761	0.020
CGK	0.270	--	0.058	0.325
CSK	0.787	--	0.188	1.044

INTI	0.237	0.007	--	0.057
EXTI	0.007	0.007	--	0.007
SELF	0.096	0.096	--	--
VERB	1.029	0.816	3.520	--
NOVB	2.398	0.313	1.313	--
SPEA	0.735	0.978	0.005	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
	-----	-----	-----	-----
PLAN	--	0.053	0.049	0.036
AWARE	--	-0.117	-0.061	-0.045
CHECK	--	0.072	0.092	-0.020
CGK	0.047	--	0.027	-0.120
CSK	-0.076	--	-0.050	0.217
INTI	0.056	-0.017	--	-0.028
EXTI	0.016	0.017	--	0.010
SELF	0.034	-0.023	--	--
VERB	0.148	0.059	-0.381	--
NOVB	-0.119	0.029	0.177	--
SPEA	0.079	-0.075	-0.014	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
	-----	-----	-----	-----
PLAN	--	0.053	0.049	0.036
AWARE	--	-0.117	-0.061	-0.045
CHECK	--	0.072	0.092	-0.020
CGK	0.047	--	0.027	-0.120
CSK	-0.076	--	-0.050	0.217
INTI	0.056	-0.017	--	-0.028
EXTI	0.016	0.017	--	0.010
SELF	0.034	-0.023	--	--
VERB	0.148	0.059	-0.381	--
NOVB	-0.119	0.029	0.177	--
SPEA	0.079	-0.075	-0.014	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
	-----	-----	-----	-----
PLAN	--	0.082	0.076	0.056
AWARE	--	-0.161	-0.084	-0.061
CHECK	--	0.099	0.125	-0.027
CGK	0.070	--	0.041	-0.181
CSK	-0.109	--	-0.073	0.314
INTI	0.066	-0.020	--	-0.033
EXTI	0.019	0.019	--	0.011
SELF	0.043	-0.028	--	--
VERB	0.191	0.076	-0.492	--
NOVB	-0.160	0.039	0.237	--
SPEA	0.098	-0.094	-0.017	--

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	META	COG	MOTV	BEH
	-----	-----	-----	-----
META	--			
COG	0.501	--		
MOTV	0.530	0.096	--	
BEH	0.096	0.530	0.501	--

Expected Change for PSI

	META	COG	MOTV	BEH
	-----	-----	-----	-----
META	--			
COG	-0.023	--		
MOTV	0.016	-0.007	--	
BEH	-0.008	0.016	-0.026	--

Standardized Expected Change for PSI

	META	COG	MOTV	BEH
	-----	-----	-----	-----
META	--			
COG	-0.023	--		
MOTV	0.016	-0.007	--	
BEH	-0.008	0.016	-0.026	--

Modification Indices for THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	--					
AWARE	0.395	--				
CHECK	0.874	0.147	--			
CGK	--	1.827	2.729	--		
CSK	--	0.358	0.141	--	--	
INTI	--	--	0.501	--	--	--
EXTI	--	--	--	--	--	--
SELF	--	0.001	0.074	0.058	0.188	0.007
VERB	1.029	--	--	0.602	0.001	1.856
NOVB	0.492	0.000	1.287	0.352	1.005	1.313
SPEA	0.015	0.894	0.001	0.978	--	0.005

Modification Indices for THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	--				
SELF	0.007	--			
VERB	0.007	--	--		
NOVB	--	--	--	--	
SPEA	--	--	--	--	--

Expected Change for THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	--					
AWARE	0.007	--				
CHECK	-0.011	0.006	--			
CGK	--	-0.012	0.014	--		
CSK	--	-0.005	-0.003	--	--	
INTI	--	--	0.010	--	--	--
EXTI	--	--	--	--	--	--
SELF	--	0.000	0.003	0.002	-0.003	0.001
VERB	0.010	--	--	0.006	0.000	-0.012
NOVB	-0.005	0.000	-0.009	-0.004	0.007	0.011
SPEA	0.001	0.009	0.000	-0.009	--	-0.001

Expected Change for THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	--				
SELF	-0.001	--			
VERB	0.001	--	--		
NOVB	--	--	--	--	
SPEA	--	--	--	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
PLAN	--					
AWARE	0.015	--				
CHECK	-0.023	0.011	--			
CGK	--	-0.026	0.029	--		
CSK	--	-0.010	-0.006	--	--	
INTI	--	--	0.017	--	--	--
EXTI	--	--	--	--	--	--
SELF	--	0.000	0.005	0.003	-0.006	0.001
VERB	0.020	--	--	0.011	0.000	-0.018
NOVB	-0.011	0.000	-0.016	-0.008	0.013	0.018
SPEA	0.002	0.015	0.000	-0.017	--	-0.001

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
EXTI	--				
SELF	-0.001	--			
VERB	0.001	--	--		
NOVB	--	--	--	--	
SPEA	--	--	--	--	--

Maximum Modification Index is 3.96 for Element (2, 2) of LAMBDA-Y

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Covariances

Y - ETA

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
META	0.432	0.541	0.612	0.442	0.515	0.596
COG	0.349	0.437	0.494	0.547	0.637	0.571
MOTV	0.378	0.473	0.535	0.458	0.534	0.681
BEH	0.388	0.485	0.548	0.469	0.547	0.633

Y - ETA

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
META	0.606	0.612	0.611	0.577	0.604
COG	0.581	0.586	0.585	0.553	0.579
MOTV	0.693	0.699	0.633	0.599	0.627
BEH	0.644	0.650	0.681	0.644	0.674

Y - KSI

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
CQ.KH	0.397	0.497	0.562	0.481	0.560	0.649

Y - KSI

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
CQ.KH	0.660	0.666	0.665	0.628	0.658

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Factor Scores Regressions

ETA

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
META	0.218	0.261	0.460	0.056	0.083	0.044
COG	-0.076	0.015	0.080	0.407	0.807	-0.002
MOTV	0.078	0.015	0.132	0.178	0.108	0.207
BEH	0.054	0.076	0.164	0.125	0.119	0.105

ETA

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
META	0.093	-0.003	0.257	0.058	0.056
COG	0.189	-0.001	0.093	0.062	-0.051
MOTV	0.211	0.367	0.105	0.028	0.058
BEH	0.090	-0.046	0.413	0.231	0.191

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0.432	--	--	--
AWARE	0.541	--	--	--
CHECK	0.612	--	--	--
CGK	--	0.547	--	--
CSK	--	0.637	--	--
INTI	--	--	0.681	--
EXTI	--	--	0.693	--
SELF	--	--	0.699	--
VERB	--	--	--	0.681
NOVB	--	--	--	0.644
SPEA	--	--	--	0.674

GAMMA

CQ.KH

META	0.919
COG	0.880
MOTV	0.953
BEH	0.976

Correlation Matrix of ETA and KSI

	META	COG	MOTV	BEH	CQ.KH
META	1.000				
COG	0.808	1.000			
MOTV	0.875	0.838	1.000		

BEH	0.897	0.859	0.930	1.000	
CQ.KH	0.919	0.880	0.953	0.976	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	META	COG	MOTV	BEH
-----	-----	-----	-----	-----
	0.156	0.226	0.093	0.047

CFA MODEL OF CULTURAL INTELLIGENCE CAMBODIA

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
-----	-----	-----	-----	-----
PLAN	0.667	--	--	--
AWARE	0.743	--	--	--
CHECK	0.835	--	--	--
CGK	--	0.821	--	--
CSK	--	0.922	--	--
INTI	--	--	0.810	--
EXTI	--	--	0.788	--
SELF	--	--	0.876	--
VERB	--	--	--	0.879
NOVB	--	--	--	0.862
SPEA	--	--	--	0.840

GAMMA

CQ.KH

META	0.919
COG	0.880
MOTV	0.953
BEH	0.976

Correlation Matrix of ETA and KSI

	META	COG	MOTV	BEH	CQ.KH
-----	-----	-----	-----	-----	-----
META	1.000				
COG	0.808	1.000			

MOTV	0.875	0.838	1.000		
BEH	0.897	0.859	0.930	1.000	
CQ.KH	0.919	0.880	0.953	0.976	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

META	COG	MOTV	BEH
-----	-----	-----	-----
0.156	0.226	0.093	0.047

THETA-EPS

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
-----	-----	-----	-----	-----	-----
PLAN	0.555				
AWARE	--	0.448			
CHECK	--	--	0.303		
CGK	0.093	--	--	0.326	
CSK	0.053	--	--	--	0.150
INTI	-0.061	0.052	--	-0.083	0.005 0.344
EXTI	-0.109	0.057	-0.014	-0.125	-0.050 0.138
SELF	0.022	--	--	--	--
VERB	--	-0.047	-0.045	--	--
NOVB	--	--	--	--	--
SPEA	--	--	--	--	0.029 --

THETA-EPS

EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
-----	-----	-----	-----	-----
EXTI	0.379			
SELF	--	0.233		
VERB	--	0.083	0.227	
NOVB	0.024	0.075	0.025	0.258
SPEA	0.034	0.044	--	0.086 0.294

Time used: 0.062 Seconds

คำสั่งการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดระหว่างเชื้อชาติไทยกับกัมพูชา

ตัวอย่างคำสั่งที่ 1 ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ค่าพารามิเตอร์มีค่าเท่ากัน

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

DA NG=2 NI=11 NO=1056 MA=CM

LA

PLAN AWARE CHECK CGK CSK INTI EXTI SELF VERB NOVB SPEA

KM

1.0000

0.5050 1.0000

0.5930 0.7000 1.0000

0.6435 0.4707 0.5903 1.0000

0.6417 0.4988 0.6332 0.7857 1.0000

0.5508 0.5278 0.6028 0.5122 0.5950 1.0000

0.5453 0.5846 0.6393 0.4742 0.5487 0.7835 1.0000

0.5553 0.5045 0.6280 0.6516 0.6972 0.6564 0.6552 1.0000

0.5742 0.5127 0.6417 0.6807 0.6990 0.6153 0.6023 0.7220 1.0000

0.5082 0.5454 0.6351 0.5341 0.5920 0.6359 0.6661 0.6521 0.6831 1.0000

0.5028 0.4903 0.6059 0.5807 0.6312 0.5695 0.5662 0.6536 0.6892 0.7064 1.0000

ME

2.894 3.479 3.238 2.825 2.917 3.427 3.495 3.186 3.080 3.287 3.160

SD

0.700 0.716 0.709 0.700 0.736 0.830 0.879 0.783 0.762 0.774 0.779

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=FU,FI GA=FU,FR PS=DI TE=FU,FI

FR LY(2,1) LY(3,1) LY(5,2) LY(7,3) LY(8,3) LY(10,4) LY(11,4)

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10) TE(11,11) TE(7,6) TE(3,2) TE(4,1)

TE(5,1) TE(10,7) TE(11,10) TE(10,6) TE(7,2) TE(9,4) TE(7,3) TE(7,1) TE(6,1) TE(6,2) TE(10,2) TE(10,3) TE(6,3) TE(7,4)

TE(6,5) TE(10,4) TE(10,5) TE(3,1) TE(7,5) TE(6,4)

FI PS(4,4)

VA 0.01 PS(4,4)

VA 1.00 LY(1,1) LY(4,2) LY(6,3) LY(9,4)

LK

'CQ'

LE

META COG MOTV BEH

PD

OU SE TV RS MR FS SC MI ND=3

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)

DA NI=11 NO=629 MA=CM

LA

PLAN AWARE CHECK CGK CSK INTI EXTI SELF VERB NOV B SPEA

KM

1.0000

0.4969 1.0000

0.5468 0.6239 1.0000

0.5375 0.4608 0.5689 1.0000

0.5506 0.5335 0.6233 0.7561 1.0000

0.4152 0.5842 0.6019 0.4714 0.6280 1.0000

0.3528 0.5760 0.5648 0.4106 0.5556 0.7765 1.0000

0.5374 0.5700 0.6421 0.6054 0.6768 0.7074 0.6874 1.0000

0.5428 0.5357 0.6135 0.6337 0.7030 0.6444 0.6316 0.7964 1.0000

0.5041 0.5738 0.6312 0.5981 0.6893 0.6618 0.6623 0.7776 0.7838 1.0000

0.5010 0.5711 0.6258 0.5775 0.6934 0.6391 0.6549 0.7279 0.7377 0.8101 1.0000

ME

2.3774 2.9183 2.7527 2.3144 2.5545 3.1017 3.3322 2.8393 2.7092 2.7456 2.7755

SD

0.6476 0.7275 0.7328 0.6660 0.6903 0.8410 0.8803 0.7981 0.7751 0.7472 0.8024

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=PS GA=PS PS=PS TE=FU,FI

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10) TE(11,11) TE(7,6) TE(9,8) TE(8,1)

TE(7,1) TE(6,1) TE(11,10) TE(6,5) TE(7,4) TE(4,1) TE(5,1) TE(10,8) TE(6,4) TE(7,5) TE(11,8) TE(9,2) TE(10,9) TE(11,5)

TE(9,3) TE(7,3) TE(6,2) TE(7,2) TE(11,7) TE(10,7)

LK

'CQ'

LE

META COG MOTV BEH

PD

OU SE TV RS MR FS SC MI ND=3

ตัวอย่างคำสั่งที่ 2 มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ค่าพารามิเตอร์ LY เท่ากัน

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=IN GA=PS PS=PS TE=FU,FI

ตัวอย่างคำสั่งที่ 3 มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ค่าพารามิเตอร์ GA เท่ากัน

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=PS GA=IN PS=PS TE=FU,FI

****การเขียนคำสั่ง จะปรับเฉพาะค่าบรรทัด MO โดยปรับตั้งตัวอย่างคำสั่งที่ 2 และ 3

ส่วนค่าอื่นเหมือนเดิมตั้งตัวอย่างคำสั่งที่ 1****

ผลวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดระหว่างเชื้อชาติไทยกับกัมพูชา

ผลการวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่สำคัญจากคำสั่งที่ 1 (ไม่มีการบังคับค่าพารามิเตอร์)

DATE: 5/4/2013

TIME: 11:38

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Joreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file H:\Thesis\spssจริง\isrelclean\INVARIANCE\in real form.PR2:

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

DA NG=2 NI=11 NO=1056 MA=CM

LA

PLAN AWARE CHECK CGK CSK INTI EXTI SELF VERB NOVB SPEA

KM

1.0000

0.5050 1.0000

0.5930 0.7000 1.0000

0.6435 0.4707 0.5903 1.0000

0.6417 0.4988 0.6332 0.7857 1.0000

0.5508 0.5278 0.6028 0.5122 0.5950 1.0000

0.5453 0.5846 0.6393 0.4742 0.5487 0.7835 1.0000

0.5553 0.5045 0.6280 0.6516 0.6972 0.6564 0.6552 1.0000

0.5742 0.5127 0.6417 0.6807 0.6990 0.6153 0.6023 0.7220 1.0000

0.5082 0.5454 0.6351 0.5341 0.5920 0.6359 0.6661 0.6521 0.6831 1.0000

0.5028 0.4903 0.6059 0.5807 0.6312 0.5695 0.5662 0.6536 0.6892 0.7064 1.0000

ME

2.894 3.479 3.238 2.825 2.917 3.427 3.495 3.186 3.080 3.287 3.160

SD

0.700 0.716 0.709 0.700 0.736 0.830 0.879 0.783 0.762 0.774 0.779

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=FU,FI GA=FU,FR PS=DI TE=FU,FI
 FR LY(2,1) LY(3,1) LY(5,2) LY(7,3) LY(8,3) LY(10,4) LY(11,4)
 FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10) TE(11,11)
 TE(7,6) TE(3,2) TE(4,1) TE(5,1) TE(10,7) TE(11,10) TE(10,6) TE(7,2) TE(9,4) TE(7,3) TE(7,1) TE(6,1)
 TE(6,2) TE(10,2) TE(10,3) TE(6,3) TE(7,4) TE(6,5) TE(10,4) TE(10,5) TE(3,1) TE(7,5) TE(6,4)
 FI PS(4,4)
 VA 0.01 PS(4,4)
 VA 1.00 LY(1,1) LY(4,2) LY(6,3) LY(9,4)

LK

'CQ'

LE

META COG MOTV BEH

PD

OU SE TV RS MR FS SC MI ND=3

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

Number of Input Variables 11
 Number of Y - Variables 11
 Number of X - Variables 0
 Number of ETA - Variables 4
 Number of KSI - Variables 1
 Number of Observations 1056
 Number of Groups 2

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)

DA NI=11 NO=629 MA=CM

LA

PLAN AWARE CHECK CGK CSK INTI EXTI SELF VERB NOVB SPEA

KM

1.0000

0.4969 1.0000

0.5468 0.6239 1.0000

0.5375 0.4608 0.5689 1.0000

0.5506 0.5335 0.6233 0.7561 1.0000

0.4152 0.5842 0.6019 0.4714 0.6280 1.0000

0.3528 0.5760 0.5648 0.4106 0.5556 0.7765 1.0000

0.5374 0.5700 0.6421 0.6054 0.6768 0.7074 0.6874 1.0000

0.5428 0.5357 0.6135 0.6337 0.7030 0.6444 0.6316 0.7964 1.0000

0.5041 0.5738 0.6312 0.5981 0.6893 0.6618 0.6623 0.7776 0.7838 1.0000

0.5010 0.5711 0.6258 0.5775 0.6934 0.6391 0.6549 0.7279 0.7377 0.8101 1.0000

ME

2.3774 2.9183 2.7527 2.3144 2.5545 3.1017 3.3322 2.8393 2.7092 2.7456 2.7755

SD

0.6476 0.7275 0.7328 0.6660 0.6903 0.8410 0.8803 0.7981 0.7751 0.7472 0.8024

MO NY=11 NE=4 NK=1 LY=PS GA=PS PS=PS TE=FU,FI

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10) TE(11,11)

TE(7,6) TE(9,8) TE(8,1) TE(7,1) TE(6,1) TE(11,10) TE(6,5) TE(7,4) TE(4,1) TE(5,1) TE(10,8) TE(6,4)

TE(7,5) TE(11,8) TE(9,2) TE(10,9) TE(11,5) TE(9,3) TE(7,3) TE(6,2) TE(7,2) TE(11,7) TE(10,7)

LK

'CQ'

LE

META COG MOTV BEH

PD

OU SE TV RS MR FS SC MI ND=3

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)

Number of Input Variables 11

Number of Y - Variables 11

Number of X - Variables 0

Number of ETA - Variables 4

Number of KSI - Variables 1

Number of Observations 629

Number of Groups 2

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

Number of Iterations = 28

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

META COG MOTV BEH

PLAN 1.000 -- -- --

AWARE 0.938 -- -- --

(0.048)

19.363

CHECK 1.162 -- -- --

(0.049)

23.543

CGK -- 1.000 -- --

CSK -- 1.127 -- --

(0.031)

36.116

INTI	--	--	1.000	--
EXTI	--	--	1.051	--
			(0.031)	
			34.290	
SELF	--	--	1.106	--
			(0.040)	
			27.618	
VERB	--	--	--	1.000
NOVB	--	--	--	0.926
			(0.030)	
			30.365	
SPEA	--	--	--	0.935
			(0.030)	
			31.127	

GAMMA

CQ

META	0.463
	(0.020)
	23.234
COG	0.537
	(0.019)
	28.170
MOTV	0.595
	(0.023)
	25.415
BEH	0.651
	(0.019)
	33.814

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

META	COG	MOTV	BEH
------	-----	------	-----

0.796	0.802	0.912	0.977
-------	-------	-------	-------

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
------	-------	-------	-----	-----	------

0.551	0.462	0.723	0.733	0.842	0.563
-------	-------	-------	-------	-------	-------

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
0.554	0.776	0.749	0.623	0.625

Group Goodness of Fit Statistics

Contribution to Chi-Square = 11.037

Percentage Contribution to Chi-Square = 43.404

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.00331

Standardized RMR = 0.00583

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.998

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.895

Median Standardized Residual = 0.072

Largest Standardized Residual = 1.945

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

Factor Scores Regressions

ETA

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
META	0.194	0.065	0.304	-0.028	0.041	-0.002
COG	-0.141	-0.006	0.034	0.292	0.435	-0.005
MOTV	-0.012	-0.016	0.054	0.079	0.099	0.076
BEH	0.012	0.000	0.087	0.073	0.140	0.026

ETA

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
META	-0.066	0.109	0.104	0.029	0.055
COG	0.080	0.035	0.028	0.092	0.014
MOTV	0.081	0.299	0.126	0.040	0.072
BEH	0.021	0.156	0.233	0.123	0.118

MULTIPLE GROUP - (GROUP 1TH)

Within Group Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0.742	--	--	--
AWARE	0.680	--	--	--
CHECK	0.850	--	--	--
CGK	--	0.856	--	--
CSK	--	0.918	--	--
INTI	--	--	0.751	--
EXTI	--	--	0.745	--
SELF	--	--	0.881	--
VERB	--	--	--	0.865
NOVB	--	--	--	0.789
SPEA	--	--	--	0.791

GAMMA

CQ

META	0.892
COG	0.895
MOTV	0.955
BEH	0.988

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)

Number of Iterations = 28

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	1.000	--	--	--
AWARE	1.253	--	--	--
	(0.078)			
	15.971			
CHECK	1.418	--	--	--
	(0.082)			
	17.339			
CGK	--	1.000	--	--

CSK	--	1.166	--	--
		(0.046)		
		25.548		
INTI	--	--	1.000	--
EXTI	--	--	1.015	--
		(0.038)		
		26.957		
SELF	--	--	1.039	--
		(0.044)		
		23.489		
VERB	--	--	--	1.000
NOVB	--	--	--	0.942
		(0.032)		
		29.587		
SPEA	--	--	--	0.990
		(0.038)		
		26.293		

GAMMA

CQ

META	0.395
	(0.024)
	16.614
COG	0.478
	(0.024)
	20.098
MOTV	0.644
	(0.029)
	21.926
BEH	0.671
	(0.026)
	26.246

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

META	COG	MOTV	BEH
-----	-----	-----	-----
0.840	0.766	0.904	0.978

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
0.444	0.553	0.697	0.673	0.851	0.649

0.444	0.553	0.697	0.673	0.851	0.649
-------	-------	-------	-------	-------	-------

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
0.612	0.777	0.768	0.733	0.701

0.612	0.777	0.768	0.733	0.701
-------	-------	-------	-------	-------

Global Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 36

Minimum Fit Function Chi-Square = 25.429 (P = 0.905)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 25.178 (P = 0.912)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 2.910)

Minimum Fit Function Value = 0.0151

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.00173)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.00980)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.135

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.135 ; 0.137)

ECVI for Saturated Model = 0.0784

ECVI for Independence Model = 20.673

Chi-Square for Independence Model with 110 Degrees of Freedom = 34771.382

Independence AIC = 34815.382

Model AIC = 217.178

Saturated AIC = 264.000

Independence CAIC = 34956.832

Model CAIC = 834.412

Saturated CAIC = 1112.697

Normed Fit Index (NFI) = 0.999

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.001

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.327

Comparative Fit Index (CFI) = 1.000

Incremental Fit Index (IFI) = 1.000

Relative Fit Index (RFI) = 0.998

Critical N (CN) = 3880.723

Group Goodness of Fit Statistics

Contribution to Chi-Square = 14.392

Percentage Contribution to Chi-Square = 56.596

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.00444

Standardized RMR = 0.00807

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.996

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.029

Median Standardized Residual = 0.197

Largest Standardized Residual = 1.412

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)

Factor Scores Regressions

ETA

	PLAN	AWARE	CHECK	CGK	CSK	INTI
META	0.091	0.115	0.200	0.018	0.030	0.017
COG	-0.051	0.012	0.045	0.219	0.445	-0.009
MOTV	0.044	0.011	0.088	0.111	0.061	0.135
BEH	0.035	0.056	0.121	0.086	0.091	0.068

ETA

	EXTI	SELF	VERB	NOVB	SPEA
META	0.029	0.001	0.122	0.025	0.031
COG	0.092	0.005	0.056	0.034	-0.021
MOTV	0.128	0.265	0.084	0.019	0.053
BEH	0.059	0.018	0.256	0.126	0.121

MULTIPLE GROUP - (GROUP 2KH)
 Within Group Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	META	COG	MOTV	BEH
PLAN	0.666	--	--	--
AWARE	0.743	--	--	--
CHECK	0.835	--	--	--
CGK	--	0.821	--	--
CSK	--	0.922	--	--
INTI	--	--	0.805	--
EXTI	--	--	0.782	--
SELF	--	--	0.882	--
VERB	--	--	--	0.876
NOVB	--	--	--	0.856
SPEA	--	--	--	0.837

GAMMA

CQ

META	0.917
COG	0.875
MOTV	0.951
BEH	0.989

Time used: 0.047 Seconds

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนัยฟ้าจิต ออบเหลือง เกิดเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2530 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา มัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิชาเอก คณิตศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2553 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2554